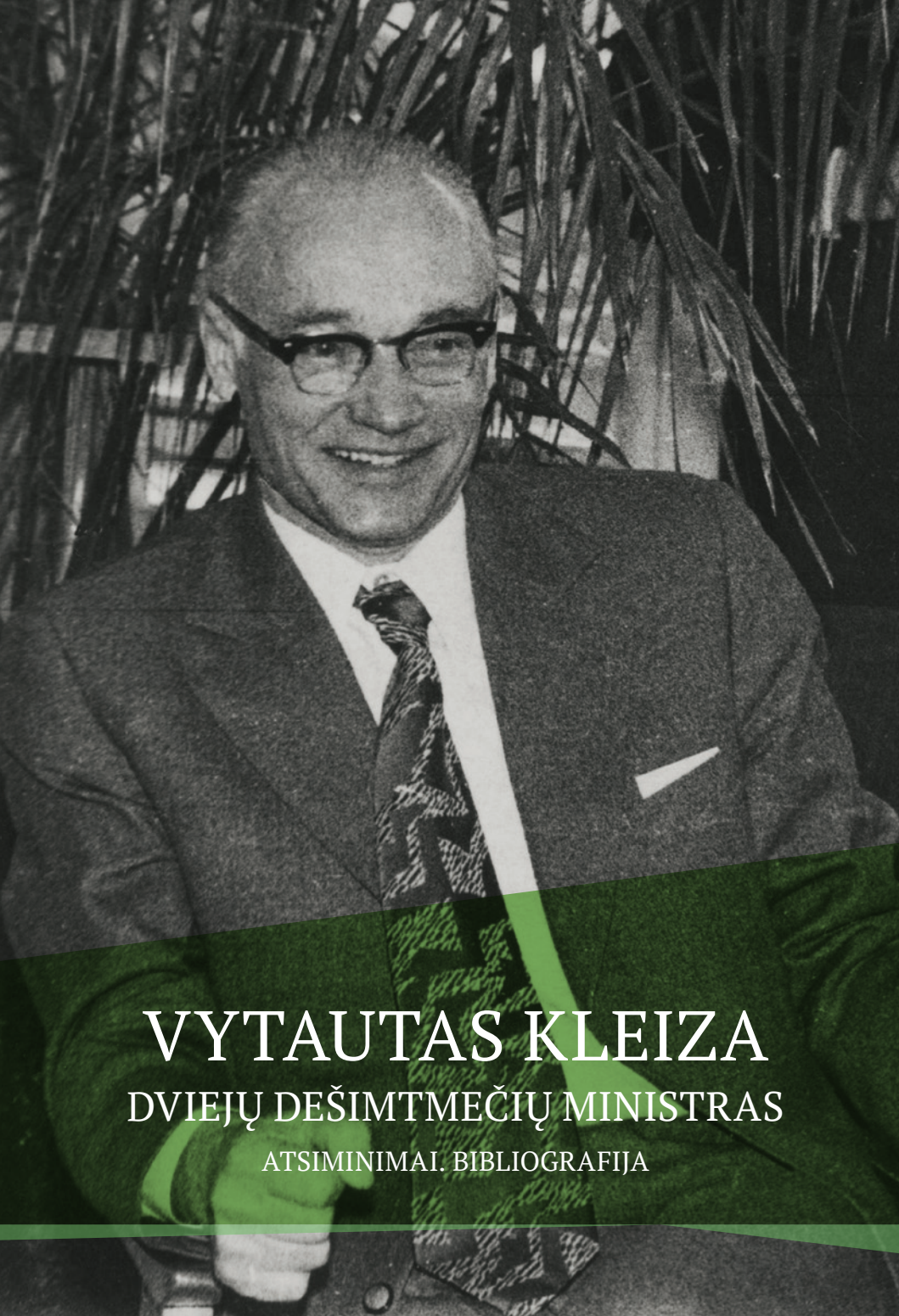
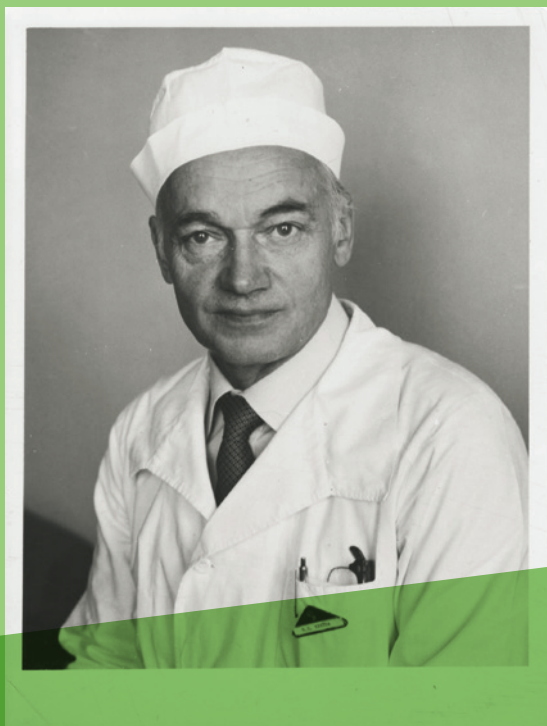

VYTAUTAS KLEIZA
DVIEJŲ DEŠIMTMEČIŲ MINISTRAS
ATSIMINIMAI. BIBLIOGRAFIJA

VYTAUTAS KLEIZA
DVIEJŲ DEŠIMTMEČIŲ MINISTRAS
ATSIMINIMAI. BIBLIOGRAFIJA

Vilnius 2018

Straipsnių autoriai:

Rimkus Povilas

Dainys Balys

•

Baltakis Edmundas

Brėdikis Jurgis

Maižiešytė Leokadija

Olekas Juozas

Rimdeika Gediminas

Skarulis Regimantas

Srėbaliienė Audrė

Triponienė Dalia

•

Kleiza Vytautas (sūnus)

Zeleckienė Dalia

Petkevičienė Rasa

Rakštelienė Inga

Atsakingas redaktorius Gediminas Rimdeika

Bibliografiją sudarė Danutė Malakauskienė

Kalbos redaktorė Roma Daškevičienė

Viršelio dailininkas Arunas Sakalauskas

Už paramą išleidžiant šią knygą nuoširdžiai dėkojame

UAB „Berlin Chemie Menarini Baltic“

Lietuvos gydytojų vadovų sąjungai

VšĮ Klaipėdos universitetinei ligoninei

UAB „Mardosų spaustuvei“

Leidinio bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos nacionalinės
Martyno Mažvydo bibliotekos Nacionalinės bibliografijos duomenų banke (NBDB)

TURINYS

PRATARMĖ	4
PREFACE.....	6
Povilas Rimkus. Vytauto Kleizos gyvenimas ir veikla	8
Balys Dainys. Aštuoniolika bendradarbiavimo metų	15
Edmundas Baltakis. Šviesūs prisiminimai apie Vytautą Kleizą	26
Jurgis Brėdikis. Pažintis nuo Šiaulių laikų	32
Leokadija Maižiešytė. Mokytojas iš didžiosios raidės	36
Juozas Olekas. Trys rankos paspaudimai	39
Gediminas Rimdeika. Vytautas Kleiza – žmogus, kuris nulėmė mano gyvenimo kelią	46
Regimantas Skarulis. Mus suvedė likimas	49
Audrė Srėbalienė. Dviejų dešimtmečių ministras	54
Dalia Triponienė. Dr. Vytautas Kleiza – Vilniaus universiteto docentas. Faktai ir prisiminimai	56
Vytautas Kleiza (sūnus). Sūnaus Vytauto žvilgsnis, prisimenant tėvą ...	60
Dalia Zeleckienė. Vytautas Kleiza buvo ir yra mano Tėvas, Tėvelis	67
Rasa Petkevičienė. Senelio pamokos mums	70
Inga Rakštelienė. Pareigos šauksmas	71
ŠEIMOS NUOTRAUKOS	72
BIBLIOGRAFIJOS RODYKLĖ	81
ASMENVARDŽIŲ RODYKLĖ	139
DARBO NUOTRAUKOS	148

... didžiausia gyvenimo vertybė yra gyvybė ir pats gyvenimas, o ne daiktai ir jų turėjimas.

Erich Fromm

PRATARMĖ

2019 m. sausio 30 dieną docentui Vytautui Kleizai būtų sukakę 100 metų. Deja, jau dešimtmetis, kaip šio iškilaus žmogaus nėra, bet jis nepamirštas.

Nepamiršta, kad V. Kleiza buvo ilgametis sveikatos apsaugos ministras (1960–1980 m.) ir gydytojas chirurgas, kuris dėl pacientų darė viską, ką galėjo. Tai buvo žmogus iš didžiosios raidės savo atsidavimu darbui ir pacientams. Jis buvo inkstų transplantacijos pradininkas Lietuvoje. Jam einant sveikatos apsaugos ministro pareigas buvo suprojektuotos ir pastatytos Lietuvos gydymo įstaigos, išugdyti kvalifikuoti specialistai, kurie pasklido po respubliką.

Savo padėkos kalbą 80-mečio proga (1999 m.) V. Kleiza užbaigė žodžiais: „Daug pasitenkinimo man atnešė šis darbas, t. y. tarnystė ligoniui ir galiu drąsiai pasakyti – ši profesija yra mano laimės talismanas. Mums turi rūpėti, kad žmogus būtų sveikas, žvalus ir darbingas – tai yra LAIMINGAS“.

Norėdami pagerbti šį žmogų, atidavusį savo gyvenimą sveikatos apsaugai, grupė medikų – Algimantas Blažys, Albinas Mastauskas, Gediminas Rimdeika, Povilas Rimkus ir Antanas Vinkus, pasikvietę Vytauto Kleizos dukrą Dalią Zeleckienę tarėsi, kaip paminėti šį gydytoją ir ministrą. Vėliau prie šios grupės prisidėjo Balys Dainys, Juozas Olekas, Dalia Triponienė ir kiti. Susirinkusieji nutarė 2018 metų sausio mėnesį paminėti V. Kleizos 10-ąsias mirties metines organizuojant prisiminimų popietę, kuri ir įvyko sausio 19 dieną Lietuvos medicinos bibliotekoje. Didesnes iškilmes nutarta surengti 2019 metų vasario mėnesį per mokslinę-praktinę konferenciją, skirtą paminėti V. Kleizos 100-ąsias gimimo metines ir išleisti knygą apie jį. Knygoje surinkti atsiminimai žmonių, kuriems teko laimė savo kelyje sutikti šį žmogų – mokytoją, gydytoją, ministrą, draugą, tėvą ar senelį. Visų atmintyje jis paliko gilų pėdsaką.

Knygos bibliografinę dalį sudaro V. Kleizos mokslinė veikla prasidedanti nuo spausdinto darbo 1957 metais ir besitęsianti beveik 50 metų iki pat 2006 metų. Šiuo laikotarpiu parašyti 327 straipsniai apie chirurginį skrandžio, krūties ir skydliaukės vėžio gydymą. 1966 metais apginta disertacija, kuri nagrinėja skydliaukės funkcijos tyrimą žymėto J131 tiroksino ir žymėto J131 trijodtironino metodais.

Nauja V. Kleizos mokslinio domėjimosi kryptis buvo organų transplantacija, kuri Lietuvoje prasidėjo apie 1970-uosius metus, todėl buvo rašomi straipsniai šia tema.

Be šių straipsnių V. Kleiza vienas ir su bendraautoriais yra užregistravęs 42 išradimus ir racionalizacinius pasiūlymus, buvo kelių disertacijų moksliniu vadovu, oponentu.

Daug straipsnių parašyta šviečiant visuomenę sveikatos klausimais, skaitytos kalbos įvairiuose suvažiavimuose, pranešimai apie Lietuvos sveikatos apsaugos pasiekimus.

Bibliografijoje taip pat yra surinkta literatūra apie Vytautą Kleizą.

The greatest value is life itself but not the things or their possession.

Erich Fromm

PREFACE

On January 30, 2019 doctor Vytautas Kleiza would have celebrated his 100th birthday. Unfortunately, a decade ago the Associate Professor Vytautas Kleiza passed away but a man of his stature will never be forgotten.

We all still remember that the Associate Professor Vytautas Kleiza was the Minister of health between 1960 and 1980 and he was also an expert in surgery who tried to help his patients in every way possible.

The Associate Professor Kleiza was a man of a great respect who showed immense devotion to his work and the people in need of medical care. He was a pioneer in renal transplantology in Lithuania. During his tenure as the Minister of Health numerous Lithuanian new medical institutions were established of which many were hospitals and polyclinics.

New staff was educated which has spread across all of the Republic.

The speech he held on the occasion of his 80th anniversary in 1999 the Associate Professor Vytautas Kleiza ended with words: „I have received a lot of satisfaction from my work which was taking care of the patients. Looking back at my career I can safely tell that this profession is my source of happiness. We need to what is possible keep the people healthy, vital and fit – which is the meaning of happiness.“

To honor the Associate Professor Vytautas Kleiza who has dedicated his life to health care, a group of medical professionals being Algimantas Blažys, Albinas Mastauskas, Gediminas Rimdeika, Povilas Rimkus and Antanas Vinkus, in cooperation with the Associate Professor Vytautas Kleiza's daughter Dalia Zeleckienė discussed the idea of telling the life story of this doctor, minister and most of all wonderful person. At a later stage Balys Dainys, Juozas

Olekas, Dalia Triponienė and others joined the project. The group then decided to commemorate the 10th anniversary of the Associate Professor Vytautas Kleiza's death in January 2018, organizing a memorial afternoon, which took place on January 19 at the Lithuanian Medical Library.

Memorial celebrations are planned in February 2019 when the scientific conference will be held to commemorate the 100th anniversary of the Associate Professor Vytautas Kleiza's birth, and a book about him will be published. The book is a collection of memories of the people who had the luck on their way to meet this man – as their teacher, doctor, minister, friend, father or grandfather. In all their memories he left a deep footprint.

The bibliographic part of the book consists of the Associate Professor Vytautas Kleiza's scientific achievements which began in 1957 and lasted for almost 50 years till 2006. During this period, a staggering 327 articles were written about the surgery of stomach and breast and about thyroid cancer treatment. In 1966, Vytautas Kleiza defended the thesis examining the thyroid function test with the markers of J131 tyroxin and labelled J131 triiodothyronine.

The latter direction of the Associate Professor Vytautas Kleiza's scientific interest was organ transplantation, which he began in the 1970's in Lithuania. He published many articles on this topic.

In addition to these articles, the Associate Professor Vytautas Kleiza alone but also with co-authors has registered 42 inventions and rationalization proposals and he was the scientific leader of two theses an opponent of one dissertation.

Many articles he wrote are still being used for the education of the public on health issues, speeches at various congresses and reports on Lithuanian health care achievements.

The bibliography also contains literature about the person, the Associate Professor Vytautas Kleiza.

VYTAUTO KLEIZOS GYVENIMAS IR VEIKLA

Gyd. Povilas Rimkus

Vytautas Kleiza gimė 1919 m. sausio 30 d. mažame Pakuonio kaime, Prienų rajone Kauno apskrityje. Jo tėvas Juozas Kleiza (1898–1984) dalyvavo Pirmajame pasauliniame kare, vėliau įgijo veterinaro specialybę. Motina Ona Šakalinskaitė-Kleizienė (1897–1985) buvo paprasta kaimo moteris, kuri rūpinosi savo šeima. Tėvai ūkininkavo. Šeimoje be Vytauto dar augo trys vaikai: Elžbieta (1920–2002), Pranas (1927–2005) ir Marija (1930).

V. Kleiza baigė Pakuonio pradžios mokyklą. Vėliau mokslus tęsė Kauno „Aušros“ gimnazijoje, kurią baigė 1939 m.

1939 m. V. Kleiza įstojo į Vytauto Didžiojo universiteto Medicinos fakultetą. Studijų metais buvo renkamas kurso seniūnu. Studijuodamas susipažino su gyvenimo meile bendrakurse Česlava Gurevičiute, su kuria kartu gyveno 63-ejus metus.

Medicinos studijas V. Kleiza baigė 1944 m. ir įgijo medicinos gydytojo specialybę. 1946 m. V. Kleizai tarybų valdžia nostrifikavo Vytauto Didžiojo universiteto diplomą, suteikdama medicinos gydytojo kvalifikaciją.

Nuo 1944 m. V. Kleiza pradėjo dirbti Kauno Raudonojo Kryžiaus ligoninėje chirurgo, kai karo suniokotoje ir sugriautoje Lietuvoje prasidėjo atstatomieji ūkio darbai. Nepaisant pokario sunkumų, V. Kleiza kartu su kitais gydytojais vykdė savo pareigas vadovaudamiesi Hipokrato priesaika bei padėjo atstatyti sugriautus Kauno klinikų pastatus.

1944 m. lapkričio 18 d. V. Kleiza vedė bendrakursę Česlavą Gurevičiutę, kurios tėvai taip pat buvo medikai: tėvas Leonas Gurevičius turėjo medicinos tarnybos papulkininkio laipsnį (Rusijos kariuomenėje), o mama Jadvyga Lansbergaitė-Gurevičienė buvo gydytoja odontologė, dalyvavo Pirmajame pasauliniame kare kaip karo gydytoja.

Vėliau V. Kleiza įsidarbino Kauno klinikose, 1946–1950 m. dirbo Vytauto Didžiojo universiteto Medicinos fakulteto Operacinės chirurgijos ir topografinės anatomijos katedros asistentu.

Tuomet jaunus ir perspektyvius specialistus valdžia nuolat kal-

bino stoti į komunistų partiją. V. Kleiza stengėsi to išvengti, nes nepritarė stalinizmo vykdytiems trėmimams ir represijoms. Tai ir nulėmė valdžios sprendimą perkelti V. Kleizą iš Kauno, kur jau buvo įgijęs tam tikrą patirtį ir autoritetą, į Šiaulius. 1950 m. V. Kleiza su sutuoktine Česlava ir dviem mažamečiais vaikais išvyko iš Kauno į Šiaulius, kur Šiaulių ligoninėje pradėjo dirbti chirurgu. Šioje gydymo įstaigoje labai trūko chirurgų, todėl visą parą dirbus, kitą dieną tekdavo budėti namie. Šiaulių mieste V. Kleiza dirbo iki 1956 m.: iš pradžių – chirurgu, po to Šiaulių zonos vyriausiuoju chirurgu, Šiaulių srities sveikatos skyriaus vedėju, o sritis panaikinus – Šiaulių miesto sveikatos skyriaus vedėju. Dirbdamas atsakingą darbą, V. Kleiza niekada nepamiršo ir chirurgo darbo. Iš prisiminimų: „ligoninėje dirbom keturiose: dvi moterys, fronto chirurgės, operuodavo dieną, o mudu su skyriaus vedėju naktis dalydavomės, nes tuo metu buvo daugybė sprogmenų sužalotų žmonių. Aš tik naktį ir galėdavau operuoti, nes man buvo pavestos Šiaulių sveikatos skyriaus vedėjo pareigos“.

Dirbant Šiauliuose ir vykstant įvairiems politiniams viržams, 1956 m. V. Kleiza įstojo į TSKP ir greitai gavo kvietimą dirbti Vilniuje. 1956 m. liepos 1 d. buvo paskirtas Vilniaus respublikinės ligoninės vyriausiuoju gydytoju.

1960 m. birželio 28 d. V. Kleiza paskiriamas sveikatos apsaugos ministru, kuriuo dirbo iki 1980 m. lapkričio 24 d. (20 metų). Pirmieji svarbiausi jo, kaip ministro, veiklos uždaviniai: suburti gerą ministerijos darbuotojų komandą, organizuoti medikų rengimą ir paskirstymą į rajonus, rūpintis gydymo įstaigų projektavimu ir statyba, užtikrinti gyventojams prieinamą sveikatos pagalbą bei priežiūrą.

Pradėjęs dirbti Sveikatos apsaugos ministerijoje su senąja komanda, po kurio laiko įdarbino daugiau kvalifikuotų specialistų. Personalo politiką įgyvendino kartu su medicinos mokslo įstaigomis: Kauno medicinos institutu, Vilniaus universiteto Medicinos fakultetu. Pats asmeniškai dalyvavo skirstant darbo vietas baigusiems studijas gydytojams, daug laiko skyrė pokalbiams su jaunais specialistais, ragino juos vykti į atokias Lietuvos gyvenvietes, rūpinosi jų socialinėmis garantijomis. Skirstymuose taip pat dalyvavo rajonų vadovai ir vyriausieji gydytojai. Gydytojų skaičius 10 000

gyventojų nuo 17,4 išaugo iki 40, o viduriniojo medicinos personalo nuo 53,1 iki 112 (1960–1980 m.).

1963 m. prasidėjo gydymo įstaigų projektavimas ir statybos darbai: statomos didelės nuo šimto penkiasdešimties iki dviejų šimtų penkiasdešimties vietų rajoninės ligoninės, kurios labiau tenkino medikų ir pacientų lūkesčius. Kasmet 1970–1980 m. buvo atidudamos eksploatacijai apie 1000 vietų ligoninės ir apie 2000 apsilankymų poliklinikose patalpos. Tuo metu buvo pastatyti: Kauno klinikų akių ir kardiologinės klinikos korpusai, Vilniaus onkologijos centras, Respublikinė Vilniaus klinika (1000 vietų, dabar Santaros klinikos), Respublikinė Vilniaus vaikų 300 vietų ligoninė. Taip pat buvo atidaryta nemažai naujų rajono ligoninių ir poliklinikų: Joniškio, Alytaus, Mažeikų, Utenos, Tauragės, Kelmės, Skuodo ir kt. Kartu su Žemės ūkio ministerija buvo nuspręsta mažesniuose miesteliuose ir gyvenvietėse statyti kaimo ambulatorijas su vaistine ir dviem butais gydytojui ir farmacininkui. Šitaip buvo sprendžiamos kaimo gyventojų prieinamumo sveikatos priežiūrai ir gydytojų socialinių garantijų problemos.

Po dienos darbų ministerijoje, V. Kleiza naktimis budėjo Pirmojoje tarybinėje ligoninėje kaip chirurgas, vėliau dirbo Vilniaus miesto Antakalnio klinikinėje ligoninėje.

1963–1980 m. V. Kleiza buvo renkamas LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatu.

1965 m. V. Kleizai buvo suteiktas LTSR nusipelnusio gydytojo garbės vardas.

1966 m. V. Kleiza apgynė medicinos mokslų kandidato disertaciją tema „Skydliaukės funkcinės būklės tyrimas žymėtu J-131 tiroksinu ir žymėtu J-131 trijodo tironinu“.

1966–1972 m. Vilniaus universiteto Medicinos fakultete dėstė studentams. 1969 m. V. Kleizai suteiktas docento vardas.

1968 m. Lietuvoje buvo atlikta pirmoji planinė arterijų rekonstrukcijos operacija, panaudojant Kauno „Kaspino“ gamykloje pagamintą kraujagyslės protezą. Operacijai vadovavo prof. A. Marcinkevičius, o asistavo doc. V. Triponis ir doc. V. Kleiza.

1969 m. Respublikinėje Naujosios Vilnios psichoneurologinėje ligoninėje V. Kleizos iniciatyva įsteigta Centrinės nervų sistemos tyrimų laboratorija. Jai vadovavo med. dr. A. Mickys. Šioje laborato-

Sveikatos apsaugos ministerijos kolegija.
(Iš kairės) A. Žilienė, J. Eišvydis, J. Songaila, V. Kleiza, M. Zaikauskas,
D. Grybauskienė, J. Babravičius, B. Grinbergienė, R. Skarulis.
Vilnius, 1974 m.

rijoje buvo vykdomi organų persodinimo ir konservavimo eksperimentai su šunimis. Eksperimentams vadovavo prof. G. Žukauskas. Tai buvo organų persodinimo Lietuvoje pradžia. Laisvu nuo darbo ministerijoje laiku, V. Kleiza dalyvavo eksperimentinėje inkstų transplantacijoje. 1970 m. vasario 18 d. Vilniuje, vadovaujant prof. Algimantui Marcinkevičiui, atlikta pirmoji inkstų transplantacija: 23 metų vaikinui persodintas mirusios moters inkstas. Vaikinas išgyveno du mėnesius. Tuo metu prof. A. Marcinkevičius sakė: „su kardiochirurgija kaip nors tvarkysimės, bet ateina laikas užsiimti transplantacija“.

1972 m. vasario 11 d. TSRS sveikatos apsaugos ministro prof. B. Petrovskio įsakymu patvirtinta kraujagyslių chirurgo specialybė ne tik Lietuvoje, bet ir visoje Tarybų Sąjungoje. Tam didelės reikšmės turėjo Lietuvoje atlikti darbai ir geranoriškas asmeninis V. Kleizos ryšys su akademiku B. Petrovskiu.

1974 m. balandžio 25 d. Vilniaus miesto Antakalnio klinikinėje ligoninėje atlikta pirmoji inksto transplantacija iš gyvo donoro. Ją atliko doc. Vytautas Kleiza kartu su prof. Baliu Dainiu. Inkstas funkcionavo 10 metų. Tuomet ir prasidėjo sunkus darbas operacinėje – per metus buvo atliekama po 25–40 inkstų persodinimo operacijų.

1970–1990 m. V. Kleiza vadovavo Respublikiniam inkstų transplantacijos ir hemodializės centrui (be jokio atlygio).

SAM kolektyvas sveikina ministrą V. Kleizą jo 60-mečio proga.
Vilnius, 1979 m.

1980 m. lapkričio 24 d. V. Kleiza, būdamas 61 metų amžiaus, pasitraukė iš ministro pareigų ir atsidėjo medicininei bei mokslinei veiklai.

1980–1990 m. dirbo Onkologijos mokslinio tyrimo instituto urologijos skyriaus vyr. moksliniu bendradarbiu, 1990–1992 m. šio instituto Chirurgijos klinikos vadovu, o 1992–1999 m. buvo šio centro Urologijos skyriaus docentas-konsultantas.

1999–2002 m. dirbo Vilniaus universiteto Santariškių klinikų generalinio direktoriaus Antano Vinkaus patarėju.

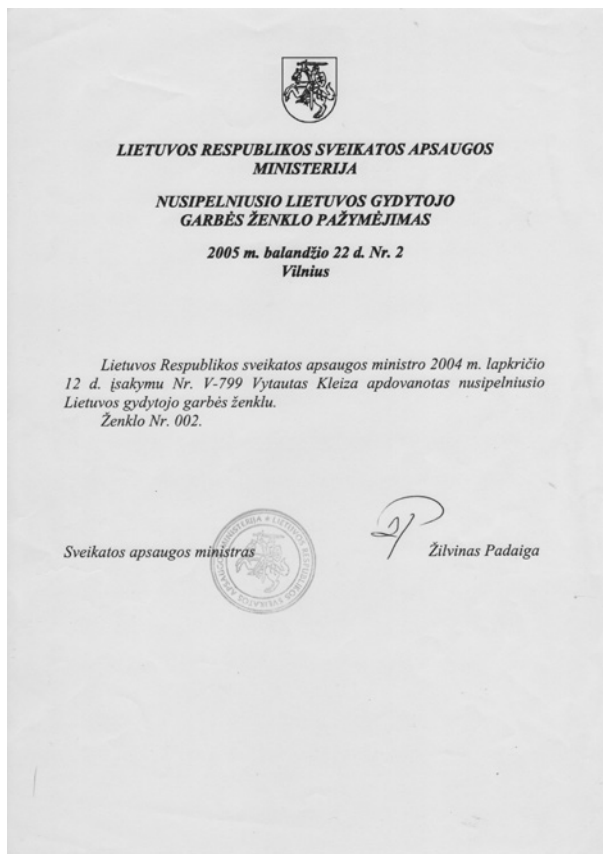
1999 m. 80-mečio proga V. Kleizą kolegos ir bendradarbiai pagerbė Vilniaus universiteto Santaros klinikose organizuotu minėjimu, kuriame dalyvavo gausus būrys Lietuvos medikų, Seimo ir Vyriausybės narių. Jubiliejaus proga V. Kleizą pasveikino Prezidentai A. M. Brazauskas ir V. Adamkus. Savo padėkos kalboje V. Kleiza pabrėžė, kad „daug pasitenkinimo man atnešė šis darbas, t.y. tarnystė ligoniui ir galiu drąsiai pasakyti – ši profesija yra mano laimės talismanas“, o pasisakymą užbaigė sakiniu „Mums turi rūpėti, kad žmogus būtų sveikas, žvalus ir darbingas – t.y. laimingas“.

2003 m. V. Kleizos išsakytos mintys apie atliktą darbą jam vadovaujant Sveikatos apsaugos ministerijai: „kiek įmanydami stengėmės užtikrinti pacientams prieinamą sveikatos priežiūrą, nors dėl „uždarytų sienų“ politikos ir užsienio valiutos stokos negalėjome nupirkti geriausios medicinos įrangos, pačių naujausių vaistų. Tačiau pastatėme reikalingas sveikatos priežiūros įstaigas, šiuolaikiškai jas įrengėme, pagerėjo medicinos paslaugų kokybė. Taip pat išugdėme naują medikų kartą, vystėme medicinos mokslą“.

Keletas V. Kleizos palinkėjimų: „Manau, kad ministrui reikia sugebėti tartis su valdžia, gerai pažinti pavaldžių įstaigų vadovus, tačiau reikia būti budriam, akiai nepasiduoti aktyviųjų veržlumui, o lėtuosius paskatinti. Manau, kad dabar dirbantys sveikatos apsaugos organizatoriai turi rūpintis, jog medicinos pagalba kiekvienam žmogui taptų prieinama bet kuriuo paros metu. Reikėtų siekti, kad šeimos gydytojas tikrai tarnautų savo pacientams visą parą ir už tai gautų atitinkamą atlyginimą (kaip Didžiojoje Britanijoje, JAV ir kitur). Transplantologams linkiu būti aktyvesniems, nesitenkinti tik inkstų ir širdies persodinimais, rimtai imtis kepenų, kasos ir kitų organų transplantacijų. Siūlyčiau remtis Ispanijos patirtimi, kur 75

procentai mirusiųjų atiduoda savo organus transplantacijai”.

2004 m. V. Kleizai buvo suteiktas Nusipelnusio Lietuvos gydytojo garbės vardas bei įteiktas Nusipelnusio Lietuvos gydytojo garbės ženklas.

Nusipelnusio Lietuvos gydytojo garbės ženkle pažymėjimas.
Vilnius, 2004 m.

V. Kleiza parašė 200 mokslinių straipsnių, išleido 5 knygas apie sveikatos apsaugą, inkstų funkcijas, transplantaciją, inkstų vėžį, pateikė 36 racionalizacinius pasiūlymus.

2007 m. gruodžio 26 d. Vytautas Antanas Kleiza mirė sulaukęs 88 metų. Palaidotas Vilniuje, Antakalnio kapinėse.

AŠTUONIOLIKA BENDRADARBIAVIMO METŲ

Prof. Balys Dainys

Su doc. Vytautu Kleiza pirmą kartą susitikau 1968 m. Tuomet, būdamas prof. Algimanto Marcinkevičiaus aspirantu, kreipiausi į sveikatos apsaugos ministrą V. Kleizą pagalbos nupirkti Vilniaus universiteto Širdies ir kraujagyslių chirurgijos laboratorijai, kur aš atlikau inkstų transplantacijos eksperimentus, kraujagyslių „siuvimo aparatą“. Reikėtų šiek tiek plačiau paaiškinti, kas tie aparatai ir kodėl jų reikėjo. 1968 m. pradžioje prof. A. Marcinkevičius man paskyrė mokslinio darbo temą – inkstų transplantaciją. Tai turėjo būti ne tik disertacinis darbas, bet ir pasiruošimas klinikinei inksto transplantacijai. Buvau jaunas, neseniai baigęs Vilniaus universiteto Medicinos fakultetą, todėl mano vadovo žodis buvo nekomentuotinas, nors tada dar neturėjau padoraus supratimo, koks tai ambicingas ir sudėtingas buvo uždavinys. Buvau girdėjęs, kad Vakarų šalyse, Amerikoje jau buvo bandoma atlikti klinikinės inkstų transplantacijos. Daug buvo rašoma apie pirmąją B. Petrovskio, tuometinio Sovietų Sąjungos sveikatos apsaugos ministro, atliktą inksto transplantaciją iš gyvo donoro, t. y. mamos. Kreipiausi patarimo į savo vadovą prof. A. Marcinkevičių klausdamas, „ką man daryti“. Jis pasakė: „eik į laboratoriją, daryk eksperimentus“.

1969 m. faktiškai buvome pasiruošę klinikinei inksto transplantacijai. Tačiau visi žinojome apie sąjunginio sveikatos apsaugos ministro įsakymą, draudžiantį atlikti klinikinę inksto transplantaciją be jo leidimo. Mes tokio leidimo neturėjome. Prof. A. Marcinkevičius vienu momentu net buvo pasiryžęs transplantuoti inkstą be Maskvos leidimo. Manau, ir ministras V. Kleiza tam tyliai pritarė. Bet visų mūsų entuziazmą prigesino Estijos atvejis, kai be Maskvos leidimo dviems ligoniams buvo transplantuoti inkstai ir abu ligoniai mirė. Dėl to labai nukentėjo šias operacijas atlikęs profesorius. Bet viso pasaulio transplantacijos entuziastus labai įkvėpė 1968 m. pabaigoje Keiptaune Kristiano Barnardo atlikta širdies transplantacija. Sovietų Sąjungos sveikatos apsaugos ministras B. Petrovskis pareiškė: „Štai ką daro kapitalistai! Paima plakančią širdį iš autokatastrofoje nukentėjusios nelaimingos juodaodės (suprask – dar gyvos) ir

persodina iš Lietuvos kilusiam žydui Vaškanskiui“. Ir dar ministras pareiškė, kad jis griežčiausiai draudžia imti organus iš asmenų, kol plaka širdis. Ministras V. Kleiza pranešė šią žinią ir tai buvo mums visiems kaip šaltas dušas. Gaudydami bet kokias žinias apie organų transplantacijas užsienyje, žinojome, kad 1967 m. buvo priimti, vadinamieji, Harvardo kriterijai, kurie nusakė smegenų mirties kriterijus. Tai reiškė, kad žmogaus, kaip asmenybės, jau nebėra. Pasi-naudodamas šiais smegenų mirties kriterijais, K. Barnardas ir paėmė širdį iš mirusios moters – donorės. Kartu gavome žinią iš sąjunginės sveikatos apsaugos ministerijos, kad rengiamas įsakymas dėl organų donorystės reglamentavimo.

Diskutavome apie įvairius inksto transplantato gavimo būdus. Ministras siūlė išnaudoti visas galimybes – kreiptis į reanimacijos skyrius, pirmiausia į anuometės I tarybinės ligoninės, kur buvo neurochirurgijos skyrius ir taip pat pasinaudoti maskviečių praktika, prašyti greitosios pagalbos darbuotojų, kad, radus mirusius gatvėje, vežtų į Vilniaus miesto klinikinės ligoninės priėmimo skyrių. Prof. A. Marcinkevičius siūlė daugiau orientuotis į reanimacijos skyrių, nes ten ligoniai jau kurį laiką stebimi, bent jau šiek tiek žinoma apie jų ligas, inkstų funkciją ir kt. Buvo nuspręsta išnaudoti, kaip siūlė ministras V. Kleiza, visus įmanomus transplantatų gavimo šaltinius. Mėginau tartis su greitosios medicinos pagalbos gydytojais. Jie be entuziazmo išklausė mano prašymą. Jų argumentas prieš mirusiųjų vežimą į ligoninę buvo tai, kad mirusius gatvėje surenka milicija. Kreipiausi į ministrą, kad jis pasitartų su tarnybos vadovybe. Ministras pakalbėjo su greitosios medicininės pagalbos vadovu ir buvo sutarta. Ligoninėje sudarėme brigadą iš gydytojų ir seselių, kad gavus signalą iš greitosios pagalbos automobilio, jog vežamas mirusysis, visi kuo skubiau mestų savo darbus ir pasiimtų chirurginius instrumentus, sterilią medžiagą bei kitus reikmenis ir skubėtų į priėmimo skyrių. Atgabenus kūną, turėjome kuo skubiau operuoti, paimti inkstą ir tuojau pat jį persodinti. Deja, nė vienas greitosios pagalbos automobilis taip ir neatvežė nė vieno gatvėje rasto lavono.

Laikas bėgo, o įsakymo dėl donorystės nebuvo. Ministras V. Kleiza sugalvojo išeitį. Parašė raštą „Dėl inksto transplantacijos“. Po šio aplinkraščio tapo lengviau kalbėti su reanimatologais. Iš literatūros žinojome, kad užsienyje jau yra tirpalų, kuriais perfuzavus paimtą

inkstą ir jį atšaldžius, gyvą galima išlaikyti keletą valandų. Tokio konservuojamo tirpalo, aišku, mes neturėjome. Buvo vienas kelias – pervežti donorą iš I tarybinės ligoninės į Vilniaus miesto klinikinę ligoninę, kur gretimose operacinėse bus operuojamas ir donoras, ir recipientas. Taip transplantato išemija būtų sumažinta iki minimumo. Jautėsi, kad artėja svarbus įvykis. Prof. A. Marcinkevičius liepė man sudaryti operacijos scenarijų, kuriame būtų numatyta situacija, atsiradus donorui, kas, kur atvyksta, kas, ką atlieka, net kur kas atsisoja. Kai aš visa tai surašiau ir paskelbiau, prieštaraujančių nebuvo. Niekas nepasakė, kad man nepriklauso, kiek už tai mokės, ar man bus kompensuotas nedarbo laikas. Aš ministrui irgi pranešiau. Iki tol buvau jam skambinęs daug kartų, bet atsargiai prasitariau, kad tai gali įvykti naktį. Nustebau, kad jis lyg būtų laukęs šio klausimo, liepė skambinti jam bet kuriuo metu.

Dabar mes sunkiai įsivaizduojame, kaip reikėtų gyventi be mobilaus telefono, kompiuterio ar elektroninio pašto. 1970 m. to, žinoma, nebuvo. Tačiau, donorui atsiradus, visi atvyko laiku. Ir tie, kurie turėjo telefonus, ir tie, kurie neturėjo. Dabar negaliu pasakyti, kaip buvo pasiektas toks punktualus visų atvykimas. Juk ir automobilius turėjo tik prof. A. Marcinkevičius ir ministras. Labai padėjo ir detalus veiksmų scenarijus, nereikėjo nurodinėti, kur, kas turi būti ir ką veikti. Donoras ir recipientas buvo operuojami paralelinėse operacinėse. Ministras, kaip ir mes keli kiti chirurgai, asistavome prof. A. Marcinkevičiui. Kai prasidėjo operacijos, didžiulis prieš tai tvyrojęs jaudulys kaipmat dingo. Pirmiausia buvo pradėtas operuoti donoras ir tik įpusėjus operacijai, pradėta recipiento operacija, kad iki minimumo būtų sumažintas inksto transplantato anoksijos laikas. Paruošę donoro inkstą transplantacijai, jį pernešėme į recipiento operacinę, kur jau buvo paruoštos recipiento kraujagyslės anastomozėms. Užbaigti donoro operaciją palikau man asistavusiems gydytojams, o pats prisijungiau prie recipiento operacijos. Abi operacijos vyko sklandžiai. Recipientas po operacijos pervežtas į palatą, kuri jau prieš tai buvo ruošiamą recipientui. Iš medicinos literatūros žinojome, kad ligoniai po operacijos buvo laikomi „steriliose“ palatose. „Steriliose“ rašau kabutėse, todėl, kad tikro sterilumo negali pasiekti, jei ten esantis ligonis valgo nesterilų maistą, geria bei atlieka kitus fiziologinius poreikius. Gal tiksliau būtų sakyti „patalpa su su-

stiprintu aseptiniu režimu“. Viso personalo kiekvienas darbuotojas, įeinantis į tą palatą, turėjo užsidėti kaukę, apsivilkti sterilų chalātą, užsimauti operacines kojines. Labiausiai tai vargino ten budėjusias slaugytojas, kurios taip apsirengusios turėjo būti visą darbo dieną, o budėtojos – visą naktį. Ligoniiui po inksto transplantacijos buvo skiriamas išskirtinis dėmesys. Kasdien susirinkdavome į konsiliumą aptarti ligonio būklės. Derindavome medikamentų ir įvairių procedūrų paskyrimus. Juk tai buvo ligonis, kuris gavo iki tol negirdėtą gydymą – imunosupresiją. Reikėjo slopinti recipiento organizmo imunologinę agresiją prieš persodintą svetimą organą. Mano iš Maskvos parvežtas, ten teisėtais ir neteisėtais būdais gautas imuranas, pamažu artėjo prie pabaigos. Ministras dažnai dalyvaudavo konsiliumuose ir žinojo šią bėdą. Sukome galvas, ką daryti, gal ką nors iš kolegų komandiruoti su dovanėlėmis į Maskvą ir ten mėginti gauti. Prisimenu, ministras, kaip visada nedaugžodžiaudamas, užtikrintai pareiškė: „Aš pasistengsiu, turėtume gauti“. Ir po kelių dienų visi apsidžiaugėme, kai ministras atnešė keletą buteliukų imurano. Tik spėliojome, kokiū būdu šis vaistas atsirado Lietuvoje, nes prieš tai jau buvau teiravęsis Farmacijos valdyboje – imurano Lietuvoje tuo metu nebuvo. Kaip ten bebūtų, mums visiems, slaugantiems ligonį, atslūgo labai didelis rūpestis.

Deja, įdėtos didžiulio kolektyvo pastangos neišgelbėjo ligonio. Jis mirė išgyvenęs po inksto transplantacijos šiek tiek ilgiau negu mėnesį.

Reikėtų pridurti, kad ir Minske, pirmą kartą Baltarusijos istorijoje, inkstas buvo persodintas taip pat 1970 m. Operaciją atliko Baltarusijos sveikatos apsaugos ministras N. Savčenko.

Kaip tarą transplantatams panaudojome sterilizuotus polietileningus maišelius. Turėjome iš įvairių įstaigų mums dovanotas ar tiesiog išprašytas chemines medžiagas. Iš jų ligoninės vaistinė pagamino sterilų Kolinso tirpalą inkstų konservavimui. Pasinaudodamas šiomis priemonėmis, 1973 m. pabaigoje doc. V. Kleiza sėkmingai persodino inkstą, kuris buvo paimtas Kaune ir atgabentas į Vilnių. Inkstas buvo konservuotas kelias valandas. Ligonis gyveno keletą metų ir tai buvo pirmą sėkmingą inksto transplantaciją Lietuvoje. Visa operacijos organizacija, technologijos priminė šiuolaikinės inkstų transplantacijos iš mirusiojo metodiką ir buvo tikras dabartinės operacijos prototipas.

Nežinau, koks buvo prof. A. Marcinkevičiaus ir doc. V. Kleizos sutarimas, bet ministras po truputį tapo visos mūsų transplantacijos grupės vadovu. Aš dirbau prof. A. Marcinkevičiaus vadovaujamoje Bendrosios chirurgijos katedroje docentu ir apie mūsų darbus skai-tydavau pranešimus per gydytojų konferencijas. Mūsų transplanta-cijos grupė buvo nedidelė. Iš pradžių vadinomės Miesto klinikinės ligoninės Nefrologijos skyriaus poskyriu, vėliau skyriumi, o dar vė-liau – net Respublikiniu inkstų transplantacijos centru.

1970–1973 m. buvo atliekamos tik pavienės inksto transplanta-cijos, jų rezultatai nebuvo geri, todėl kai kurie gydytojai skeptiškai, o gal net ir nepalankiai, žiūrėjo į šią naują medicinos sritį. Net pa-sigirsdavo kalbų, kad tai yra „klinikiniai eksperimentai“. Gal reikė-tų tokių operacijų visiškai atsisakyti? Tiesą sakant, net ir tarp me-dikų sklandė kalbos, kad ši sritis yra be ateities, gal net reikėtų šią veiklą uždrausti. Tokios kalbos neigiamai veikė ne tik medicininę bendruomenę, bet ir viešąją erdvę. Tapo sunkiau sutarti dėl inkstų donorystės su reanimatologais, kartais ligoninių vadovai skeptiškai ar net neigiamai žiūrėjo į šią veiklą. Tik Lietuvos chirurgijos korifėjų – prof. A. Marcinkevičiaus ir doc. V. Kleizos autoritetų dėka pavyko ne tik išsaugoti inkstų transplantaciją jai sunkiu laikotarpiu, bet ir sukurti vieną iš geriausiai dirbančių centrų ne tik tuometinėje Sovie-tų Sąjungoje, bet ir Rytų Europoje.

Pagrindinis organų transplantacijos oponentų klausimas buvo: kodėl nėra oficialaus sąjunginės sveikatos ministerijos organų do-norystę reglamentuojančio rašto. Iš tikrųjų, Maskvos funkcionieriai seniai žadėjo: „Raštas tuoj, tuoj bus. Jis labai palengvins inkstų do-norystę“. Ir toks raštas buvo atsiųstas. Tai buvo sąjunginio sveikatos apsaugos ministro 1977 03 23 Įsakymas Nr. 255. Šiuo įsakymu buvo reglamentuota vadinamoji visasąjunginio organų konservavimo ir tipavimo centro funkcija bei patvirtinta biologinės mirties nustaty-mo bei sąlygų, leidžiančių paimti inkstus transplantacijai, laikinoji instrukcija. Vienintelis teigiamas šios instrukcijos punktas buvo tai, kad griežtai nustatyta, jog inkstus galima paimti tik stacionaro są-lygomis. Donorų „rinkimas gatvėse“ buvo uždraustas. Visi kiti šios instrukcijos straipsniai – tai absurdo rinkinys. Maža pasakyti ab-surdas – tai transplantacijos, kuri žengė, galima sakyti, pirmuosius žingsnius, laidojimo dokumentas. Inkstus galima buvo paimti tik

V. Kleiza (dešinėje) su prof. B. Dainiu konferencijoje.
Klaipėda, 1978 m.

tuomet, kai po biologinės mirties fakto nustatymo praeina 30 minučių ir buvo pritaikytos visos reanimacijos priemonės. Tuo tarpu Vakarų šalyse jau 10 metų buvo laikomasi smegenų mirties kriterijų.

„Laikinoji instrukcija“ transplantaciją nubloškė bent dešimtmečiu atgal. Tai buvo daugiau negu šokas visiems, bent kiek turintiems supratimą apie organų transplantaciją. Užbėgdamas į priekį pasakyčiau, kad ši „laikinoji instrukcija“ galiojo iki 1987 m., kai Sovietų Sąjungoje buvo įteisinta smegenų mirtis. Iš tikrųjų – nieko pastovesnio už laikinumą anais laikais nebuvo. Bet grįžkime vėl prie minėto dokumento. Nustatant biologinę mirtį, procese turi dalyvauti reanimacijos skyriaus vedėjas, neuropatologas, gydantysis gydytojas ir pirmos ar aukščiausios kategorijos teismo medicinos ekspertas. Skaitau minėtą įsakymą ir „laikinąją instrukciją“ su doc. V. Kleizos pabraukymais ir pastabomis parašėse ir atrodo seku jo mintis, kaip gelbėti inkstų transplantaciją Lietuvoje. Reikėjo nemažai pastangų, medicininių, o ir politinių išminties, kad šios medicinos srities neištiktų katastrofa. Kaip adaptuoti Lietuvos sąlygoms tuos absurdiškus 30 minučių ir biologinės mirties nustatymo komisiją – kaip surasti naktį, kai dažniausiai ir paimami inkstai transplantacijai, skyriaus

vedėją, neurologą, ypač teismo ekspertą. Jeigu tai būtų epizodiniai, planiniai atvejai, o donoras, dažniausiai, pasitaiko staiga, biologinę mirtį būtina nustatyti skubiai, kartais donorai pasitaiko keletą naktų iš eilės. Ministras, prisiimdamas visą atsakomybę, parašė įsakymą, kuriame, pasitelkus kompromiso ir mokslinės interpretacijos meną, buvo surasta galimybė bent šiek tiek sušvelninti transplantaciją žlugdančius reikalavimus. Buvo leista merdintų ligonį paimti į operacinę, ten taikyti intensyviąsias reanimacijos priemones, sustojus širdžiai skubiai pasiruošti operacinį lauką ir pradėti inkstų eksplantacijos operaciją. Tokiu būdu buvo surastas būdas vietoje visiškai negyvybingų, paimti bent perivitalinius inkstus. Ministro įsakyme Reanimacijos skyriaus vedėją galėjo keisti ligoninės vyr. budintis gydytojas. Jei negalėdavo dalyvauti teismo medicinos ekspertas operacijos metu, jis būtinai turėdavo atlikti autopsiją. Mes, atlikę inkstų eksplantacijos operaciją, turėdavome labai smulkiai aprašyti jos eigą ir atliktas manipuliacijas. Dabar tik juoką kelia reikalavimas, kad Maskva tvirtintų donorines ligonines. Tai buvo bene pats paprasčiausias reikalavimas. Tokių Lietuvos ligoninių sąrašą, pirmiausia ir išsiuntėme į Maskvą. Be to, pagal sąjunginio ministro įsakymą, apie kiekvieną inksto persodinimo operaciją turėdavome pranešti Maskvai, užpildydami didžiulę medicininę formą. Daugėjant inkstų transplantacijų, mes kartais „pamiršdavome“ tai padaryti. Doc. V. Kleiza irgi „pamiršdavo“ tai mums priminti ir po kurio laiko šios funkcijos visai nevykdėme.

Tik doc. V. Kleizos sumanumo dėka pavyko išvengti skaudžių minėto sąjunginio ministro įsakymo ir „laikinosios instrukcijos“ pasekmių.

Anais laikais medicininė užsienio literatūra Lietuvoje nebuvo prieinama. Medicinos biblioteka gaudavo tik kelis tuometės Vokietijos demokratinės respublikos žurnalus apie mediciną, kuriuose irgi buvo „giedama“ antivakarietiška propaganda. Minimaliai žinių apie Vakarų mediciną rasdavome medicinos krypties referatyviniame žurnale. Kartais pasirodydavo tematinės apžvalgos įvairiuose Maskvoje leidžiamuose medicinos žurnaluose. Nebuvo abejonės, kad visas medicinos naujienas iš Vakarų dozavo tam tikros tarnybos. Tikra atgaiva būdavo nuvykus į Maskvą apsilankyti Centrinėje medicinos bibliotekoje. Ten buvo galima rasti pagrindinius užsienio žurna-

lus apie mediciną, tarp jų ir apie transplantaciją. Tačiau į Maskvą nuvykti tekdavo nedažnai. Neprisimenu, kaip doc. V. Kleizai kilo mintis bent vieną kartą per metus Lietuvos, Latvijos ir Estijos gydytojams, dirbantiems inkstų transplantacijos srityje, susitikti ir pasidalinti savo patyrimu. Tiksliai neprisimenu, bet, atrodo, pirmas toks susitikimas vyko apie 1974–1975 m. Latvijoje, Ciesyje. Kiekvienos respublikos gydytojai padarydavo pranešimą apie per metus atliktus darbus, pasidalindavo naujienomis nugirstomis iš užsienio. Estai jau ir tada kai ką sužinodavo, kas daroma Suomijoje, latviai dažnai lankydavosi Maskvoje ir iš gerų pažįstamų, kurie turėjo galimybių lankytis užsienio klinikose, išgirdavo ką nors naujo. Į tokias mokslines–praktines konferencijas kartais pakviesdavome gydytojus iš Minsko, Maskvos. Kartą buvome pakviesti ir į Minską. Tokios konferencijos reguliariai vyko iki 1990 m. Vėliau, paskelbus Maskvai ekonominę blokadą, konferencijos nutrūko. Ir gal ne vien dėl ekonominių sunkumų. Griuvus geležinei uždangai, atsirado galimybė mūsų gydytojams išvykti į užsienyje vykstančias tarptautines konferencijas. Į Lietuvą atvykdavo lektoriai iš užsienio.

Doc. V. Kleizos inicijuotos transplantacijos konferencijos turėjo labai svarbią reikšmę transplantacijos vystymuisi ne tik Lietuvoje, bet ir kaimyninėse šalyse. Nutikdavo ir kurioziškų dalykų. Kiekvienais metais konferenciją rotuodavo vis kitoje šalyje. Eilinį kartą mes organizavome konferenciją Druskininkuose, gražioje poilsiavietėje prie Nemuno. Atrodo, tai buvo 1981 m. Kaip ir visada, dalyvavo doc. V. Kleiza. Jis buvo pakvietęs ir gydytojus iš Minsko, kurie labai apsidžiaugė kvietimu ir pažadėjo būtinai dalyvauti. Sulaukėme svečių iš Estijos, Latvijos, iš Maskvos, o baltarusių, kaip nėra, taip nėra. Po konferencijos ministras paskambino į Minską ir pasiteiravo, kodėl niekas neatvyko. Pasirodo, du gydytojai iš Minsko, atvykę į Druskininkus, nuvyko į ligoninę. Ten jie pasakė, kad yra pakviesti paties ministro ir yra jo svečiai. Ligoninės kolektyvas juos priėmė kaip tikrus ministro svečius. Jie savaitgalį praleido ligoninėje, buvo labai gražiai pagerbti ir pirmadienį patenkinti išvyko namo, nors konferencijoje ir nedalyvavo.

Iki Sovietų Sąjungos subyrėjimo, kas dvejus metus vykdavo vadinamosios sąjunginės organų ir audinių transplantacijos konferencijos. Viena iš tokių konferencijų vyko ir Vilniuje. Kai tik būdavo

galimybių, mūsų gydytojai vykdavo į šias priemones. Ministras irgi neretai dalyvaudavo.

Tuomet ir pasireiškė doc. V. Kleizos, kaip tuometinės Lietuvos sveikatos apsaugos organizatoriaus, veikla. Nieko dar nepaminėjau apie jo, kaip gydytojo, inkstų transplantacijos specialisto ir centro vadovo veiklą. Žengiant pirmuosius žingsnius inkstų transplantacijai Lietuvoje, šią tarnybą sudarė labai nedaug gydytojų. Vienu metu iš chirurgų buvome tik dviese su doc. V. Kleiza. O krūvis buvo nemažas. Reikėdavo ir inkstų donorystę organizuoti, važiuoti paimti inkstus, ir transplantacijas atlikti. Visada kviesdavau docentą. Dažniausiai inksto persodinimo operacijos vykdavo nakties metu. Iš pradžių naktį į namus ministrui skambinti buvo nesmagu, bet po kurio laiko net pamiršdavau, kad skambinu ministrui, kuris ilsisi po sunkios darbo dienos. Nė karto neišgirdau net ir menkiausios nepasitenkinimo gaidelės. Visada į operacinę atvykdavo gerai nusiteikęs, neprisimenu jo atvykusio blogos nuotaikos arba bambančio, kad patys nesusitvarkome. Neišgirdau nė karto ir nepasitenkinimo gaidelių iš ministro namiškių. O tokių naktinių skambučių tikrai būdavo daug. Du kartus per savaitę anksti ryte ministras vizituodavo ligonius transplantacijos skyriuje. Didėjant darbo krūviui, daugėjo ir chirurgų. Buvo priimta į darbą jaunų gydytojų. Bet ir tuomet Inkstų transplantacijos centro vadovą kviesdavome operuoti. Tik jam išvykus arba negalint atvykti dėl kokių nors svarbių priežasčių – operuodavome patys.

Doc. V. Kleizai priklauso idėja įkurti Vilniuje tiems laikams modernų inkstų transplantacijos centrą. Kol inkstų transplantacijų skaičius buvo nedidelis, mes glaudėmės Vilniaus miesto klinikinės ligoninės Nefrologijos skyriuje, kur kartu su hemodializės patalpomis, turėjome keletą palatų. Didėjant darbo apimčiai, blogėjo ir darbo, ir ligonių buitinės sąlygos. Todėl ministro iniciatyva Santariškių ligoninėje buvo įrengtas tuomet modernus Inkstų transplantacijos centras. Jame buvo pastatyta moderni hemodializės daugiavietė įranga su vandens valymo įrenginiu. Ligoniams po inksto persodinimo operacijos buvo įrengtos patogesnės palatos, nupirkti nauji imunosupresiniai vaistai. Visos šios priemonės žymiai pagerino inkstų transplantacijos rezultatus. Centrai priklausė dvi atskiros operacinės. Jos ypač pravertė transplantuojant inkstą iš gyvo donoro. Tokiu

atveju vienoje operacinėje operuojamas donoras, kitoje – recipientas. Atskirai reikėtų paminėti ir pasikeitimą inkstų transplantatais tarp kaimyninių inkstų transplantacijos centrų. Mūsų darbuotojai dėjo daug pastangų organų donorystei organizuoti. Šis darbas davė neblogų rezultatų, dėl to turėjome inkstus, kurie pagal imunologiją netikdavo arba iš viso neturėdavome kam jų transplantuoti. Dėl nepakankamo hemodializės vietų skaičiaus, nepavykdavo turėti pakankamai transplantacijai paruoštų recipientų. Centro vadovas doc. V. Kleiza buvo griežtai nurodęs tokius „atliekamus“ inkstų transplantatus pasiūlyti kaimynams. Žinoma ne Londonui ar Paryžiui, o Baltijos šalims, Minskui ar Maskvai. Pasitaikydavo metų, kai išsiųsdavome po kelias dešimtis inkstų transplantatų. Tai buvo tikras

Vytauto Kleizos 80-čio minėjimas. V. Kleiza ir prof. B. Dainys.
1999 m.

geros valios bendradarbiavimas. Apie kokį nors materialinį atsisakymą nebuvo nė kalbos. Siųsdami inkstų transplantatus, naudojome viešuoju transportu. Į Minską ir Rygą siųsdavome autobusu ar traukiniu, į Maskvą ir Tartu – lėktuvu. Turint galvoje dabartinę labai griežtą keleivių ir bagažo kontrolę skrendant lėktuvu, tai anks-

tesnis mūsų transplantatų siuntimas lėktuvais, atrodo iš fantastikos srities. Atvykdavome į aerouostą nešini konteneriu su inkstais, mus praleisdavo iki lėktuvo. Paprašydavome palydovės priimti tą kontainerį, palydovė parodydavo vietą, kur tą kontainerį pastatyti. Nei to kontainerio atidaryti, nei klausimų ar tai ne koks uždraustas daiktas ten yra, net užuominų nebuvo. Mums tik telikdavo užtikrinti, kad Maskvoje ar kur nors kitur būtinai tą kontainerį paims. Tuščias kontaineris tokiu pat būdu grįždavo atgal. Neformaliai net kalbėjome apie Baltransplantą.

Lietuvai atkūrus nepriklausomybę, Inkstų transplantacijos centras buvo reformuotas į Medicinos fakulteto Nefrourologijos kliniką. Doc. V. Kleiza perėjo vadovauti Onkologijos instituto Chirurgijos klinikai, o aš likau dirbti ir vadovauti nefrourologijai.

Apžvelgiau tik pačius pagrindinius doc. V. Kleizos darbus inkstų transplantacijos srityje. Gal aš kai ką praleidau, gal kai ką vertinau subjektyviai. Stengiausi bent kiek papasakoti tai, kas man labiausiai krito į atmintį 18 metų dirbant kartu su ilgamečiu Lietuvos sveikatos apsaugos ministru, talentingu chirurgu, labai daug nuveikusiu, kad organų transplantacija, nors ir labai sunkiais laikais, rastų tinkamą jai vietą tarp kitų medicinos disciplinų. Didžiuodamiesi šių dienų organų transplantacijos pasiekimais turime visada prisiminti doc. V. Kleizą, kaip vieną iš šios srities pradininkų Lietuvoje.

ŠVIESŪS PRISIMINIMAI APIE VYTAUTĄ KLEIZĄ

Gyd. Edmundas Baltakis

Nuo pat darbo pradžios vyriausiojo gydytojo pareigose susiformavau paprastą, elementarų požiūrį – „niekas nieko tau padėjęs ant lėkštutės neatneš“, todėl visas dėmesys buvo sukoncentruotas į aktyvią sau iškeltų darbo tikslų sprendimų paiešką ir vykdymą.

Keliones į Vilnių pradėjau gana netradiciškai – vizitas iš karto pas Sveikatos apsaugos ministerijos (toliau SAM) ilgametį ministrą Vytautą Kleizą, o ne pas ministro pavaduotojus ar valdybų viršininkus, kuruojančius atskiras sritis. Šis sprendimas pasiteisino su kaupu – ministro buvau maloniai priimtas, nuoširdžiai aptarėme ligoninei svarbias ir spręstinas problemas. Ministras prisiminė, kaip dirbdamas Šiaulių apskrities sveikatos skyriaus vyriausiuoju chirurgu lankėsi Joniškio ligoninėje, buvo susitikęs su chirurgu Albertu Kristupu Gocentu, ligoninės vyriausiuoju gydytoju Kazimieru Knizikevičiumi. Ministras dalyvavo 1970 m. pabaigoje atidarant naują ligoninę. Beje, labai blogai atsiliepė apie Šiaulių statybos tresto statybininkų darbą.

Bet svarbiausia buvo tai, kad jam pateiktos problemos buvo sprendžiamos operatyviai – tuoj pat. Iš pradžių buvo iškviestas Kadrių skyriaus viršininkas Vincas Jogminas, po to – vyriausiasis Farmacijos valdybos viršininkas Vladas Sakalauskas, Medicininės technikos valdybos viršininkas Liudas Aleknavičius, SAM statomų objektų komplektavimo valdybos viršininkas Juozas Zeleckis. Šitaip per pusantros valandos buvo išspręsti visi man rūpimi klausimai – kadrių, medikamentų, medicininės technikos, kitų buitinių prietaisų (šaldytuvų, televizorių, elektrinių plytelių ligoninės virtuvei), įvairių statybinių medžiagų ir kt. Labai svarbi detalė – Greitosios medicinos pagalbos skyriui buvo skirtas UAZ markės automobilis. Pagrindinis tikslas buvo pasiektas – iš karto susipažinau su ministru ir kitais vadovaujančiais valdybų žmonėmis. Beje, kiekvienam iš jų praveriant kabineto duris, ministras akcentuodavo, kad būtina padėti jauniausiam amžiumi, ką tik pradėjusiam savo veiklą, vyr. gydytojui iš Joniškio ligoninės. Dar vienas įsimintinas įvykis iš pirmojo apsilankymo pas ministrą V. Kleizą, kurį noriu pažymėti: po gana ilgai

užtrukusio labai naudingo susitikimo, man išeinant, ministras netikėtai pateikė originalų, anų laikų valdininkams ypač nebūdingą, siūlymą – kadangi Joniškio rajonas yra gana nutolęs nuo Vilniaus, kai vėl lankysiuos pas jį, kad pokalbio metu neužmirščiau kokių nors iš anksto planuojamų išsakyti klausimų, galiu naudoti paruoštus lapelius – „špargalkas“, kuriose paeiliui pagal svarbą susirašyčiau visus su juo norimus aptarti klausimus. Per visą darbo praktiką, tokio pasiūlymo negavau nė iš vieno valdininko.

V. Kleiza (dešinėje) Joniškyje donorų sąskrydyje. E. Baltakis (kairėje) Joniškio ligoninės vyr. gydytojas. B. Grinbergienė ir A. Žilienė – Gydomo ir profilaktikos ir Motinos ir vaiko valdybos viršininkės. Joniškis, 1978 m.

Tuomet didžiulę reikšmę turėjo „fasadinė“ pusė ir to negalėjai ignoruoti, o kai supranti viso to prigimtį, galėjai reiškinį toleruoti. Po susitikimo su ministru galėjau drąsiai tiesiogiai kreiptis su prašymais į anksčiau išvardintas SAM valdybas, nes nebuvo jokių kitų alternatyvų šiuos klausimus spręsti vietoje. Lietuvoje viską valdė Vilniaus valdininkai, o socialistinės sistemos planingas ūkis kaskart ėjo žlugimo link. Šis procesas labai jau matėsi keliaujant po plačią Sovie-

tų Sąjungą, todėl, kol buvo galimybių, reikėjo jas išnaudoti.

Nuolatinės kelionės į Vilnių per Šiaulius, Radviliškį, Panevėžio miestą, Ukmergę, Širvintas automobiliais „Moskvičius“, o vėliau „Žiguliukais“, trukdavo apie 3,5-4 val. (žiemos metu iki 5 val.), dažnai tekdavo Ukmergėje arba Radviliškyje pagal talonus įsipilti degalų – tai irgi ilgino kelionės laiką. Palyginimui – pradžioje degalų A72 1 litro kaina buvo 4 kapeikos, o 1 litro paprasto gazuoto vandens – 5 kapeikos. Degalai buvo išduodami tik pagal talonus ir sanitariniams automobiliams jų nuolat trūkdavo, nes skirstydavo pagal limitus. Gera, kad kolūkiai ir tarybiniai ūkiai, transporto įmonės kurą sutaupydavo ir geranoriškai sušėldavo liginę.

1975 m. rudenį, per Lietuvos sveikatos apsaugos darbuotojų aktyvo pasitarimą, kuriame be tuometinio Lietuvos komunistų partijos Centro komiteto (toliau LKP CK) trečiojo sekretoriaus Liongino Šepečio, Valstybinio plano komiteto pirmininko Aleksandro Drobnio, LKP CK propagandos ir agitacijos skyriaus vedėjo Juozo Kuolelio dalyvavo mūsų ministras V. Kleiza ir pirmą kartą su oficialiu vizitu viešėjęs Sovietų Sąjungos SAM ministras, akademikas, kardiochirurgas Borisas Petrovskis. Tuomet turėjau progą pasisakyti, nes buvau SAM įpareigotas. Viena iš mano pasitarime paminėtų problemų ir buvo sanitarinių automobilių aprūpinimas degalais, nes, skirstant jį rajonams, nebuvo atsižvelgta į atstumus nuo Vilniaus, Kauno pagrindinių medicininių specializuotų centrų – gaudavome tiek pat, kaip ir Širvintų ar Prienų rajonų liginės. Aš vienintelis iš pasisakiusiųjų kalbėjau lietuviškai, o mano pranešimą į rusų kalbą akademikui B. Petrovskiui pasilenkęs į ausį vertė pats ministras V. Kleiza. Tai girdėjo tuo metu pasitarime dalyvavusi Joniškio rajono partijos komiteto atstovė bei buvusi Vidaus ligų skyriaus vedėja Regina Labanauskienė. Nors prieš dieną SAM Kadrų skyriaus viršininkas V. Jogminas mane perspėjo, kad reikės pasisakyti rusų kalba, jokių pretenzijų iš pasitarimo organizatorių ir SAM nesulaukiau. Apibendrinamojoje kalboje, vienas iš pasitarimą vedančių A. Drobnyš mane pagyrė, kad iškėliau jo žinybos pavaldume sprendžiamą klausimą. Vėliau aprūpinimas degalais buvo sutvarkytas ir ypatingo deficito jau nebuvo.

1980 m. pavasarį Joniškyje vyko išvažiuojamasis SAM kolegijos posėdis. Jame dalyvavo SAM iš kiekvienos zonos ligininių pakviesti (po du) vyriausieji gydytojai. Posėdis surengtas 3-ojoje

V. Kleiza su Joniškio ligoninės vyr. gydytoju E. Baltakiu donorų sąskrydyje pertraukėlės metu. Joniškis, 1980 m.

vidurinėje mokykloje (dabar M. Slančiausko progimnazija), nes ligoninė tinkamų patalpų neturėjo. Apsilankę ambulatorijose ir kai kuriuose felčeriniuose-akušeriniuose punktuose, išnagrinėję visą ligoninės veiklą, kolegijos nariai nusprendė ligoninei suteikti „Gerios patirties mokyklos, aptarnaujant kaimo gyventojus“ statusą. Įstrigo atmintin pavakarys Žagarėje ant Žvelgaičio kalno, kur mūsų ligoninės chorui melodingai dainuojant „Kur giria žaliuoja“, „Lietuva brangi“ ministro V. Kleizos akyse pasirodė ašaros. V. Kleiza man taip ir liko tikro lietuvių patrioto pavyzdys, sovietmečiu nebijojęs vykti į Kryžių kalną.

Atvirai sakau – daug kas buvo sprendžiama užkulisiuose, „uždaruosiuose kabinetuose“, o gana didelė dalis problemų ir medžioklės metu, ypač kai atvykdavo Ministrų tarybos būrelis, kurį sudarydavo įvairių žinybų ministrai ir Valstybinio plano komiteto pirmininko pavaduotojas Henrikas Jackevičius. Kadangi ir aš pradėjau medžioti nuo 1975 m. rudens (aktyvią medžioklę nutraukiau apie 1986 m.), šiek tiek papasakosiu smulkiau, nes iš tikrųjų per

medžiokles buvo išspręsta daug kardinalių Joniškio ligoninei materialinio pobūdžio klausimų.

Kasmet du kartus tekdavo Joniškio miškuose medžioti su tuo pačiu Lietuvos medžioklės būreliu, kurio vadovu Joniškyje (tokia taisyklė) buvo sveikatos ministras Vytautas Kleiza. Medžioklės organizavimą (varovų paiešką, maisto ruošimą, simboliką ir kt.) pavėsdavo man. Aišku, iš pradžių tai buvo naujas, gana sudėtingas dalykas, juk dalyvaudavo Lietuvos ministrai, tačiau bėgant laikui apsipratau ir medžioklės vykdavo sklandžiai ir įdomiai – vieną kartą per pietų pertrauką net buvome paruošę staigmeną – medžiotojus linksmino tranki Joniškio meno mokyklos kaimo kapela (vadovas Fiodoras Bondarevas). Atrodė, kad Vilkiaušio miške žvėrys išsilakstys, bet klydau – popietinė medžioklė buvo itin sėkminga. Ministras V. Kleiza išsiskirdavo iš kitų visais aspektais – vidine kultūra, mokėjimu bendrauti ne tik su kolegomis, bet ir su visais žmonėmis, dalyvaujančiais medžioklėje, su varovais ir kt. V. Kleiza buvo doras ir pavyzdingas medžiotojas. Sužeidęs miško žvėrį, jo nepalikdavo, o pėdomis sekdamas tol, kol neišsitikindavo, ar žvėris po sužeidimo gali išgyventi. Taip elgėsi tik retas medžiotojas. Ministras buvo be galo ištvermingas. Jis buvo chirurgas, beje, Lietuvoje atlikęs pirmą inksto persodinimo operaciją. Kai mes, dar palyginti jauni vyrai, žiemos metu sulipdavome į arklio traukiamas roges – mūsų ministras ristele bėgdavo sniegu, kartais ir giliu, priešais arklį. Ir taip būdavo net tuomet, kai ministras išėjo į pensiją ir sulaukė garbaus amžiaus.

Tarp kitko, nė karto, nors ir buvau kviestas, nedalyvavau Lietuvos CK medžiotojų būrelio organizuojamose medžioklėse Joniškyje, į kurias atvykdavo „pirmasis“ Lietuvos žmogus – Petras Griškevičius. Man nepatiko ten vyraujanti atmosfera, kai buvo stengiamasi įtikti kitiems, laipteliu aukščiau stovintiems nomenklatūrininkams. Medžioklėje visi medžiotojai turi būti lygūs, tik medžioklės vadovas galėjo turėti išskirtinumą, nes buvo atsakingas už kitus.

Prisiminiau vieną įdomų nuotykį. Po eilinės medžioklės būrelio vyrai ir svečiai vakarieniavo prie Latvijos sienos buvusioje kavinėje „Elnio ragas“. Ministras, medžioklėje sumedžiojęs daugiausia žvėrių, buvo paskelbtas „Medžioklės karaliumi“ ir apdovanotas atitinkama nominacija. Kad ministras buvo neordinarus, drąsus, turėjo humoro gyslelę, puikiai parodė situacija, kai pasiūlius tą įvykį įamžinti

„praplėtus Lietuvos teritoriją – perkeliant pasienio stulpą su užrašu „Latvijas PSR“ link Latvijos apie 10-12 metrų“ – jis sutiko, ir visi tam pritarė! Tai buvo operatyviai atlikta, o stulpo kasimo darbus organizavo ir vykdė Kaimo statybos ministras iš Kalnelio kaimo (Joniškio r.) kilęs Anicetas Bagdonas. Darbavosi visi ministrai ir joniškiečiai – A. Guščinas (LKP rajono pirmasis sekretorius), V. Stanulevičius (LŽDT rajono vykdomojo komiteto pirmininkas), G. Zabarauskas (Joniškio MSV viršininkas), A. Mačiulis (Joniškio rajkoopsąjungos valdybos pirmininkas) ir aš. O tai buvo per patį Leonido Brežnevo stagnacijos apogėjų... Iki šiol savyje nešioju tą vaizdą.

P. S. Tas stulpas, tik pakeitus užrašą „Latvijos Respublika“, stovi toje pačioje vietoje iki šiol.

PAŽINTIS NUO ŠIAULIŲ LAIKŲ

Akademikas Jurgis Brėdikis

Mano medicinos studijų Kaune trečiaisiais metais (1949–1950 m.) teko išklausti topografinės anatomijos ir operacinės chirurgijos kursą. Jis priklausė Hospitalinės chirurgijos katedrai, kuriai, mirus jos vedėjui profesoriui Vladui Kuzmai, vadovavo docentas Juozas Jaržemskas. Šioje katedroje dirbo du patyrę chirurgai – Algirdas Stropus, garsaus tarpukario chirurgo V. Kanaukos mokinys ir Jonas Jocius – Vlado Kuzmos mokinys. Topografinės anatomijos ir operacinės chirurgijos paskaitas skaitė docentas Algirdas Stropus, o praktikos darbus vedė keli jauni asistentai, tarp jų ir jau šešerius metus šioje klinikoje dirbantis docentas Vytautas Kleiza. Žinojau, kad abu – A. Stropus ir V. Kleiza nebuvo apgynę mokslo kandidato (dabar – daktarinę) disertacijų, bet juos vadino docентаis. Įstrigo atmintyje, kad abu, skirtingai nuo kitų, vilkėjo chalatus paraitytomis rankovėmis. Man labai patiko A. Stropaus paskaitos, tapau studentų mokslinio chirurgijos būrelio, kuriam jis vadovavo, nariu (vėliau A. Stropus tapo ir mano chirurgijos mokytoju). Pasisekė, kad praktikos darbų vadovu buvo docentas V. Kleiza.

Vytautas Kleiza mane imponavo nuo pat pradžių – sportinio sudėjimo, visada pasitempęs, ryžtingas, maloniai bendraujantis, labai tolerantiškas ir dėmesingas net studentams. Toks buvo ir išliko pirmasis įspūdis apie V. Kleizą. Jis mielai atsakydavo į klausimus, paaiškindavo. Kažkaip prasitariau, kad gerai žinau žmogaus anatomiją ir pamėgau ją, nes turėjau nuostabią anatomijos mokytoją docentę Jadvygą Dobrovolskaitę-Tiknienę. Dar pridėjau, kad ji mano pusbrolio chirurgo Prano Tikniaus žmona. Vytautas Kleiza aktyviai įsijungė į pokalbį – pasakė, kad gerai pažįsta Tiknių, pritarė mano nuomonei apie J. Tiknienę, kaip puikią dėstytoją ir akcentavo jos, kaip jis pasakė, didvyrišką veiklą fašistų okupacijos metais. 1943 m., kai kovo mėnėsį buvo uždaryti visi Lietuvos universitetai, J. Tiknienė buvo viena iniciatorių tęsti be universiteto likusių studentų mokymą namuose. Grupė dėstytojų įsijungė į šią neoficialią veiklą. Tai buvo labai reikšminga, nes Lietuvoje ypač trūko gydytojų. Jie gavo gydytojo diplomus pasibaigus karui 1945 m. Tais metais studijos buvo

atnaujintos (aš įstojau 1946 m.). Mano laidos absolventai buvo tiesiog išgraibyti - jie užpildė vakuojančias vietas, kuriose neretai buvo vieninteliai gydytojai ir turėjo pradėti dirbti be vyresnių kolegų globos. 1950 m. studentų gamybinę praktiką teko atlikti Šiaulių Respublikinėje ligoninėje. Chirurginei praktikai vadovavo darbo patirtį turintis chirurgas Viktoras Grinkevičius. Susipažinęs su mūsų studentų grupe paklausė, ar kuris nors norėtų apsigyventi kambarėlyje prie operacinės ir turėti progą padėti, jei prireiks nakties metu. Aš tapau tuo savanoriu ir nesigailėjau.

Sveikatos apsaugos ministrai. Vilnius, 2003 m.

Nustebau vieną dieną operacinės bloke sutikęs docentą Vytautą Kleizą. Paaiškėjo, kad jis paliko darbą Kaune ir yra paskirtas Šiaulių srities vyriausiuoju chirurgu. Jis prisiminė mane, pasidžiaugė, kad domiuosi chirurgija ir palaikė mano siekimą pasirinkti chirurgo specialybę. Klausiau V. Kleizos, ar negaila buvo palikti universitetą ir darbą Chirurgijos klinikoje Kaune. Docentas atsakė, kad pirmiausia, jis yra ir liks chirurgu, nepaisant kokias pareigas teks eiti. Antra – šiais pokario metais sveikatos apsauga yra labai prasta, ypač perife-

rijoje – miesteliuose ir kaimuose. Reikia steigti kaimo ambulatorijas, felčerių - akušerių punktus. „Nuo pirminių grandžių priklauso chirurginės pagalbos savalaikiškumas ir tuo pačiu rezultatai“, prisimenu V. Kleizos žodžius. Mano nuomone, tuomet tai buvo optimalus variantas, priartinantis medicinos pagalbą prie žmonių, gyvenančių ne miestuose. Kitame pokalbyje jis supažindino mane su planais, kaip turi būti organizuota chirurginė pagalba Šiaulių srityje. Respublikinė Šiaulių ligoninė turi šefuoti rajonus, kuriuose yra chirurgijos skyriai.

Ne vieną kartą operacinėje teko asistuoti docentui Kleizai. Operacinėje jautėsi tvarka, ramybė, reiklumas ir pedagogiškumas – jis maloniai aiškino operacijos ypatumus. To nebuvo operuojant ar bendraujant su nuolat skubančiu daktaru V. Grinkevičiumi. Asistavimas jam kėlė įtampą, kad nespėsiu atlikti tai, ką turiu daryti. Docentas V. Kleiza man (ketvirto kurso studenčiokui!), paskolino puikią knygą (rusų kalba) „Klaidos chirurgijoje“. Nuostabi knyga. Kiekvieno organo operacijoms paskirtas atskiras skyrius, kuriame, pirmiausia, aprašoma to organo operacijų technika su brėžiniais. O toliau – galimos klaidos, komplikacijos ir kaip jų išvengti. Kažkaip ši knyga išliko pas mane, neretai ją skaitydavau, bet sąžinė prikaišioja, kad taip ir negražinau docentui.

V. Kleiza Šiauliuose gyveno iki 1956 m., paskui persikėlė į Vilnių, kur buvo paskirtas vadovauti Vilniaus respublikinei ligoninei. 1960 m. tapo sveikatos apsaugos ministru. Jis suformavo stiprią komandą; tai buvo metų metais nesikeičiantys ir padedantys vykdyti Kleizos strategiją darbuotojai – pirmasis pavaduotojas Mykolas Zaikauskas, atsakingas už statybas J. Babravičius, B. Grinbergienė. V. Kleiza turėjo didelį Lietuvos KP CK ir Ministrų tarybos palaikymą. Tai leido 1963 m. pradėti grandiozines statybas: kaimo ambulatorijas, rajonuose ligonines, Vilniuje įkurti Santariškių ligoninę.

Pirmą kartą V. Kleizą, kaip ministrą, aplankiau 1961 m. pavasarį. Tik ką – balandžio mėnesį – Kaune buvo atlikta pirmoji elektrodų implantacijos į širdies raumenį operacija; tai buvo nauja ne tik Sovietų sąjungoje, bet ir Rytų Europoje. Atvežiau ministrui parodyti Kaune sukonstruotą širdies stimuliatorių. Suvokiau, kad širdies elektrinė stimuliacija yra naujas perspektyvus anksčiau nepagydomų ligonių gydymo metodas ir jį reikia kuo greičiau plačiau taikyti. Prašiau mi-

nistrą padėti. V. Kleiza atidžiai išklausė, pasveikino, uždavė keletą klausimų ir, pritaręs šio naujo gydymo būdo reikalingumui, patarė siekti žinomų TSRS mokslininkų - medikų palaikymo, o jis pakalbėsiąs su TSRS sveikatos apsaugos ministru. Netrukus aš išvykau į Leningradą, paskui į Maskvą, kur akademiko A. Bakulevo klinikoje įdiegiau širdies e stimuliacijos metodą. Jis gavo valstybinį pripažinimą.

Akademikas Jurgis Brėdikis rašo atsiminimus apie Vytautą Kleizą.

Vėliau, Kaune vystantis širdies chirurgijai, ne kartą teko kreiptis į ministrą V. Kleizą siekiant gauti lėšų naujai aparatūrai ar instrumentams. Jis visada maloniai išklausedavo ir buvo tiesus: jei pažadėdavo, tai ištesėdavo. Matydavomės ir įvairiose konferencijose, suvažiavimuose. Dalyvavau priimant TSRS sveikatos apsaugos ministrą akademiką B. Petrovskį Kaune.

Džiugu buvo stebėti Vytauto Kleizos ne tik didelę organizacinę veiklą. V. Kleiza buvo ne tik chirurgas novatorius, bet ir akademinis žmogus mokslininkas ir pedagogas. Jo indėlis į Lietuvos mediciną yra milžiniškas.

MOKYTOJAS IŠ DIDŽIOSIOS RAIDĖS

Filologė Leokadija Maižiešytė

Buvau baigusi Kauno Prano Mažylio vardo medicinos mokyklą. Kai patekau į Ministro sekretoriatą, buvo 1978-ieji.

Ministerijoje sklandė kalbos, kad ministras labai reiklus, kad vienuotojas Jonas negali pasitraukti nuo ministerijos, turi būti savo darbo vietoje, tai yra, prie ministro mašinos, kad ministro sekretorė neužsiimtų asmeniniais reikalais, bet dirbtų savo darbą. Taip, tikrai buvo reiklus, bet pirmiausia reiklus sau. Kad darbas sklandžiau vyktų, tvarkos reikalavo ir iš kitų, todėl buvo mažiau blaškymosi. Labai nemėgo slampinėjančių be darbo. Jeigu ministras dirba savo kabinete, sekretoriato tuščia, nebent kažkas laukia, kad priimtų Pirmasis ministro pavaduotojas Mykolas Zaikauskas arba ministro pavaduotojas Jonas Songaila. Jeigu ministras išvykęs, būdavo visai. Kai kurie ministerijos darbuotojai mėgo sekretoriato pasėdėti, mat, čia nuolat vyko judėjimas – atvažiuoja gydytojai iš rajonų, iš ministerijai pavaldžių įstaigų, telefonų skambučiai... Bet vos suspėjai už stiklinių sekretoriato durų pamatyti ministro siluetą, kai tuo pačiu metu atsidaro durys, įbėga ministras ir iš karto labai konkretus, gydymo sistemai svarbus klausimas siunčiamas lūkuriuojančiajam. Viena Birutė Grinbergienė, Gydymo ir profilaktikos valdybos viršininkė, šį egzaminą išlaikydavo net nemirktelėjusi, kitiems sekdavosi ne taip gerai. Žavėjo mane šis ministro sugėbėjimas, atrodydavo, kad pateikiamas klausimas tam žmogui ministro galvoje paruoštas mažiausiai prieš gerą valandą.

Kartais iš naujai paskirtų vyriausiųjų gydytojų rasdavosi labai suinteresuotus, kurie niekaip negalėdavo pasitikėti sekretore ir verždavosi į ministro kabinetą, kad paduotų ministrui pasirašyti atsineštą raštą. Tačiau toks nesusipratęs labai greitai grįždavo atgal ir tai pačiai sekretorei aiškindavo, kad ministras liepęs raštą palikti sekretorei.

Mylėjo jaunimą. Vyriausieji gydytojai, kurie buvo veiklūs, o dažniausiai ir buvo jauni žmonės, ministro buvo labai gerbiami, juos palaikė ir rėmė. Prisimenu, kartą Puškino muziejuje 17 val. buvo renginys. Labai norėjau jame dalyvauti, bet nuvažiuoti į Subačiaus gatvės gale esantį muziejų, reikėjo pridėti dar valandą. Tada ministerija dirbo iki aštuonioliktos valandos. Kaip prašyti, kad mane išleistų, juk ne-

mirtinas reikalas. Sukaupusi visą drasą, paprašiau. Mano didžiausiai nuostabai, be jokių klausinėjimų, pasakė „gerai“ ir dar pridėjo „Jonas tavo nuveš“. Supratęs, kad aš be medicinos turiu ir kitų pomėgių, kai turėdavo kvietimus į kokią spektaklį ar renginį, bet negalėdavo dalyvauti, tie kvietimai atitekdavo man. Pats buvo eruditas ir norėjo, kad kiti domėtųsi, mokyėtųsi, nestovėtų vietoje.

Sveikatos apsaugos ministras V. Kleiza supažindina su Vilniumi prof. N. M. Morozovo žmoną ir dukrą. Vilnius, 1979 m.

Dažnai būdavo, kad į ministeriją atvažiuodavo iš Naujosios Vilnios po naktinio darbo. Ten laboratorijoje operuodavo gyvūnėlius, mat, be organizacinio darbo domėjosi ir organų persodinimo tematika. Net ir po nemiegotos nakties jis būdavo toks pat žvalus, pasitempęs kaip ir įprastai, bet pirmiausia paprašydavo kavos ar arbatos, tik iš to ir galima būdavo suprasti, kad ministras naktį dirbęs.

Jeigu sėdi posėdyje, būtinai bloknotas ir rašiklis rankoje, o svarbesnes vietas dar pasibraukia. Pagal galimybes domėjosi medicinos naujovėmis užsienyje, savo iniciatyva prenumeruodavo Rytų Vokietijoje reguliariai leidžiamą informacinį leidinį. Ryšys su užsieniu tada buvo nevienareikšmis dalykas.

Ministro iniciatyva buvo organizuojamos darbuotojams išvykos į

teatrus, į Varėną grybauti. Prisimenu, kai kartą, mums begrybaujant, vėliau savo nuosava mašina atvažiavęs ministras prisijungė prie mūsų. Visi ministerijoje žinojo, kad ministras yra ne tik šiaip gamtos mylėtojas, bet ir medžiotojas.

Jau dirbdamas Respublikiniame mokslo-mokymo-gydymo inkstų transplantacijos ir nefrologijos centro vadovu, paprašė iš ministerijos archyvo paskolinti dokumentą, kai po kurio laiko tą dokumentą grąžino, manęs kabinete nebuvo, grįžusi radau grąžintą dokumentą ir prie jo prisegtą lapelį. Lapelyje buvo parašyta „Labai ačiū, grąžinu. Man labai pravertė. V. Kleiza“. Tai perskaičius negali nejausti, kad tai nuoširdu, kad padarei tikrai gerą darbą. Mokėjo jis kelti žmogaus savivertę. Šis pavyzdys tiktų geriausiems etikos ir psichologijos vadovėliams.

Retkarčiais gaudavau neįprastas užduotis. Viena iš jų buvo patikrinti, ar atvažiavo užsakyti autobusai, į juos susodinti 50 žmonių ir išleisti į kelionę. Užduotis labai nuosekliai ir aiškiai užrašyta ant lapelio, o pabaigoje parašyta „Tamstos kontrolė!“ Ir kaip gali tokį darbą atlikti prastai, jeigu tavimi tiki ir pasitiki?

Ir šiandien malonu prisiminti tą jautrią, gerą ir energingą širdį. Sunku patikėti, kad su šiuo ministru teko dirbti tik dvejus metus. Tie metai buvo kupini gero pavyzdžio, reiklumo, supratimo, tai buvo darbštumo, sąžiningumo ir tvarkingumo pavyzdys.

Ap. Leonte!
29ed spalio mėn. 10v 40'
į mūsų pastatą 1a suu vinks 50 glo-
botyis is sup.
Tuo laiku prie SAM turi būti
1 autobusas iš Rvarkų lig. 2 bmbinoris
2 auto buso is profelycino
3 Mity SAMINLATUJ A'
Nuo SAM-700 pastato
auto busai išvyksta 10v 45 min.
Tamstos kontrolė!
27.10.80. Mleus

TRYŠ RANKOS PASPAUDIMAI

Doc. dr. Juozas Olekas

Budėjimai

1979 m. ruduo. Vilniaus miesto klinikinėje ligoninėje pradėjome chirurginę subordinatūrą. Vilniaus universiteto Medicinos fakulteto šešto kurso teorines ir praktines chirurgijos studijas.

Po vieno iš pirmųjų naktinių budėjimų chirurgų „penkiaminutėje“ vyko gana karštos diskusijos ar galėjo man – „pradedančiam subordinatoriui“ – leisti operuoti pūlingą apendicitą. Vieni kritikavo vyresnįjį budėjusį ir man asistavusį chirurgą, kiti klausinėjo kiek jau esu atlikęs apendektomijų. Diskusijos lyg ir baigėsi taikiai, kiekvienam pasilikus su savo nuomone. Jau bepaliekant Didžiąją auditoriją, kurioje vykdavo chirurgų penkiaminutės, man ištiesė ranką vienas vyresnių chirurgų ir tapšnodamas per petį ištare: „kolega, dabar jūs esate atsakingas už šį ligonį, stebėkite ir prižiūrėkite“. Lyg padrąsinimas, palaikymas. Bet dar didesnis nustebimas, kai vyresnysis budėjęs chirurgas gydytojas A. Krištopaitis pasakė: „ar žinai, jog tau ranką spaudė ministras?“ Ir, matydamas mano nustebusį veidą, turėdamas gerą humoro jausmą, pridūrė: „stebėk, gal ir tu kada nors ministru būsi?“ Pacientė pasveiko ir patenkinta buvo išleista į namus, na o aš po dešimties su trupučiu metų sėdau į tą pačią, ne tokią minkštą ir šiltą, kaip gali pasirodyti iš šalies, ministro Vytauto Kleizos kėdę.

Tai buvo pirmasis, įstrigęs visam gyvenimui, ministro Vytauto Kleizos rankos paspaudimas. Jo elgsenos ir darbų stebėjimui motyvacijos tikrai buvo daug. Pirmiausia jo be galo korektiškas bendravimas su kolegomis medikais, išklausymas kitų nuomonės ir argumentų, tikslus ir aiškus savos pozicijos išdėstymas ir motyvavimas. Prie ligonio lovos, operacinėje, tarp kolegų jis buvo gydytojas, ramus išlaikytas lyderis, nemėgstantis pataikūnų, bet degantis noru padėti kiekvienam ligoniui, ieškantis naujų gydymo būdų ir metodų. Buriantis apie save bendraminčius, entuziastus ir uždegantis juos savo atsidavimo profesijai pavyzdžiu. 1979–1980 m. dar ne kartą teko jį sutikti budėjimų metu, kai jis po darbo ministerijoje daugelį sprendimų pasitikrindavo išlikdamas aktyviu praktikuojančiu chirurgu ir

mokslininku. Mano nuomone, ir šiandien būtų labai naudinga, kad politinius sprendimus priimantys ministrai galėtų pasekti Vytauto Kleizos pavyzdžiu ir nors dalį laiko skirti praktiniam darbui su ligoniais. Gal vadinamųjų sveikatos reformų sumaišties ir medikams, ir pacientams būtų mažiau.

Transplantologija – mikrochirurgija

Šioje knygoje jau susipažinote ar dar skaitysite kokią gilią vagą Lietuvos transplantologijos vystymesi paliko Vytautas Kleiza. Kaip jis pats savo atsiminimuose rašo, kai 1973 m. akademikas A. Marcinkevičius pasakė, kad „su kardiochirurgija kaip nors tvarkysimės, bet ateina laikas užsiimti transplantacija“, jis rimtai susimąstė ir iš pradžių daugelį valandų po darbo ministerijoje skyrė eksperimentinei, o vėliau ir klinicinei transplantologijai. Tai tęsėsi beveik du dešimtmečius. Lietuvoje inkstų transplantacijos tapo įprasta operacija, į klinikinę praktiką įdiegtos ir plačiai išvystytos dirbtinio inksto hemodializės procedūros.

Tuo pačiu metu įvairiuose pasaulio centruose pradėjo plėtotis dar viena chirurgijos sritis – mikrochirurgija. Tai smulkių kraujagyslių, nervų ir kitų struktūrų susiuvimas atstatant traumos metu amputuotas žmogaus galūnių dalis, jas replantuojant ar perkeltiant atskirus odos, raumenų, kaulų lopus, padengiant senus potrauminius audinių defektus ar gydant kai kurias ligas, taip pat atkuriant šių persodinamų audinių lopus kraujotaką – juos autotransplantuojant.

Šią naują chirurgijos sritį apie 1980 m. Lietuvoje pradėjo vystyti doc. Mečislovas ir prof. Kęstutis Vitkai. Tais pačiais metais, dar būdamas chirurgu – internu prie jų komandos prisijungiau ir aš. Pamenu, kaip doc. M. Vitkus svajojo sukurti mikrochirurgijos laboratoriją, panašią į jau kurį laiką egzistavusią ir savo darbais garsėjančią transplantologijos laboratoriją. Vieną, jau 1981 metų, dieną doc. M. Vitkus pakvietė mane ir mes nuvykome pas šios laboratorijos vadovą doc. Vytautą Kleizą, jau baigusį darbą ministerijoje ir visiškai atsidavusį transplantologijai. Sunku šiuo metu net aprašyti tą mano būseną, kai šie du patyrę chirurgijos ir organizavimo grandai aptarinėjo šių dviejų artimų specialybių subtilybes, jų reikšmę Lietuvos medicinos pažangai bei laboratorijos steigimo niuansus. Mano

akys bėgiojo nuo vieno prie kito, o įtemptos ausys bandė sugauti kiekvieną žodį. Atrodė, kad pokalbis niekada nesibaigs, tiek daug naujos informacijos sruvo mano galvon. Tačiau po valandžiukės jiedu pakilo, padėjojo vienas kitam ir atsisveikinant doc. Vytautas Kleiza, spausdamas man ranką, tarė „dabar ateina jūsų darbų laikas, linkiu sėkmės, nepaveskite“. Šis rankos paspaudimas ir ištarti žodžiai reiškė rimtą įpareigojimą ir atsakomybės perdavimą. Jau ne už atskirą ligonį, o naujos chirurgijos krypties – mikrochirurgijos – vystymą. Dar daug valandų sujungiant pelyčių kraujagysles buvo praleista ligoninės palėpės kambarėlyje, bet jau 1982 m. balandžio 1 d. oficialiai ministro įsakymu buvo įsteigta Mikrochirurgijos mokslinė laboratorija. Tą dieną aš savarankiškai atlikau pirmąją amputuoto piršto replantaciją. Po laboratorijos įsteigimo mūsų chirurgų būrys išsiplėtė ir gerą dešimtmetį Lietuva buvo aiškus gana plataus Baltijos regiono mikrochirurgijos lyderis.

Ministerija

1990 m. kovo 23 d., jau Nepriklausomos Lietuvos Aukščiausios Tarybos, buvau paskirtas Pirmosios vyriausybės sveikatos ministru. Lietuvoje dar savo galią demonstravo sovietinė kariuomenė, sienas kontroliavo KGB padaliniai. Sveikatos sistema buvo viena iš sričių oponentams reikšti nepasitenkinimą naująja valdžia. Netrukus prasidėjo ir sovietų ekonominė blokada, palietusi ir Lietuvos gyventojų bei gydymo įstaigų aprūpinimą medikamentais bei įranga. Iš kitos pusės kilo radikalai viską šluoti ir griauti lig pamatų. Kažkur girdėta? „Kas buvo nieks, tas taps viskuo“. Gausybė plūstelėjusių konsultantų kreipė žvilgsnį į ekonominę naudą, siūlė mažinti medikų rengimą. Reikėjo į kažką atsiremti. Ir ta atrama buvo Pasaulio sveikatos organizacijos Lietuvos sveikatos sistemos vertinimas bei mūsų pačių situacijos ir lūkesčių analizė. Po šių darbų, atliktų su atkurta, dar labai entuziastinga, akademiko A. Marcinkevičiaus vadovaujama Lietuvos gydytojų sąjunga, labai greitai sutarėme, jog kai kurios permainos, ypač rengiant gydytojus, skatinant privačias iniciatyvas, gerinant finansavimą yra būtinos. Tačiau iš esmės turi būti kuriama ir išlaikoma prieinama, kokybiška, lygiateisiška sveikatos sistema.

Tada dar taip neskirstėme sveikatos sistemos vystymosi etapais

pagal dirbusius ministrus, tik jau antrą kartą paskirtas sveikatos apsaugos ministru, nusprendžiau prašyti visų buvusių ministrų parašyti prisiminimus. 2004 m. išleidome rinkinį „Gyvoji medicinos istorija“. Jame vienas, mano manymu, labai nuoširdus ministro doc. Vytauto Kleizos straipsnis. Ir dar gilesnis – jo gyvenimo credo: „Mano gyvenimo prasmė: skausmo malšinimas ir bet kuriuo metu visiems gyventojams prieinama medicinos pagalba“.

Sveikatos apsaugos ministrai.

Pirmoje eilėje (iš kairės) sėdi R.K. Dobrovolskis, J. Brėdikis, V. Kleiza, J. Olekas.
Stovi (iš kairės) V. Janušonis, R. Alekna, J. Galdikas, V. Kriauza.
Vilnius, SAM, 2003 m.

Minint mūsų valstybės Nepriklausomybės atkūrimo šimtmetį ir pasitinkant ministro Vytauto Kleizos šimtąsias gimimo metines, kartu apžvelgi ir Lietuvos sveikatos sistemos raidą bei Vytauto Kleizos indėlį ir įtaką. Peržvelgiant šimto metų raidą, tik pusę laiko buvome ir esame laisvi. Nelengva tarnystė tautai ir laisvoje Lietuvoje, bet dar sudėtingesnė okupuotoje. Sovietinė sistema stipriai riboja daug ką gyvenime, tarp jų net ir ministrų sprendimų diapazoną. Daug buvo standartizuotų nurodymų iš Maskvos komunistų partijos centro komiteto (CK). Tačiau sumanus vadovas, savo specialybės autoritetas, kūrėjas ir tokiomis sąlygomis galėjo pasitarnauti tautai.

Vytautas Kleiza medicinos studijas pradėjęs dar laisvoje Lietuvoje, gydytojo diplomą faktiškai įgijo jau antro okupanto uždarytame Vytauto Didžiojo universiteto Medicinos fakultete. Tas grybšteltas laisvės gūsis bus svarbus toliau ramiai, bet ne nuolaidžiai, atliekant sveikatos ministro pareigas, į kurias ir buvo paskirtas 1960-ųjų birželio 28 d. Nors 1960-ieji jau ne stalininis režimas, bet dar daug persekiojimo atvejų; dalis medikų dar tremtyje, dalis pasitraukusių į Vakarus, trūksta specialistų, nemaža dalis gydymo įstaigų dar klebonijose ar tam nepritaikytose patalpose, dar labai aukštas sveikatos sistemos lygį apibūdinantis kūdikių iki 1 m. amžiaus 1000-čiui gimusiųjų mirtingumo rodiklis – 38 kūdikiai.

Kažkada, savo chirurgo praktikos pradžioje 1944 m., pats valęs sovietų kariuomenės nuniokotas Kauno klinikų patalpas ir rengęs jas ligonių priėmimui, ministras labai gerai suprato parengtų specialistų ir infrastruktūros svarbą bei būtinybę. Todėl vienas iš pirmųjų darbų - Sveikatos apsaugos ministerijos Statybos ir Personalo skyrių sustiprinimas ir sulietuvinimas. Taip pat tipinių projektų gydymo įstaigų statyboms parengimas, gerų santykių su kolegomis ministrais palaikymas bei kelių papildomam finansavimui Maskvoje suradimas, sutarimas su aukštosiomis mokyklomis dėl medikų rengimo ir jų nukreipimo darbui į labiausiai reikalingas vietas. Ministras ir pats dažnas svečias, gal tiksliau autoritetingas kolega, Kauno medicinos instituto absolventų skirstymo komisijose. Ne taip lengva ką tik baigusiam institutą atsispirti ministro siūlymui vykti dirbti į vieną ar kitą rajoną.

Ir taip daugelį metų, gal du dešimtmečius, dirbant labai vieniškai ir sistemingai Lietuva parengė sau reikalingus medicinos specialistus. Su statybomis gal net dar išpūdingiau. Po tipinių projektų parengimo, į sveikatos sektorių buvo sėkmingai pritrauktos ir kitų sričių lėšos, ypač žemės ūkio, statant kaimo ambulatorijas. Jų pastatyta beveik du šimtai. Visuose rajonuose pradėjo dygti naujos erdvios ligoninės ir poliklinikos. Iš esmės pradėjo keistis medikų darbo sąlygos ir pacientų gerovė. Gal mūsų dienų supratimu kai kurie statybiniai elementai, ypač šiluminis laidumas, neatitinka šių dienų reikalavimų, bet pagal to meto supratimą tai buvo didžiulė pažanga ir daugeliu atvejų net tų gyvenviečių funkcionali puošmena. Prie ne vieno iš šių statinių atsirado ir skulptūriniai akcentai ar meniniai

interjero papuošimai. Ir dabar šiuos statinius tikslingai apšiltinus ir suremontavus vidines komunikacijas, jie puikiausiai būtų pritaikomi šių dienų reikalavimams ir medikų bei pacientų poreikiams. Tuo galima puikiai įsitikinti lankant atnaujintas gydymo įstaigas, labai šiuolaikiškai tvarkomą Igliaukos ambulatoriją ar baigiamą renovuoti Vilkaviškio rajono ligoninę.

Už spartų ir tikslinį lėšų panaudojimą Lietuva kasmet iš Maskvos gaudavo papildomų lėšų sveikatos infrastruktūros plėtrai. Be kaimo ambulatorijų, rajonų ligoninių statybų papildomai plėtėsi Kauno klinikos ir pradėjo Vilniuje kilti Santariškių kompleksas. Per Vytauto Kleizos darbo ministro pareigose dvidešimtmetį iš esmės atsinaujino gydymo įstaigų bazė ir buvo parengta nauja medicinos specialistų karta. Prie gyventojų labai priartėjo specialistai, net ir nedidelėje kaimo ambulatorijoje dirbo keturių specialybių gydytojai: terapeutas, pediatras, akušeris ginekologas ir stomatologas. Visa informacija apie paciento sveikatos būklę buvo kaupiama vienoje kortelėje. Toks specialistų skaičius mažoje ambulatorijoje, gal ir per didelė prabanga bei nepakeliama ekonomiškai. Todėl, parengus šeimos gydytojus, logiška pakeisti jais, bet didesniuose centruose komandinio specialistų darbo palikimas, mano nuomone, būtų visiškai pateisinamas. Be abejo, gydytojų galimybes ir gydymo kokybę teberibojo gydytojų bendravimo su kolegomis kitose šalyse suvaržymai, nulemti sovietinio režimo, aparatūros ir medikamentų ribotumas. Bet ir šioje srityje vyko pokyčiai – plėtėsi Kauno endokrininių preparatų gamykla, Vilniaus vaistų ir Švenčionių vaistažolių fabrikai. Patys medikai su vietiniais mokslininkais ir inžinieriais tobulino ir kūrė naujus medicinos instrumentus.

Tokią etapinę, parengtą pagal planą ir paremtą pinigais pertvarką, kuri vyko ministro Vytauto Kleizos darbo metu, o ne šiandieninius kupinus asmeninių ambicijų sveikatos ministro nurodymus ir draudimus, galime vadinti reforma. Tokia reforma sulaukia bendruomenės palaikymo ir atneša naudą tiek medikams, tiek ir pacientams. Tai labai akivaizdžiai demonstruoja ir mano minėto kūdikių iki vienerių metų amžiaus mirtingumo rodiklio sumažėjimas nuo 38 (1960 m.) iki 15 (1980 m.). Drąsiai galime pasakyti, kad ministro Vytauto Kleizos darbo sėkmę nulėmė jo profesinis pasirengimas, asmeninės savybės ir per visą darbo ministerijoje laiką išlikęs glaudus praktinis ryšys su kolegomis bei labai stiprus betarpiškas ir gilus pacientų poreikių supratimas.

Vytauto Kleizos 85-mečio minėjimas. Sveikatos apsaugos ministras J. Olekas sveikina Vytautą Kleizą. Vilnius, 2004 m.

Rengdamiesi išleisti ministrų prisiminimų knygą, keletą kartų buvome susitikę su Vytautu Kleiza formaliai ir neformaliai pasikalbėti. Apie knygos leidimą, apie sveikatos sistemos pokyčius, bendrus gyvenimo pasikeitimus. Ir šių pokalbių metu prisimenu trečiąjį ministro Vytauto Kleizos rankos paspaudimą su palinkėjimu, jau ne tik kaip kolegai gydytojui, bet ir kaip ministrui. Atsisveikindamas ir tvirtai spausdamas ranką, dėkodamas už bendrystę, priminęs, jog gydytojui svarbiausia nepakenkti pacientui; ministrui svarbiausia ne ką nors sugriauti, bet sukurti, patobulinti, kad pacientui būtų geriau ir kad gydytojas galėtų realizuoti savo žinias, gebėjimus ir kad už tai jam – gydytojui – būtų deramai atlyginta. Tuo metu svarsčiau, kad tai savaime visiems suprantama, dabar galvoju, kad tai turėtų būti užrašyta ant ministro kabineto durų. Kaip priesakas kiekvienam naujai įžengiančiam į šį kabinetą, kad nekvailiotų, o sąžiningai dirbtų žmonių sveikatos ir medikų labui.

Šis, trečiasis, simbolinis Vytauto Kleizos rankos paspaudimas su padėka, kolegišku patarimu ir palinkėjimu iki šiol malonina širdį ir yra kaip aukščiausias patyrusio, sąžiningo žmogaus įvertinimas bei tvirtas įpareigojimas tarnystei Lietuvos žmonėms.

Taip pat didelis pasididžiavimas ir pagarba, jog tokį didį žmogų gyvenime teko sutikti ir iš jo pasimokyti.

VYTAUTAS KLEIZA – ŽMOGUS, KURIS NULĖMĖ MANO GYVENIMO KELIĄ

Gyd. Gediminas Rimdeika

Pradedant prisiminimų giją apie ministrų ministrą Vytautą Kleizą, norisi pasinaudoti sentencija – tik stiprus žmogus gali suburti stiprią komandą. Taip. Tai buvo stiprus vadovas, subūręs tuo metu galingus komandos narius – Mykolą Zaikauską, Birutę Grinbergienę, Aldoną Žilienę, Joną Babravičių ir daugelį kitų garsių, sveikatos sistemai atsidavusių, asmenybių. Pirmasis susitikimas su ministru įvyko dar studijuojant Kauno medicinos institute, kai mane, šešto kurso studentą, pokalbiui pasikvietė rektorius Zigmas Januškevičius. Eidamas į susitikimą nežinojau kokia pakvietimo priežastis, taigi situacija buvo gana įtempta. Kiek teko girdėti, rektorius nebuvęs mėgėjas kviestis studentų, o čia... Kabinete sėdėjo du žmonės – rektorius ir sveikatos apsaugos ministras Vytautas Kleiza. Kalbėjo ministras, jis paaiškino, kad viena iš atvykimo į Kauno medicinos institutą priežasčių – Druskininkų gydomosios fizinės kultūros parko vadovo Karolio Dineikos prašymas padėti surasti gydytoją nuolatiniam darbui jo vadovaujamoje įstaigoje. Reikalavimai buvo gana konkretūs: gydytojo diplomas, sportiniai pasiekimai, aktyvi visuomeninė veikla, tam tikri mokslinio darbo pagrindai. Iki diplomo gavimo dar buvo likę du semestrai ir valstybiniai egzaminai. Visuomeninė veikla – keletą metų buvau instituto sporto klubo pirmininkas, sportiniai pasiekimai – neblogai plaukiau – ne vienerius metus buvau Lietuvos plaukimo rinktinės, instituto rinktinės narys, varžybų prizinininkas ir čempionas. Institute sėkmingai dalyvavau Studentų mokslinės draugijos veikloje. Taigi atitikau keliamus reikalavimus. Pasiūlymas buvo gundantis ir sėkmingai išlaikęs paskutinį egzaminą, kai visi kurso draugai išsibėgiojo atostogauti, jau paskutinėmis gegužės dienomis atsiradau Druskininkuose, nes tuo metu ten prasideda vasaros sezono įkarštis.

Po keleto darbo metų pradėjome planuoti pratęsti vasaros sezoną – pastatyti Druskininkuose uždarą plaukimo baseiną, sporto salę, masažo, kineziterapijos kabinetus. Čia ir vėl mane likimas suvedė su ministru. Žinodami, kad V. Kleiza draugauja su statybos ministru

Romualdu Sakalausku, pakvietėme šeimas savaitgaliui į Druskininkus. Statybos ministrui parodėme mūsų sveikatos parką, papasakojome apie sezono pratęsimo planą. V. Kleiza labai profesionaliai pristatė medicininę „reikalo“ svarbą ir jau sekančiais metais gavome

Vytautas Kleiza ir Česlava Kleizienė su
Sapiegos ligoninės direktoriumi Gediminu Rimdeika.
Sapiegos ligoninė. Vilnius, 2007 m.

pirmąsias lėšas projektavimui, vėliau ir statybai. Darbo specifika, naujų sveikatos objektų statyba pareikalavo ir naujų darbo įgūdžių. Reikėjo susipažinti, o vėliau ir praktiškai vadovauti statyboms. Tai lėmė, kad dar po keleto metų, tuometinio Vilniaus miesto sveikatos skyriaus vedėjo Juozo Šapokos iniciatyva, ne be ministro V. Kleizos rekomendacijos, buvau perviliotas statyti Vilniaus miesto penktąją polikliniką (dabar Karoliniškių poliklinika). Nors užsakovas buvo Vilniaus miestas, dažnai sulaukdavome V. Kleizos dėmesio, juk buvo

statoma didžiausia tuo metu šalyje ambulatorinė gydymo įstaiga su galingu ambulatorinės reabilitacijos skyriumi (gydomosios vonios, purvas, vertikali vonia, mankšta vandenyje, kineziterapija, elektroterapija, masažas). Poliklinikos atidarymo iškilmėse sakydamas kalbą ministras V. Kleiza pabrėžė ambulatorinės grandies svarbą plačiai pritaikant ambulatorinės reabilitacijos priemones.

Vėlesniais metais, kai docentas V. Kleiza dirbo Santariškėse, o aš buvau Santariškių ligoninės direktoriaus pavaduotojas (VUSL) II poliklinikos reikalams, sutikęs dažnai domėjosi darbu, gaudavau ne vieną vertingą patarimą, jo gimtadienių proga apsilankydavau namuose. Atėjo ir sunkus gyvenimo etapas, kai jam teko būti ir ligoniu. Net ir ligos metu, gulėdamas pas mus Sapiegos ligoninėje, prasiverždavo jo, kaip gydytojo, pašaukimas, nenustojo rūpintis ligoniais. Tai buvo žmogus visa esybe atsidavęs Žmonėms, savo Pašaukimui, savo Profesijai.

MUS SUVEDĖ LIKIMAS

Gyd. Regimantas Skarulis

Sveikatos apsaugos ministerijos vadovus pažinojau neakivaizdžiai. Susitikti su jais neteko. Žinojau, kad pirmasis ministro pavaduotojas Mykolas Zaikauskas Medicinos institute, Sveikatos apsaugos organizavimo katedroje buvo asistentas. O ministras Vytautas Kleiza Kauno klinikose – chirurgas. Sveikatos apsaugos ministerija mokymo procesu institute nesidomėjo. Ministerijos Kadro skyriaus atstovas dalyvaudavo tik skirstant absolventus į pirmąsias darbo vietas. Tuometinė politika buvo visus jaunuosius specialistus įdarbinti provincijoje, kad gyventojams būtų suteikta neatidėliotina medicinos pagalba. Centruose įdarbindavo tik esant labai svarbioms aplinkybėms. Mano kursas buvo instituto tryliktoji laida ir ne tik dėl to skaičiaus pavadintas anomalishkuoju, bet ir dėl studentų didelio aktyvumo bei gero mokymosi. Buvome išsikovoję savivaldą. Studentijos problemas sprendėme patys ir demokratiškai. Dėl to nebuvo abejingumo ir pesimizmo. Susiformavo sveikatos aktyvistų plejada. Laikui bėgant išaugo žinomų specialistų: sveikatos apsaugos sistemos vadovų, medicinos mokslo daktarų, docentų, profesorių gretos. Aktyvumo nestokoja ir aš. Nepaisant jauno amžiaus pagarsėjau kaip geras specialistas.

Tarp tikinčiųjų sklando posakis: „Arti bažnyčia – toli Dievas“. Jis realizavosi ir Lietuvos valdžios sluoksniuose. Nors Vilniuje buvo pakankamai poliklinikų ir ligoninių bei juose dirbančių gerų specialistų, bet valdžios viršūnėlės dievino Kauno medikus ir lakstė pas juos. Teko ir man patarnauti jiems ir jų giminaičiams. Valdžia ir nusipelnę Lietuvai žmonės turėjo tik jiems skirtą spec. polikliniką ir ligoninę. Joje dirbo taip pat nusipelnę, Lenina matę specialistai. Toji struktūra buvo viskuo aprūpinta. Ypač materialiai. Vilniečiai šiai sistemai buvo suteikę pramaną: „Valdžios atpenėjimo punktas“. Tik gerokai šlubavo teikiamų medicinos paslaugų kokybė.

LKP Centro komitetas, Ministrų taryba ir Sveikatos apsaugos ministerija sumanė šią sistemą patobulinti pritraukiant kauniečius. Kažkodėl lemtis krito man. Buvau pakviestas apžiūrai. Jos metu po pasirodymo LKP CK ir Ministrų taryboje akis į akį susitikau su sveikatos apsaugos ministru Vytautu Kleiza. Žinojau, kad jis buvo numatęs savo

kandidatą į spec. ligoninės vyr. gydytojus, todėl maniau, kad bus tik formalumas. Bet visas susiklostė priešingai. Įėjęs į jo kabinetą už rašomojo stalo pamačiau dailiai atrodantį vyrą; skoningai apsirengusį, tvarkingu kostiumu, krakmolytais marškiniais, priderintu kaklaraiščiu. Pasisveikino paduodamas ranką, atidžiai mane nužiūrėdamas nuo galvos iki kojų. Pasodino priešais. Gana oficialiai pasitikslino mano darbo ir veiklos detales. Pasiteiravo, ar žinau sistemą į kurią kviečiamas dirbti. Pasakiau, kad net per daug gerai žinau ir apie ją norėčiau kalbėti ne viešai. Tuomet jis savo tarnybinius telefonus pridengė tam pritaikyta pagalvėle. Sekretorės Irenos paprašė paruošti kavutės ir mes persėdome prie žurnalinio staliuko. Kalbėjomės gana ilgai. Pasiteiravo, iš kur apie tai aš sužinojęs. Pasakiau, kad iš ten dirbusios odontologės, kuri persikėlė į Kauną. Baigiantis pokalbiui pasakiau, kad dabar negaliu užimti siūlomų pareigų, nes reikia užbaigti ir apginti disertaciją. Be to, mane labiau domina mokslinis darbas nei medicinos praktika. Iš jo elgsenos supratau, kad jį sudominau ir patikau. Pasiūlė tuoju pat su juo vykti į ligoninę akivaizdžiam susipažinimui. Pirmiausia aplankėme palatoje gulintį po skydliaukės operacijos ligoninės vyr. gydytoją V. Čepaitį. Jį prieš kelias dienas operavo pats ministras. Vilniuje jis buvo pripažintas geriausiu skydliaukės chirurgu. Kalbėjo tik apie ligonio būseną. Manęs nepristatė. Parodė ligoninės modernią įrangą ir diagnostikos arsenalą. Didesnės pagundos sumetimais pareiškė, kad čia būtų galimybė įsteigti mokslo tyrimo laboratoriją ir užsiimti moksliniu darbu, kelti darbuotojų kvalifikaciją. Iš jo pastangų supratau, kad aš jam patikau. Dažniausiai taip nutinka, kai tu nenori, tai tau daug siūloma, o jei labai nori – nieko negauni. Atsisveikinant palinkėjo sėkmingai užbaigti disertaciją ir ją apginti. O jei prireiktų kažkokios ministerijos pagalbos, tai galiu drąsiai kreiptis. Pažadėjo įtikinti šalies vadovybę, kad su reorganizacija galima ir palaukti. Grįžęs į institutą papasakoju savo nuotykius. Vadovas suprato, kad kol kas galiu ramiai dirbti. Per daug neskubėdamas išsprendžiau savo problemas.

Tačiau, nepraėjus metams, iš Sveikatos ministerijos sulaukiau skambučio. Skambino ministras V. Kleiza. „Vilnių pasiekė žinia, kad apsigynėte disertaciją ir jums suteiktas mokslinis laipsnis. Sveikinu jus ir pranešu, kad kovo devintą laukiame ministerijoje užimti Ketvirtosios valdybos viršininko pareigas“. Nutirpo visas kūnas. Manęs jie ne-

pamiršo ir laukė. Išlemenau, kad nenoriu keisti savo darbo. Ministro balsas tapo įsakmus. „Elgiatės nevyriškai. Pokalbių metu ministerijoje pareiškėte, kad jums neperspektyvu iš mokslo pereiti į praktiką dėl sumažėsiančio atlyginimo. Ministrų taryba jums patvirtino atlyginimą didesnę nei ministro ir mokslininko. Taip elgdamasis rizikuojate savo perspektyva“. Bandžiau ieškoti gelbėtojų, bet niekas nesiryzo to daryti, tad teko priimti siūlymą. Pats likimas suvedė mane su Vytautu Kleiza. Atitiko kirvis kotą. Nuo pat pirmųjų darbo dienų suprasdavo-

V. Kleiza (stovi pirmas dešinėje) su Sveikatos apsaugos ministerijos vadovybe.
Pirmas (iš kairės) stovi R. Skarulis. Vilnius, 1975 m.

me vienas kitą. Gražiai bendravome ir darbe, ir po darbo. Jau pačią pirmą darbo dieną pareiškė, kad man teks derintis ir tartis su pačiais aukščiausiais valdžios vadovais. Tačiau, spręsdamas sudėtingesnes problemas, visada tardavausi su juo. Niekada nėra atsisakęs pagalbėti ir nelaikė savęs viršesniu. Kartais net karštokai pasiginčydavome. Ypač bendraisiais sveikatos apsaugos klausimais, mat buvau dar ir kolegijos narys. Kolegijos posėdžių metu ne kartą yra pabrėžęs, kad aš stengiuosi nuo visos sveikatos apsaugos nusigriebti visą grietinėlę. Bet dėl to niekada nesipykdavome. Vienos ministerijos valdybos viršininkė galvojo, kad dėl posėdžio metu buvusių aršių ginčų mane atleis iš darbo. Bet, pasibaigus posėdžiui, abu kaip nieko nebuvę, nuėjome į ministro kabinetą gerti kavos. Vytautas Kleiza buvo labai doras žmo-

gus. Pirmiausia buvo reiklus sau, ne tik kitiems. Teisingas, nesavanau-
dis, jautrus, gailestingas, supratingas. Kalbant apie jaudinančius daly-
kus dažnai jo akyse pasirodydavo ašaros. Nors kilimo buvo sūduvietis,
nebuvo „skupaila“, gobšuoelis ar pavyduolis. Nemėgo netvarkingų ir
lepūnėlių. Pats man yra sakęs, kad kai pas jį lankydavosi interesan-
tai, ypač medikai, pirmiausia dėmesį atkreipdavo į jų išvaizdą ir po-
vyžą: šukuoseną, apavą, rankas, nagus, manieras. Tai nulemdavo ir
jo sprendimus bei patvarkymus. Nebuvo sausas žmogus, turėjo savų
išmonių ir fantazijos. Nevengė staigmenų, silpniau draugavo su hu-
moru, dėl to buvo atsargesnis ir įtaresnis. Pasirinkdavo susibūrimus
ir pasibuvimus, pasidomėdavo jų intencijomis ir dalyviais. Pirmasis
pasisvečiavimas mano šeimoje buvo per įkurtuves, gavus Vilniuje
butą. Pastebėjau, kad buvo suinteresuotas artimiau susipažinti su šei-
mynykščiais. Vis paklausdavo, kada tai įvyks. Tai iš dalies ir nulėmė
įkurtuvių organizavimą. Pasakiau, kad pakviesiu ministerijos vado-
vus, savo artimiausius draugus, tėvus, seseris su šeimomis. Tokia su-
dėtis jam tiko. Įkurtuvės praėjo sėkmingai, linksmai ir turiningai. Mi-
nistras padarė staigmeną ir pokštą. Kai tik suvalgėme karštus mėsos
patiekalus ir buvo išneštos panaudotos lėkštės, kažkur dingo. Galvojo-
me, gamtos reikalai prispyrė. Užtruko per ilgai. Mano žmona Aldona
nuėjo į virtuvę ir nustėjusi sugrįžo. Ką daryti?! Ministras, užsijuosęs
šeimininkės prijuostę, plauna lėkštes. Galvotrūkčiais nubėgau pažiū-
rėti. Jis šypsodamasis paaiškino: „išgirdęs, kad paskutiniame valdžiai
pastatytame pastate yra didelės, patogiai su valgomaisiais įrengtos vir-
tuvės, tad atėjau pamatyti. Ir nesusilaikiau nuo pagundos. Mano di-
džiausia silpnybė ir malonumas yra plauti lėkštes. Tą darau namuose.
Apsidžiaugiau, kad nors tiek palengvinsiu gaspadinėms darbą“. Visi
sueigos svečiai subėgo kaip į spektaklį ir apdalino šefą komplimentais.
Vytautas paprašė, kad „lėkščių plovimas“ liktų tarp šio buto sienų.

Turėjo Vytautas Kleiza ir kitų silpnybių. Tai medžioklė. Stengda-
vosi jų nepraleisti. Vyriausybinų medžiotojų būrelių miškai buvo tur-
tingi fauna, pavyzdinčiai tvarkomi ir prižiūrimi. Ministras turėjo gerą
chirurgo akį ir taikliai šaudydavo. Medžiotojai juokdavosi, kad taip
stengiasi, jog nereikėtų operuoti ir gydyti. Neretai būdavo, kad jis, mi-
nistro pirmininko pavaduotojas J. Šėrys ir aš ištraukdavome vieni kitų
šalia esančius stovėjimo numerius. Dėl to dažnokai trise ir paplepėda-
vome. Kartais ir per garsiai. Už tai gaudavome velnių su nusistebėjimu

ar neužtenka tų kalbų darbo metu, o ne miške. Gal ir pavydėdami darnios mūsų bendrystės?

Turėjo V. Kleiza ir nemėgstamų žmonių, su kuriais vengė bendrauti. Tai darydavo tik nesant galimybės pasielgti kitaip. Jų buvo ir tarp pavaldinių. Tokiu atveju prašydavo manęs kalbėtis, teigdamas, kad be tiesioginių savo pareigų esu atsakingas ir už šalies sveikatos apsaugos būklę kaip ministerijos kolegijos narys. Bet už tai man darydavo išimtį ir leisdavo elgtis taip, kas jo nuostatose būdavo nepriimtina. Labiausiai nemėgo protekcijų, korupcijos, „švogerystės“, nepelnytų liaupsių ir pramanų. Bet buvo įspėjęs, kad viską turėsiu padaryti nuo A iki Z. O jis į tuos reikalus visiškai nesikišiąs ir neatsakysiąs už pasekmes. Manimi jis pasitikėjo beatodairiškai. Motyvas buvo paprastas – mūsų veiklos ir elgsenos stilius buvo panašus, beveik kaip dvynių. Didelių draugysčių jis nemėgo. Kiek teko sužinoti iš jo artimųjų, jis teigęs, kad aš buvau tarp geriausių jo draugų.

Paskutinis mūsų susitikimas įvyko Nacionaliniame onkologijos centre. Netikėtai susitikom ant laiptų. Jis leidosi žemyn, aš kilau aukšty. Pasisveikinau sakydamas, kad būk sveikas šauniasias mano gyvenime viršininke! Apsikabinome. Jo veidu gausiai nuriedėjo ašaros. Neišlaikiau ir aš. Dorai pasikalbėti negalėjome, tik bendrystėmis. Labai buvo sušlubavusi jo klausa. Atsisveikinau su juo per laidotuves Antakalnio kapinėse. Likimas ir vėl jose suvedė į vieną tą pačią eilę – tris medžiotojus: Kleizą, Šerį ir Skarulį. Netrukus ant šeimos paminklo savo vardą ir pavardę užsirašiau ir aš. Žemėje dominuoja svarstyklių dėsnis. Viskas gerai klojasi kai esti pusiausvyra. Vyksmuose kiek plusų, tiek ir minusų. Kai pažeidžiama – vyksta kataklizmos. Taigi ir didžiausias progresas turi priešingą polių. Laimima, kai mokama manipuliuoti. Tam reikia išmanymo. Geru vedliu gali būti, kai išmanai, ką tu vedi. Toks vedlys buvo Vytautas Kleiza. Šalyje sveikatos apsaugos nuopolis prasidėjo tuomet, kai vedliais tapo ne profesionalai. Gali būti geras vadybininkas, bet kai neišmanai ką tu vedi, progreso nepasieksi. Dabar vyrauja nuomonė, kad tai, kas sukurta, reikia iki pamatų nugriauti ir vėl pradėti iš pradžių – nuo A raidės. Žingeidu, kas tai sugebėtų atlikti? Gaila, iki šiol buvusiam geriausiam sveikatos apsaugos ministrui, tolygių pakaitalų negreit atsiranda.

DVIEJŲ DEŠIMTMEČIŲ MINISTRAS

Audrė Srėbaliėnė

„Matyt, esu vienintelis sveikatos apsaugos ministras, postą palikęs savo noru“, – sako Vytautas Kleiza. Kartais jis atvairuoja automobilį į Vilniaus universiteto ligoninę Santariškių klinikas: jo darbo stalo Informacijos skyriuje kol kas niekas neužėmė. „Leidžia man daktarai vairuoti“, – į savo garbų amžių su pašaipėle linkęs žvilgtelėti buvęs sovietmečio (1960–1980 m.) sveikatos apsaugos ministras.

Apie V. Kleizą ir dabar kalbama taip: visi jį gerbė ir visi jo bijojo. Nes tai buvęs griežtas, reiklus ir teisingas ministras. Nė vienas nepriklausomos Lietuvos sveikatos apsaugos valdininkas iš jo „nepaveldėjo“ ir kito išskirtinio bruožo: V. Kleiza niekad nesiliovė dirbęs gydytoju. Nuo pat pirmųjų dienų, kai 1944 m. baigė Kauno valstybinio universiteto Medicinos fakultetą, iki tol, kol rankos nulaiė skalpelį, V. Kleiza operavo.

„Ką šeštajame dešimtmetyje reiškė provincija? Viskas Lietuvoje sugriauta, klebonijos buvo užimamos, kad jose ligonines galėtų įsteigti“, – taip V. Kleiza apibūdina laikus, kai jis, turintis vos kelerių metų darbo patirtį, iš Kauno buvo išvarytas į Šiaulius. – Ligoninėje dirbom keturiose: dvi moterys, fronto chirurgės, operuodavo dieną, o mudu su skyriaus vedėju naktis dalydavomės, daugybę žmonių sprogmenys sužalodavo. Aš tik naktį ir galėdavau operuoti, nes man buvo įgrūstos Šiaulių sveikatos skyriaus vedėjo pareigos“.

Po kelerių metų V. Kleiza, vykstant įvairiems politiniams viržams, buvo pakviestas į Vilnių, paskirtas Vyriausybės ligoninės vyriausiuoju gydytoju, o netrukus – ir sveikatos apsaugos ministru. Ministru, kuriam teko ligoninėmis apstatyti Lietuvą: pagal tuometes iš Rytų atpūstas tendencijas, kiekviename rajone turėjo iškilti po ligoninę ir polikliniką.

Tačiau dirbdamas ministru V. Kleiza užsiėmė ne tik statybomis. „Santariškių klinikos jau buvo pastatytos, porą metų buvau atidirbęs eksperimentinėje laboratorijoje, tad mes su profesoriumi Algimantu Marcinkevičiumi ryžomės ligoniams inkstus persodinti. Deja, pora pirmųjų operacijų buvo nesėkmingos, neprigijo inkstai. Gal per vė-

lai paimti buvo, – pasakojo V. Kleiza. – Netrukus A. Marcinkevičius nuėjo širdžių operuoti, o aš urologijoje likau. Nutarėm inkstą persodinimui paimti iš gyvo žmogaus. Pasitaikė ligonis – studentas, kuriam tėvas inkstą dovanojo. Operacija pasisekė, ir tas jaunuolis ilgai gyveno. Tuomet ir prasidėjo: per metus po 25–40 inkstų persodinimo operacijų padarydavom“.

Atsisakęs ministro kėdės V. Kleiza pasitraukė ir iš transplantacijos. Dirbo chirurgu Lietuvos onkologijos centro Urologijos skyriuje, kol pajuto, jog ir akys pradėjo silpti, ir rankos nebepaklusti: „Žmogaus galios ribotos. Juk užsienyje chirurgui sukanka 65 metai – ir viso gero. Aš dirbau šiek tiek ilgiau“.

Santariškių klinikose jis atsidūrė maždaug prieš ketverius metus paties jų „generalinio“ kvietimu. „Antanas Vinkus, sužinojęs, kad iš Onkologijos centro išeinu, ėmė į savo ligoninę kviesti. „Ateik, – sakė, – galėsi būti darbe kiek norėsi, o ir man patarsi.“ Mužu su Vinkum – seni draugai. Anuo metu aš jį paskyriau į Nidą vyriausiuoju gydytoju, o vėliau, atsiradus šiokių tokių problemų jo šeimoje, perkėliau į Klaipėdą. Kartu ligoninę ten pradėjom statyti, – pasakojo eksministeras. – Gandą paleisiu: generolo Vitkausko sūnus buvo mano klasės draugas. Ogi A. Vinkus vėliau vedė to mano draugo dukrą Danutę. Vienąsyk Vinkus man pasakojo, esą vienu metu pradėjo su žmona nesutart, nors tu ką. Eina abu pas Danutės tėvą patarimo, ką daryt. O ką tėvas? „Eikit visi po...“ – kad užriaumos. Taip jiedu ir liko kartu.

Apie savo šeimyninį gyvenimą V. Kleiza kalba santūriai. Su Česlava jiedu susituokė kartu baigę tą patį universitetą. Kleizų sūnūs Vytautas ir Jonas – matematikai, duktė Dalia – advokatė. „Nemoka mano vaikai gyventi: abu sūnūs išsiskyrė, gal tik dukrai geriau seksi, – sako V. Kleiza. – O ir žmona sunkiai serga. Buvo tokia nelaimė: ėjom abu į biblioteką knygų pasiimti. Išeinant ji griuvo, susilaužė koją – visos bėdos nuo to prasidėjo. Ilgai teko ligoninėje gydytis. O dabar jau įgijo baimę – negali namie viena pasilikti. Jaudinasi, jei man reikia iš namų išvažiuoti. Tad ir būnam daugiausia kartu“.

Pokalbis su Vytautu Kleiza buvo užrašytas 2002 metais

DR. VYTAUTAS KLEIZA – VILNIAUS UNIVERSITETO DOCENTAS. FAKTAI IR PRISIMINIMAI

Doc. Dalia Triponienė

Gyd. Vytautas Kleiza Vilniaus universitete pradėjo dirbti 1966 m. rugsėjo 1 d. Bendrosios chirurgijos katedros asistentu, o po metų jam buvo suteiktas docento pedagoginis vardas. Šiose pareigose dirbo iki 1976 m. balandžio 10 d. Tų pačių metų kovo 26 d. vyriausybė uždraudė ministrams dirbti ne pagrindinėje darbovietėje. Nuo to laiko doc. V. Kleiza pedagoginio darbo nebedirbo.

Prisiminimuose doc. V. Kleiza iškyla kaip gydytojas, įsimylėjęs savo profesiją – chirurgiją ir niekad jos neišdavęs. Būdamas ministru (žinau tik du ministrus, dirbusius visą laiką chirurgais – tai prof. Alfonsas Dirsė ir doc. V. Kleiza), dirbo ir chirurgu. Net jo personalinėje universiteto byloje pažymėta, kad V. Kleiza „atlieka pilną klinikinį krūvį Vilniaus m. klinikinėje ligoninėje ir atlyginimo už tai negauna“.

Docentas V. Kleiza, prieš prasidedant darbui ministerijoje, labai ankstų rytą atvažiuodavo į ligoninę ir operuodavo. Esu liudininkė, nes tuo metu buvau doktorantė (aspirantė), bet jau chirurgė su penkerių metų darbo stažu. Doc. V. Kleiza prašydavo ateiti anksti, kad galėčiau asistuoti jo operacijoms. Kai jau būdavo patikimai sustabdytas kraujavimas, kartais leisdavo operacijas ir užbaigti. Jo jau laukdavo ministerijos automobilis. V. Kleiza operuodavo preciziškai, nuosekliai, metodiškai. Ypač žavėjo jo atliekamos skydliaukės operacijos. Per pietų pertrauką docentas – vėl klinikoje, apžiūri operuotą ligonį. Teiraudavosi, ar ko nors netrūksta jo pooperaciniam gydymui. Visada padėdavo. Neretai ir vakarais vizituodavo ligonius.

Docentas V. Kleiza buvo mūsų I kraujagyslių chirurgijos skyriaus kuratorius, vizituodavo skyrių šeštadieniais ir mes visi susirinkdavome. Norėdamas įsigilinti į visas diagnostikos ir gydymo problemas, doc. V. Kleiza per vizitacijas kiekvienam ligoniui skirdavo nemažai laiko. Mums tai buvo puiki mokykla. Jis buvo labai atidus visiems; ir kolegoms, ir ligoniams. Kartą vizitacijos metu pakvietė mane prie telefono, pranešė, kad Kėdainių gamykloje sunkiai sužalotas mano

pusbrolis. Grįžau į vizitaciją labai sutrikusi. Docentas V. Kleiza iš karto tai pastebėjo ir paklausė, kas atsitiko. Trumpai papasakojau apie pranešimą iš Kėdainių ligoninės. Nutraukė vizitaciją, čiupto telefono ragelį, užsakė sanitarinį lėktuvą, automobilį į oro uostą ir liepė su Vytautu Triponiu skristi į Kėdainius, gelbėti jauną žmogų. Diagnozavome sutraiškytų audinių (crush) sindromą. Iš tiesų gyvybę pavyko išgelbėti, tik vieną sutraiškytą koją teko amputuoti. Tai ne vienintelis jo atjautos ir nuoširdumo atvejis.

Doc. V. Kleizos nuostata – skubi pagalba – turi būti skubi.

Įvykus traumoms, arterijų embolijoms ar trombozėms, sanitari-niais lėktuvais, automobiliais pasiekdavome bet kurią Lietuvos rajono ligoninę. Labai skubiais atvejais dėl sanitarinio transporto buvo galima skambinti tiesiai ministro pavaduotojui.

Doc. V. Kleizos bendravimas su Kraujagyslių chirurgijos skyriaus gydytojais niekada nebuvo formalus. Su juo jausdavomės laisvai ir jaukiai. Kartais papasakodavo linksmus nutikimus iš darbo ministerijoje. Kartą prisiminė pirmąjį savo ministrų tarybos posėdį. Pasakojo, kad per pertrauką tarp posėdžių kartu su visais nuėjęs į ministrų tarybos bufetą ir užsisakęs kavos. Bufetininkė paklausė, kokios kavos – karštos ar šaltos pageidautų. Atsakęs, kad šaltos, nes buvo karšta vasaros diena. Nustebo gavęs pilną puodelį konjako. Tada ir supratęs, kodėl antroje posėdžio dalyje visi gerokai įraudę ir daug linksmesni nei pirmojoje posėdžio dalyje...

Doc. V. Kleizos charakteristikoje radau pažymėta, kad jam einant ministro pareigas mirštamumas ir invalidumas Lietuvoje buvo gero-kai sumažėjęs. Manau, kad įtakos turėjo geras skubios ir neatidėlio-tinos pagalbos organizavimas bei jo rūpestinga pagalba žmonėms po traumų ar sunkių chirurginių operacijų.

1970 m. Bendrosios chirurgijos katedros vedėjas prof. Algimantas Marcinkevičius išvyko į ilgalaikę komandiruotę. Visus Bendrosios chirurgijos katedros reikalus pavedė tvarkyti doc. V. Kleizai. Kadangi tuo metu jau buvau parašiusi disertaciją („Gydymo metodų parinkimas ligoniams, sergantiems šlaunies ir pakinklio arterijų okliuzine liga“) ir ruošiau ją ginti, tai paprašiau doc. V. Kleizą peržiūrėti mano darbą. Kitos išėities neradau, nes vadovas buvo išvykęs ilgam. Doc. V. Kleiza, nors buvo labai užimtas žmogus, perskaitė mano disertaci-ją, parašė pastabas, net gramatines klaidas ištaisė, padrąsino. Buvau

ir esu jam už tai ypač dėkinga.

Rašėme su docentu ir spausdinome bendrus straipsnius žurnale „Sveikatos apsauga“.

Kartu su doc. V. Kleiza, B. Dainiu, V. Triponiu paruošėme pirmąjį pranešimą apie inkstų transplantaciją 19-ajam chirurgų, urologų ir anesteziologų suvažiavimui, kuris vyko 1970 m. Vilniuje.

Prof. A. Marcinkevičius, dirbdamas su labai nedideliu jaunų Vilniaus universiteto absolventų kolektyvu, 3-ojoje miesto ligoninėje jau 1965 m. pradėjo organų transplantacijos eksperimentus, kurie vėliau, įsikūrus širdies ir kraujagyslių chirurgijos skyriams Vilniaus m. klinikinėje ligoninėje, labai išsiplėtė. Buvo negarsiai planuojama pradėti inkstų, o vėliau ir kepenų transplantacijas klinikoje. Doc. V. Kleizos, kaip sveikatos ministro, pritarimas buvo svarbus. Man buvo pavesta pradėti kepenų prijungimo eksperimentus. Kepenų transplantacijos ir ekstrakorporinio kepenų prijungimo eksperimentams vadovavau nuo 1971 m.

Pirmoji inksto transplantacija iš mirusiojo buvo atlikta 1970 m. vasario 18 dieną. V. Kleiza skatino tolesnius žingsnius transplantologijoje.

Doc. V. Kleiza 1974 m. persodino gyvo donoro inkstą. Nuo 1970 m. iki 1984 m. doc. V. Kleizai tiesiogiai ir netiesiogiai dalyvaujant, kitaip tariant jo rūpesčiu ir jo pritarimu, Vilniaus miesto klinikinėje ligoninėje buvo padarytos 436 inkstų transplantacijos.

V. Kleiza transplantacijai skyrė ypatingą dėmesį. 1975 m. Vilniaus miesto klinikinėje ligoninėje buvo įsteigtas Respublikinis inkstų transplantacijos centras, kurio vadovu paskirtas doc. Vytautas Kleiza. Ne be ministro pritarimo 1971 m. pradėjome ruošti širdies, kepenų ir kasos transplantacijai.

Doc. V. Kleiza 1972 m. pakvietė mane paskaityti pranešimą Lietuvos chirurgų plenumo Šiauliuose apie laikino kepenų prijungimo galimybes ūmaus kepenų nepakankamumo atvejais. Važiuojant kartu, doc. V. Kleiza daug pasakojo apie savo chirurginės veiklos dešimtmetį Respublikinėje Šiaulių ligoninėje. Supratau, kad tas laikotarpis jo gyvenime buvo labai brangus. Jis labai aukštai vertino Šiaulių chirurgus, jų kvalifikaciją ir nuoširdų darbą. Tuo įsitikino ir kraujagyslių chirurgai, kuriems tekdavo kartu operuoti plyšusias aortos aneurizmas ar ligonius dėl žarnų pasaito arterijų trombozės bei arterijų trau-

mų. Ir dieną, ir naktį ateidavo padėti labiausiai patyrę pilvo chirurgai ar ortopedai traumatologai.

1974 m. Minske buvo organizuojama visasąjunginė transplantacijos konferencija. Doc. V. Kleiza pasiūlė dalyvauti, nors jau buvo pasirašytas visasąjunginio sveikatos apsaugos ministro įsakymas, draudžiantis kepenų transplantaciją klinikoje. O mes jau buvome paruošę eksperimentinį modelį klinikai.

Iš apmaudo, kad klinikoje nebus kepenų transplantacijos, o pasauly jos sėkmingai atliekamos, pranešimo teksto nepasirašiau, nes galvojau, kad nebus leista skaityti. Išėjusi į tribūną papasakojau, kas padaryta ir kokios galėtų būti kepenų transplantacijos galimybės. Prof. G.J. Ostroverchovas, vienas garsiausių Tarybų Sąjungos chirurgų, mokslo darbų atestacinės komisijos pirmininkas mūsų ministrui V. Kleizai pasakė, kad jis žavisi šiais protingais darbais ir jaunimu, kuris juos atlieka. Bet čia ir pasibaigė mano karjera transplantologijos srityje.

O mieliausi prisiminimai – asmeniniai. Patyriau doc. V. Kleizos pagarbų dėmesį, kai gimus dukrai grįžau iš ligoninės namo ir radau didžiulį „Jaunystės“ tortą, glėbį gėlių nuo docento V. Kleizos. Moteriai chirurgai tai didžiulis džiaugsmas.

Sveikatos apsaugos ministrą, docentą daktarą Vytautą Kleizą visada minėsimė kaip plačios erudicijos, didelės inteligencijos ir puikų chirurgą, sugebėjusį kūrybiškai, be biurokratinių varžtų, tvarkyti Lietuvos sveikatos apsaugą, visą gyvenimą išlaikiusį profesionalumą chirurgijoje. Jis kruopščiai ruošdavosi pedagoginiam darbui su universiteto studentais, buvo labai dėmesingas ligoniams, bendradarbiams ir visiems žmonėms su kuriais bendravo.

SŪNAUS VYTAUTO ŽVILGSNIS, PRISIMENANT TĖVĄ

1999 m. tėvas buvo pagerbtas minėjimu, kuris vyko Santaros klinikoje dalyvaujant gausiam Lietuvos medikų būriui ir Lietuvos Seimo, Vyriausybės nariams. Žemiau pateikiu tėvo padėkos kalbą pasakytą minėjime, nes joje daug gana romantiškos autobiografijos elementų: „1999 metai. Man jau 80 metų. Žmogaus laimė didele dalimi priklauso nuo to, ar darbas, kurį jis dirba, teikia jam pasitenkinimo. Tokius žmones iš karto gali pažinti iš kiekvieno jų pranešimo, kiekvieno judesio ar veiksmo darbe arba jų kalbos apie darbą.

Manau, kad savajam gyvenime daug kartų mėginau pradėti naujų darbų, visiems jiems skyriau kiek galėdamas jėgų ir žinių, nebuvau visada tobulas, ne visada likdavau patenkintas rezultatais, ne kartą reikėjo bandyti iš naujo. Buvau griežtas kitiems ir sau. Darbas chirurgijoje man buvo ir pareiga, ir aistra. Jis buvo be recidyvų ir pertraukų – nuolat įtemptas ir pastovus. Kartais visą parą mokslo darbai ir administraciniai darbai buvo įdomūs. Buvo nesėkmių ir pasitenkinimo, tačiau savo profesinę patirtį realizuodavau tik būdamas gydytoju. Čia buvau laimingas. Nesėkmių buvo, jas išgyvenau ypač skaudžiai. Santykiuose su žmonėmis išskirtinės artimos draugystės nieieškojau. Be dalykinio ryšio ji man atrodė negyvybinga, su bendradarbiais į artimus santykius niekada per giliai neišsileisdavau, nes per artimos draugystės, manau, ne kartą baigiasi praradimais ir nesėkmėmis. Niekada iš draugystės nieieškojau naudos ir negrindžiau žmogiškų santykių materialiniu išskaičiavimu, gal dėl to niekada neteko draugyste nusivilti. Nors buvo visko.

Mano Mama man pasakojo, kad esant dar man mažam, čigonė išbūrusi mano ateitį ir pasakiusi, kad laimingas būsiu (kuri Motina nelinki šito savo vaikui).

Mokydamasis gimnazijoje Kaune, pėsčias keliaudavau į namus apie 20 kilometrų. Gražiomis saulėtomis pavasario dienomis, lydimas vieversio ir pempės dainų, žengdamas per žydinčias pavasario lankas – daug svajodavau ir tikrai buvau laimingas. Ko tik neprisvajoji. Labai norėjosi padaryti ką nors gero žmonėms ir tuomet man atrodė, kad svarbiausia ir aktualiausia yra gydyti sergantį žmogų. Kiek daug tragizmo tada buvo mūsų kaime - žmonės mirdavo taip ir nesulaukę

jokios medicinos pagalbos. Visoje nemažoje Prienų apylinkėje ir Prienų miestelyje tebuvo vienas pagyvenęs, tačiau magiškai stebuklingas (mano vaizduotėje) žmogus – dr. Brunza.

Taip susiklostė, kad vėliau tapau gydytoju ir šioje profesijoje radau

Vytauto Kleizos 80-mečio minėjimas. Jubilijatą sveikina Prezidentas A.M. Brazauskas ir Santaros klinikų direktorius A. Vinkus. Vilnius, 1999 m.

laimę. Nežinau, ar tą laimę man čigonė išbūrė? Daug pasitenkinimo man atnešė šis darbas, t.y. tarnystė ligoniui ir galiu drąsiai pasakyti – ši profesija mano laimės talismanas.

Metai bėga, esu daug kam dėkingas už pamokas ir smagias, ir skaudžias. Visos jos padeda gyventi, pažinti, tobulėti, mokytis ir džiaugtis. Esu dėkingas savo draugei, bendražygei ir mylimai moteriai, sutuoktinei Česlavai, kuri su manim jau daug metų. Dėkoju vaikams (jų turiu tris), kurie jau išaugo ir gavo išsimokslinimą bei sukūrė savo gyvenimus. Nors metai kiek slegia, bet noras dar kažką nuveikti neblėsta. Kartais atrodo, kad dar nenustojau svajoti, svajos traukia ir vilioja pirmyn. Visiems linkiu turėti svajones ir jų neapleisti. Visiems dėkoju už parodytą dėmesį ir sveikinimus. Dėkoju daktarui Antanui Vinkui už jo pastangas ir ypatingą rūpestį.

Mes, medikai, turime būti bendraminčiai (kokiose pareigose bebūtume), privalome tobulinti, tausoti ir gerinti žmogaus sveikatą nuo pirmo jo įkvėpimo iki paskutinio atodūsio.

Mums turi rūpėti, kad žmogus būtų sveikas, žvalus ir darbingas – t.y. laimingas.“

Apie tėvo ir mamos tėvus

Tėvo tėvas Juozas Kleiza dalyvavo pirmajame pasauliniame kare. Vėliau įgijo veterinaro specialybę. Tėvo mama – Ona Šakalinskaitė.

Juozas Kleiza
(1898–1984)

Ona Šakalinskaitė-Kleizienė
(1897–1985)

Mamos tėvas Leonas Gurevičius dalyvavo Pirmajame pasauliniame kare Rusijos caro kariuomenėje, paskui admirolo A. Kolčiako daliniuose, turėjo medicinos tarnybos papulkininkio laipsnį. Mamos mama Jadvyga Lansbergytė – medikė, Pirmojo pasaulinio karo dalyvė.

Leonas Gurevičius
su dukra Česlava
(Charbinas, Kinija 1927 m.)

Jadvyga Lansbergytė
(Pirmasis pasaulinis karas,
Rumunijos frontas)

1939–1944 m. tėvai studijavo mediciną Vytauto Didžiojo universitete (VDU) viename kurse – tai, matyt, nulėmė jų draugystę, meilę ir ilgą gyvenimą kartu. To laikotarpio mamos dienoraščiai kupini meilės ir prisirišimo tėvui. Tėvo prisiminimai šiek tiek santūresni. Pateiksiu keletą fragmentų.

Smarkiai nuo karo nukentėjusiai
Česytei. Vitas.
Kaunas, 1944 VIII 21

Geram draugui ir mylimam
berniukui. Česė
Kaunas, 1944 II 13

Kaunas 1943 m. (iš mamos dienoraščio):

Tėvas: Česlava, tavo pažiūros gana laisvos, man kyla klausimas, ar kada nors tu netapsi komuniste?

Mama: Nelabai suprantu, kas tie komunistai.

Likimas lėmė priešingai.

Pasimatymai vokiečių okupuotame Kaune: klausiau mamos ar nebuvo baisu užsitęsęs pasimatymui iki komendanto valandos?

Mama: Visai nebaisu, net įdomu. Kai patrulis sušvilpdavo mes greitai pabėgdavome.

Karo metu buvo laikinai nutrauktos studijos VDU ir tėvas gavo šaukimą į vokiečių kariuomenę, kur atvykęs pateko į medicininę komisiją. Ją sudarė vienas vokiečių karo gydytojas (KG).

KG: Kur dirbate?

Tėvas: Studijuoju mediciną universitete.

KG: Ar norie kariauti?

Tėvas: Ne.

KG: Ar gerai žinote širdies ydos simptomus?

Tėvas: Žinau (išvardija).

KG: Tai taip ir parašysiu.

P.S. Gerai, kad gimnazijoje išmokau vokiečių kalbą!

1944 m. lapkričio 18 d. susituokė Vytautas ir Česlava. 1946 m. kovo 13 d. gimė sūnus Vytautas, 1947 m. kovo 2 d. gimė sūnus Jonas, o 1956 m. rugsėjo 11 d. – dukra Dalia.

Su sūnum Vytautu.
Kaunas, 1946 m.

Su anūku Vytautu.
Vilnius, 1971 m.

Šiek tiek domėjausi medicina, fotografavau tėvo atliktas operacijas vivariume, nufilmavau vieną skydliaukės operaciją (su šiuo filmu gąsdindavau savo draugus, vaikinai išbaldavo, merginos – ne). Net kartu su tėvu publikavau vieną mokslinį straipsnį.

Tėvas nepatarė rinktis mediko specialybės.

Aš ir brolis pasirinkome matematiką, sesuo – teisę.

Tik anūkė Rasa pasirinko mediko kelią.

Prisimenu įdomų pokalbį apie alkoholio vartojimą (matyt - tai buvo auklėjimo metodas):

„Tėvas: Vaikai, atmintkite, kad spiritas ir jo tirpalai yra skirti išoriniam naudojimui.

Vaikai: Tai kiek jo galima panaudoti į vidų?

Tėvas (nenoriai): Gal 50 ml per parą.

Vaikai (skaičiuoja): Bet tada išeina 1,5 litro per mėnesį!

Tėvas: Žmogus, net saikingai vartojantis alkoholį, būtinai taps alkoholiku, jei tik jis pakankamai ilgai gyvens. Nepernešu posakio „In vino veritas“.

Dar mes visi

Tėvo rašytas tekstas nuotraukos reverse (2002-01-30):

„Man 83 metai, Česlavai gegužės 27 d. – 80 metų, Vytautui kovo 13 d. – 56 metai, Jonui kovo 2 d. – 55 metai, Daliai rugsėjo 11 d. – 46 metai.“

Paskutinis pokalbis

Slegiamas negalios, gulėdamas lovoje tėvas pasikvietė mane ir beveik į ausį pasakė: „Žinok, Vyta, bjauriausias dalykas – tai senatvė“, – ir kažkodėl pridėjo: „Jėzus Kristus sutiko aklą žmogų, pasėmė drėgno smėlio, patepė juo akis ir žmogus praregėjo“...

VYTAUTAS KLEIZA BUVO IR YRA MANO TĖVAS, TĖVELIS

Dukra Dalia Kleizaitė-Zeleckienė

Kaip aš jį prisimenu? Pirmiausia turiu pasakyti – prisimenu labai dažnai. Prisiminti jį vieną, atskirai nuo Mamos – sunku. Jie man visada kartu, jų santuoka palaiminta ir skaičiavo 63 metus, kai juos išskyrė Tėvo mirtis. Mama mirė po dvejų metų. Tikiu, kad jie dabar vėl kartu.

Įvairiaspalvis buvo jų gyvenimas, kupinas politinių aplinkybių kaitos, karo audrų ir sunkumų. Smagu, kad viską nugalėjo jaunatviška meilė, juk kai myli – niekas nebaisu. Karo padėtis. Komen-danto valanda Kaune, kur tuo metu su savo tėvais gyveno Mama, nenutraukė jų romantiškų pasimatymų. Mama apie tuos pasima-tymus pasakodavo su tokia meile ir svajingumu... mėgau apie tai klausytis. Kartais atrodė, kad to gėrio sėklą ji nori mums įskiepyti, kad ir mes tai patirtume.

Mama buvo kilusi iš gydytojų šeimos, tad pasirinkdama profe-siją tęsė giminės tradicijas. Mama ir Tėvas mokėsi viename kurse. Tuo permainingu pokario laikotarpiu kartu prisiekė gydytojo pro-fesijai ir jai liko ištikimi. 1944 m. lapkričio 18 d. tėvai susituokė bei pradėjo dirbti ir gyventi Kaune. Čia gimė abu broliai: Vytautas (1946) ir Jonas (1947). Nelengvas buvo gyvenimas pokario Lietuvo-je. Vėliau šeima persikėlė į Šiaulius, kur 1956 m. dar gimiau ir aš, dukra Dalia. Mama labai daug dėmesio ir meilės skyrė mums, vai-kams, tačiau nesiskyrė ir su savo profesine vaikų gydytojos veikla. Nuo 1957 m. šeima galutinai persikėlė į Vilnių.

Tad šeimoje augome trys vaikai. Du broliai (Vytautas ir Jonas) ir aš – jaunesnė sesė Dalia. Nuo 1960 metų kartu su mumis gyveno ir Mamos mama Jadvyga Lansbergytė-Gurevičienė.

Kas man buvo Tėvas? Pirmiausia, tvarkos, atsakomybės, parei-gos etalonas. Jei Mamos meilė vaikams buvo beribė, dažnai akla, nekritiška, tai santykiyje su Tėvu turėjom būti pasiruošę paaiškinti, ar žinome ir gerbiam savo pareigas, ar priimdami sprendimus pri-siimam atsakomybę įrodyti, kad esame teisūs dėl savo poelgių ar išsakytų minčių. Dažnai primindavo, kad laiptais reikia užlipti, o

ne važinėti liftu... Mamai buvome visada teisūs, net jei Tėvui atrodė kitaip... Neatsižvelgiant į dažnai griežtą požiūrį, visada jautėme Tėvo meilę ir supratimą. Mėgino mus „treniruoti“ gyvenimui, siekė, kad mums būtų lengviau, kai tapsim savarankiški, pakilsime iš lizdo. Kai man gimė dukra Rasa, Tėvas atsiuntė gėlių ir laišką, kuriame be sveikinimų priminė, kad nuo šiol prasidėjo mano visiškai naujas gyvenimo etapas, nes vaiko (o ypač dukros) gimimas yra ne tik begalinis džiaugsmas, bet didelė atsakomybė, kurią teks prisiminti. Dukra išaugo ant mano ir tėvų rankų, tapo gydytoja, manau, gera gydytoja. Tikiu, kad Tėvo linkėjimai ir svajonė išsipildė. Labai esu dėkinga tėvams už pagalbą auginant dukrą.

Ar norėjo tėvai, kad mes – jų vaikai – taptume gydytojais? Iš Tėvo tokio patarimo ar pageidavimo nesu gavusi. Visada primindavo, kad gydytojo profesijos pasirinkimas – svarbus žingsnis, nes ši profesija ypatinga, t.y., jei nori būti geru gydytoju – turi aukotis, būti labai kantrus, atimti save iš šeimos, atsisakyti švenčių ir savaitgalių. Mama patarė rinktis lengvesnę profesiją, nors savo darbą labai mylėjo ir gerbė. Tėvai džiaugėsi, kad galėjome pasirinkti tas studijas, kurios traukė labiausiai – broliai pasirinko matematiką, o aš – teisininkės profesiją. Tėvai domėjosi mūsų studijomis, būsimais planais, kiek galėjo – patarė.

Tėvai, jų namai visada man buvo tvirtovė, kur galėjau bet kada atvykti su džiaugsmu ar problemomis. Žinojau, kad patarimą visada gausiu, o jei reikės – ir pagalbos. Visada jaučiau, kad tavęs laukia, nori, kad tu dar pabūtum, kad pažadėtum vėl apsilankyti. Ši tvirtovė tarytum lizdas susuktas per daugelį metų iš meilės, rūpesčių, džiaugsmo, nerimo ir pasitikėjimo šakelių. Netekus tėvų, netenki ne tik artimiausių žmonių, bet ir galimybės pabūti tvirtovėje, atsiremti, pasislėpti ar pailsėti joje. Tada įvertini, kaip tai svarbu ir kad nespėjai jiems apie tai pasakyti, už tai padėkoti...

Paskutiniai metai Tėvams buvo nelengvi. Galima buvo stebėti tarytum kovą tarp silpnėjančių kūnų ir dar gyvybingų sielų, kurios norėjo būti kartu su mumis, žinoti kaip mums sekasi, tarytum klausė, ar nereikia kuo nors mums padėti. Buvo nelengva visiems, tačiau tėvai nesiskundė. Tėvas išėjo 2007 m. gruodžio 26 dieną, tiksliau antrosios šv. Kalėdų dienos vėlyvą vakarą. Buvau šalia jo ir dėl to esu labai laiminga. Tėvas išėjo ramus, tarytum užbaigęs

visus darbus, o paskutiniu giliu atodūsiu tarytum visiems atleido, visus palaimino. Tėvas palaidotas Antakalnio kapinėse su didele pagarba, kurios tikrai nusipelnė.

Mama išėjo 2010 m. sausio 27 dieną ant mano dukros Rasos rankų. Gailiuosi, kad nebuvo šalia, tarytum būčiau spėjusi dar kažką pasakyti, dar už kažką padėkoti. Mama taip pat palaidota Antakalnio kapinėse, šalia Tėvelio. Niekada nepamiršiu kunigo Juliaus Sasnausko žodžių, pasakytų prie mano Mamos kapo: „...laidodami mamas niekada neįsivaizduojame kiek mums gyvenime bus svarbūs jų pasakyti žodžiai, pamokymai ir poelgiai, tik gaila jau negalėsime jų apsikabinti ir padėkoti...“

Esu labai dėkinga visiems, kurie padėjo gydant ir slaugant tėvus, organizavo atsisveikinimo su Tėveliu, paskutinės pagarbos jam atidavimo, procedūras.

Tėvus labai mylėjau ir myliu.

SENELIO PAMOKA MUMS

Rasa Petkevičienė

(Vytauto ir Česlavos Kleizų anūkė, Dalios dukra)

Jei rašyčiau prisiminimų knygą apie Senelius iš savo vaikystės, greičiausiai ji būtų visai kitokia. Priežastis paprasta, nes man – anūkei – Senelis buvo Senelis namuose, parke, prie jūros – be chirurgo karjeros detalių, be man neįsivaizduojamos sveikatos apsaugos ministro misijos...

Pas Senelius visada jaučiausi saugi ir mylima, globojama iš taktiško ir netgi pagarbaus atstumo (ypač kai suaugau ir pradėjau studijuoti mediciną). Senelis nedaugžodžiaudavo, mokėjo taikliai juokauti, dažniausiai buvo kupinas jėgų ir geros nuotaikos. Jo nuomonė man buvo svari, pasakyti žodžiai visada apgalvoti. Senelių namuose būdavo visuotina tvarka tiek tarp daiktų, tiek santykiuose – man neteko matyti barnių ar nepasitenkinimo, girdėti pakelto balso – gal todėl ilgai gyvenime negalėjau suprasti, kad konfliktai gali būti normalaus bendravimo dalis.

Prisimenu Senelio rankas – tvirtas, švelnias, visada prižiūrėtas, tvarkingas – lyg būtų muzikantas, tik „grodavo“ jis žmogaus kūne operuodamas ir pabrėždavo, kaip svarbu rūpintis rankomis – iš pagarbos savo darbui ir ligoniams. Tos Rankos, laikiusios mane ant kelių, tempusios žiemą rogutes į Vingio parką, vairuodavusios automobilį, kuris stebuklingai nuveždavo pavasarį į žibuoklių šilą Strėvoje, į Merkio pakrančių pievas vasarą...

Ypač skaudus buvo Senelio suvokimas, kai įžengęs į garbingą amžių jis pats pamažu pradėjo suprasti savo asmenybės pokyčius ir atminties sutrikimus... Jis išliko orus visą sunkų ir ilgą išėjimo laikotarpį, sugebėjo kančioje ir negalioje išsaugoti begalinę kantrybę ir dėkingumą. Tai buvo viso gyvenimo pamoka mums pasilikusiems.

PAREIGOS ŠAUKSMAS

Inga Rakštelienė

(Vytauto ir Česlavos Kleizų anūkė, sūnaus Jono dukra)

Esu gamtos ypač apdovanota, nes turiu ypatingai stiprų pagrindą, ant kurio formavosi mano asmenybė, vertybės ir siekiai. Didžiulio įkvėpimo semiuosi iš savo senelių. Vytautas Kleiza, man tiesiog senelis, nuolat esantis šalia. Jis, kaip lyderio pavyzdys, žmogaus, gimusio be privilegijų, bet sugebėjusio sukurti pilnavertį gyvenimą sau ir savo šeimai, pasiekti karjeros aukštumų išlikdamas garbingas.

Man, mažai mergaitei, jis visada atrodė ypatingas, labai teisingas ir truputėlį griežtas. Mane žavėjo, kai vakare jis prisėsdavo padirbėti savo kabinete, aš stebėdavau, kaip jis rašo straipsnius, kaip pabraukia svarbesnes pastraipas, kaip vaikšto per kambarį mąstydamas. Nebūdavo baisu, kai naktį suskambėjus telefonui girdėdavau išsiruošiantį senelį į darbą. Žinojau, kad tai jo pareiga. Jis niekada nesiskųsdavo, kad jam sunku, kad neišsimiegojo, atrodė, kad pareiga aukščiau už viską.

Šiandien, kai jau pati paragavau gyvenimo skonio, daug jo gyvenimo detalių suprantu kitaip. Disciplina, būtent tai, ką jis buvo nepriekaištingai įvaldęs savo gyvenime, ko mokė ir mane: valgyti penkis kartus per dieną, viską, ko tik širdis geidžia, būtinai sportuoti ir pakankamai miegoti. Visur gyvenime jausti saiką.

Tokį jį nešiojuosi savo širdyje, savo kasdienybėje ir siekiamybėje.

ŠEIMOS NUOTRAUKOS

Vytautas Kleiza su sutuoktine Česlava Kleiziene. Čekija, 1964 m.

Dukra Dalia, anūkė Rasa ir Vytautas Kleiza.

Smagi poilsio valandėlē drauge.
Vytautas Kleiza ir Česlava Kleizienē.

Vytauto Kleizos ir Česlavos Kleizienės Auksinių vestuvių šventė.
Vytautas Kleiza, dukra Dalia Zeleckienė, Česlava Kleizienė.

Smagus anūkės Rasos gimtadienis.
Vytautas Kleiza, anūkė Rasa Petkevičienė, Česlava Kleizienė.

Vytautas Landsbergis, Gražina Landsbergienė-Ručytė ir Vytautas Kleiza.

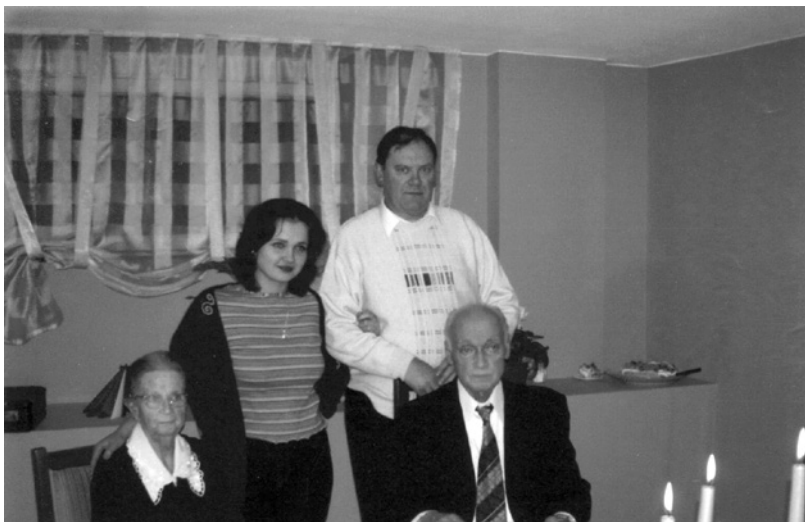
Poilsio valandėlė su anūke Rasa (dukros Dalios Zeleckienės dukra).

Svečiuose pas dukrą Dalią.

Ramios, bet sportiškos atostogos Palangoje su žmona.

Vytauto Kleizos gimtadienio šventė.
Česlava Kleizienė, anūkė Rasa Petkevičienė,
žentas Arūnas Juozas Zeleckis, Vytautas Kleiza.

Poilsio minutė. Palanga, 2001 m.

Atostogos Palangoje.

Anūkės Ingos (sūnaus Jono Kleizos dukros) šeima.
Proanūčiai Lukas ir Rokas, anukė Inga ir jos sutuoktinis Darius Rakštelis.

Proanūkės Aušrinės krikštynos Bernardinų bažnyčioje.
Pirmoje eilėje iš kairės: Vytautas Kleiza, Česlava Kleiziene, anūkė Rasa Petkevičienė,
anūkas Arūnas Zeleckis su dukra Aušrine, jo sutuoktinė Ingrida Zeleckienė.
Vilnius, 2005 m.

Paskutiniai gyvenimo metai buvo nelengvi.
Sūnus Jonas Kleiza, dukra Dalia Zeleckienė, Vytautas Kleiza,
sūnus Vytautas Kleiza.
Sapiegos ligoninė. Vilnius, 2007 m.

Paskutiniaisiais gyvenimo metais su dukra Dalia Zeleckiene. Sapiegos ligoninė.
Vilnius, 2007 m.

BIBLIOGRAFIJOS RODYKLĖ

MOKSLINIAI DARBAI

1957

1. Отдаленные результаты хирургического лечения рака желудка / В. И. Клейза // Тезисы докладов IV Республиканской онкологической конференции Министерства здравоохранения Литовской ССР и II выездной сессии института онкологии АМН СССР, 3–5 июня 1957 г. – Вильнюс, 1957. – С. 11.

1958

2. Ar galima atgaivinti mirusį organizmą? / V. Kleiza // Socialistinis kelias (Linkuva). – 1958, liepos 30; taip pat 66–iuose kitų rajonų laikraščiuose.

3. Kova prieš mirtį / V. Kleiza // Tarybinis balsas (Varėna). – 1958, rugpjūčio 6.

1960

4. Poraktikaulinės arterijos aneurizmos atvejis / V. Kleiza // Sveikatos apsauga. – 1960, Nr. 10, p. 52–53.

5. Darbo žmonių sveikatingumo sargyboje / V. Kleiza // Tiesa. – 1960, lapkričio 20.

6. Penktasis socialistinių šalių sveikatos apsaugos ministrų pasitarimas / V. Kleiza // Sveikatos apsauga. – 1960, Nr. 12, p. 50–53.

7. Tarybinių žmonių sveikatai: [apie Visasąjunginį medicinos darbuotojų pasitarimą Maskvoje 1960 m. gruodžio 6–8 d.] / V. Kleiza // Tiesa. – 1960, gruodžio 21.

1961

8. Tiamino panaudojimas radikaliai gydant krūties vėžiu sergančias ligones / V. Kleiza. – Santr. angl.. – Bibliogr.: 6 pavad. // Onkologijos instituto darbai. – ISSN 1822–8275. – T. 3: Navikų diagnostika ir kompleksinė terapija. – Vilnius, 1961. – P. 193 – 199.

9. Здоровье – народное богатство: (о задачах работников здравоохранения республики) / В. Клейза // Советская Литва. – 1961, 3 августа.

1962

10. Die Erkrankungshäufigkeit der Bevölkerung des Kapsuker und des Utensker Landkreises der Litauischen Sowjetrepublik in Jahre 1960, errechnet an Hand der Fallzahlen / V. Kleiza // Zeitschrift für die gesamte Hygiene und ihre Grenzgebiete. – 1962, H. 8/9, S. 677–680.

11. Gydytojo vardą reikia branginti / V. Kleiza // Tiesa. – 1962, rugsėjo 30.
12. Sergamumas Kapsuko ir Utenos rajonuose 1960 m. ligonių kreipimosi duomenimis / V. Kleiza // Sveikatos apsauga. – 1962, Nr. 4, p. 43–46.
13. Stacionarinio gydymo problemos / V. Kleiza. – Vakarinės naujienos. – 1962, spalio 18.
14. TSKP XXII suvažiavimas ir LTSR medicinos darbuotojų uždaviniai / V. Kleiza // Sveikatos apsauga. – 1962, Nr. 1, p. 3–7.
15. 45–osioms Didžiojo spalio socialistinės revoliucijos metinėms / V. Kleiza // Sveikatos apsauga. – 1962, Nr. 11, p. 3–4.
16. Жизнь подсказывает: [из опыта литовских медиков по организации стационарно-больничного лечения] / В. Клейза // Медицинский работник. – 1962, 27 марта.
17. Успехи здравоохранения в Литовской ССР к XXII съезду КПСС / В. Клейза // Клиническая медицина. – 1962, т. 39, № 10, с. 39–40.

1963

18. Raudonojo kryžiaus aktyvas padeda medicinos darbuotojams / V. Kleiza // Sveikatos apsauga. – 1963, Nr. 4, p. 3–4.

1964

19. Plonosios žarnos fibroadenoma / V. Kleiza, D. Kuncevič. – Santr. rus. – Bibliogr.: p. 30 // Sveikatos apsauga. – 1964, Nr. 6, p. 27–30.
20. К вопросу о лечении рака щитовидной железы / В.Ю. Клыза, В.Р. Пашкявичюс // Материалы VII онкологической конференции, 6 марта 1964 г. – Вильнюс, 1964. – С. 43–45.

21. Gružlica jest uleczalna: [w związku ze światowym dniem walki z gruźlicą] / W. Klejza // Czerwony standar. – 1964, 7 kwietnia.
22. Kai gydytojas laukia paramos: [dėl visuomeninės paramos greitosios pagalbos stočių bei kitų medicinos įstaigų darbui] / V. Kleiza // Vakarinės naujienos. – 1964, sausio 29.
23. LTSR sveikatos apsaugos ministro V. Kleizos įžangos žodis // Respublikos chirurgų XII suvažiavimo darbai (Vilnius, 1961 m. birželio mėn. 22–24 d.). – Vilnius, 1964. – P. 5–7.
24. 1964-uosius sutinkant: [apie sveikatos apsaugos uždavinius respublikoje] / V. Kleiza // Sveikatos apsauga. – 1964, Nr. 1, p. 3–5.
25. Сельские больницы в новых условиях: [о структуре здравоохранения в Литовской ССР] / В. Клейза // Медицинская газета. – 1964, 28 февраля.

1965

26. Apie skydliaukės piktybinius navikus Tarybų Lietuvoje / V. Kleiza. – Gretut. tekstas rus., p. 126–127 // VIII mokslinės sesijos medžiaga, 1965 m. kovo 6 d. – Vilnius, 1965. – P. 51.

27. Skydliaukės funkcinės būklės įvertinimas žymėto tiroksino ar trijodtironino pagalba / V. Kleiza. – Bibliogr.: p. 5 // Sveikatos apsauga. – 1965, Nr. 11, p. 3–5.

28. Mūsų sveikatos apsauga / V. Kleiza // Sveikatos apsauga. – 1965, Nr. 7, p. 3–8.

29. Sveikatos apsauga Lietuvoje / V. Kleiza // Tarybinė Klaipėda. – 1965, rugsėjo 3.

30. Traukiasi ligos, ilgėja žmogaus amžius: [apie sveikatos apsaugos pasiekimus tarybiniais metais] / V. Kleiza // Tiesa. – 1965, balandžio 16.

31. В условиях Литвы / В. Клейза // Охрана труда и социальное страхование. – 1965, № 3, с. 7–9.

32. Достижения здравоохранения Советской Литвы / В. Клейза // Советское здравоохранение. – 1965, № 10, с. 49–52.

33. На страже здоровья / В. Клейза // Советская Литва. – 1965, 16 апреля.

1966

34. Skydliaukės funkcinės būklės nustatymas žymėto J131 trijodtironino pagalba / V. Kleiza. – Rus. p. 179–180 // IX mokslinės sesijos medžiaga, 1966 m. kovo 11 d. [LTSR Onkologijos mokslinio tyrimo institutas]. – Vilnius, 1966. – P. 81–82.

35. Skydinės liaukos funkcijos dinamika nėštumo metu / V. Kleiza. – Bibliogr.: p. 7 // Sveikatos apsauga. – 1966, 8, p. 3–7.

36. Skydinės liaukos funkcijos tyrimas žymėto J131 tiroksino ir žymėto J131 trijodtironino metodais [Rankraštis]: disertacija medicinos mokslų kandidato laipsniui įgyti / V. Kleiza; Lietuvos TSR Aukštojo ir specialiojo vidurinio mokslo ministerija, Kauno medicinos institutas; mokslinis vadovas: A.J. Telyčėnas. – Kaunas, 1966. – 172 lap.. – Bibliogr.: lap. 145–171.

37. Исследование функционального состояния щитовидной железы методом меченого J131 тироксина и меченого J131 трийодтиронина: автореферат диссертации на соискание ученой степени кандидата медицинских наук / В.Ю. Клейза; Министерство высшего и среднего специального образования Литовской ССР, Каунасский медицинский институт; [официальные оппоненты: Ю.И. Бредикис, А.А. Суткус]. – Каунас, 1966. – 12, [3] р.. – Публикаcijos disert. tema: p. 15 (5 pavad.).

38. Отдаленные результаты лечения рака щитовидной железы /

В. Клейза // Тезисы докладов XIII съезда хирургов Литовской ССР, 2–4 июня 1966 г. – Вильнюс, 1966. – С. 58–59.

39. Фиброаденома тонкой кишки: (клиническое наблюдение) / В. Клейза, Д.Е. Кунцевич. – Библиогр.: с. 163 // Сборник научно-практических работ врачей лечебно-профилактических учреждений (Четвертого главного) управления (Министерства здравоохранения СССР). – Москва, 1966. – С. 158–163.

40. Lietuvos TSR Sveikatos apsaugos septynmetis (1959–1965 m.) ir artimiausi Respublikos medicinos darbuotojų uždaviniai TSKP XXIII suvažiavimo direktyvų šviesoje / V. Kleiza; LTSR Sveikatos apsaugos ministerija. – Vilnius, 1966. – 50 p.

41. Sveikatos apsauga Lietuvoje / V. Kleiza // Vakarinės naujienos. – 1966, birželio 18.

42. Traukiasi ligos, ilgėja žmogaus amžius / V. Kleiza // Klestėk Tarybų Lietuva. – Vilnius, 1966. – P. 172–176.

43. На страже здоровья человека / В. Клейза // Советская Литва. – 1966, 7 июня.

1967

44. Skydliaukės vėžio gydymo tolimieji rezultatai / V. Kleiza. – Santr. rus., angl. – Bibliogr.: p. 8 // Sveikatos apsauga. – 1967, Nr. 12, p. 3–8.

45. Grumtynės už žmogaus sveikatą. – Diagr. / V. Kleiza // Tiesa. – 1967, birželio 18; Sovietskaja Litva. – 1967, 18 įjūnia.

46. Kilnus pašaukimas / V. Kleiza // Tiesa. – 1967, vasario 28.

47. Lietuvos TSR sveikatos apsauga / V. Kleiza // Sveikatos apsauga. – 1967, Nr. 11, p. 3–12.

48. „Prisieksiu, bet tikėk!“. [apie medicinos darbuotojų humaniškumą] / V. Kleiza // Švyturys. – 1967, Nr. 13, p. 14.

49. Достижения здравоохранения Советской Литвы / В. Клейза // Вопросы организации здравоохранения и истории медицины в СССР. – Москва, 1967. – Вып. 1, с. 126–137.

50. Радость созидания: [о медиках Литовской ССР] / В. Клейза // Медицинская газета. – 1967, 8 августа.

51. Развитие здравоохранения Литвы за годы Советской власти / В. Клейза. – Библиогр.: 10 назв. // Советское здравоохранение. – 1967, № 10, с. 26–29.

1968

52. Kaklo navikų diferencinė diagnostika / V. Kleiza. – Santr. rus. – Bibliogr.: p. 19 // Sveikatos apsauga. – 1968, Nr. 11, p. 15–19.

53. Reabilitacija / V. Kleiza, H. Guobys. – Santr. rus., angl. – Bibliogr.: p. 14 // Sveikatos apsauga. – 1968, Nr. 5, p. 8–14.

54. Naujas sveikatos apsaugos vystymo etapas / V. Kleiza // Tiesa. – 1968, rugpjūčio 11; Czerwony sztandar. – 1968, 11 sierpnia; Sovietskaja Litva. – 1968, 11 avgusta.

55. Sveikatos apsauga Lietuvoje (1917–1967 m.): medžiaga lektoriui / V. Kleiza. – Vilnius, 1968. – 15 p.: lent.

56. Sveikatos apsaugos rytojys / V. Kleiza // Tiesa. – 1968, rugsėjo 6.

57. Некоторые черты развития здравоохранения в Литве за 50 лет / В. Клейза // Материалы к конференции по истории естествознания в Прибалтике. – Вильнюс, 1968. – С. 81–85.

58. 50 лет советскому здравоохранению / В. Клейза // Советская Литва. – 1968, 15 июня.

1969

59. Stacionarinė angiochirurgija arterijų patologijos atvejais / V. Kleiza, A. Marcinkevičius, V. Triponis. – Santr. rus., angl. – Bibliogr.: p. 7 // Sveikatos apsauga. – 1969, Nr. 12, p. 3–7.

60. Gydytojas ir ligonis: [apie tarpusavio santykius] / V. Kleiza // Tiesa. – 1969, sausio 4.

61. Sveikata ir įstatymas. Svarstome sveikatos apsaugos įstatymų pagrindų projektą / V. Kleiza // Tiesa. – 1969, lapkričio 20.

62. Забота о здоровье человека / В. Клейза // Советская Литва. – 1969, 5 февраля.

63. Некоторые особенности развития здравоохранения в Литве / В. Клейза // Здравоохранение Белоруссии. – 1969, № 7, с. 70–73.

1970

64. Invalidumo statistinės analizės metodika, panaudojant elektroninę skaičiavimo mašiną / V. Kleiza, I. Astrauskas, J. Kleiza // Sveikatos apsauga. – 1970, Nr. 12, p. 3–6.

65. Pagyvenusio ir senyvo amžiaus ligonių, sergančių tireotoksikoze, operacinio gydymo ir jo rezultatų klausimu / V. Kleiza, A. Pronckus, P. Narbutas, Š. Sideraitė, G. Šerpytienė // Klinikinės medicinos klausimai: Vilniaus miesto klinikinės ligoninės mokslinės–praktinės konferencijos medžiaga (1970 m. birželio mėn. 25, 26 d.). – Vilnius, 1970. – P. 176–179.

66. Šlaunies ir pakinklio arterijų rekonstrukcijų rezultatai / D. Triponienė, V. Kleiza, E. Barkauskas, V. Triponis. – Santr. rus. – Bibliogr.: 20 pavad. // Sveikatos apsauga. – 1970, Nr. 6, p. 9–13.

67. Онкологическая помощь населению Литовской ССР / В. Ю. Клейза, А.И. Теличенас // Вопросы онкологии. – 1970, т. 16, № 4, с. 43–45.

68. Острый аппендицит и острый холецистит в Литовской ССР за 1967 г. / В. Клейза // Труды VI съезда хирургов Белорусской ССР. – Минск, 1970. – С. 98–100.

69. Пересадка щитовидно–паращитовидного комплекса в эксперименте / В.Ю. Клейза // Тезисы докладов XIV съезда хирургов. I конференция урологов. I конференция анестезиологов–реаниматологов Литовской ССР. – Вильнюс, 1970. – С. 417–420.

70. Пересадка почки / А. Марцинкявичюс, В. Клейза, В. Трипонис, Б. Дайнис // Тезисы докладов XIV съезда хирургов. I конференция урологов. I конференция анестезиологов–реаниматологов Литовской ССР. – Вильнюс, 1970. – С. 414–417.

71. Lenino ir jo partijos nužymėtomis gairėmis: [Lenino darbai ir idėjos sveikatos apsaugos srityje] / V. Kleiza // Sveikatos apsauga. – 1970, Nr. 4, p. 5–11.

72. Здоровью труженика – главное внимание: [о работе медиков Литовской ССР] / В. Клейза // Охрана труда и социальное страхование. – 1970, № 7, с. 6–7.

1971

73. Dar kartą apie pirmąjį inksto persodinimą Lietuvoje / A. Marcinkevičius, V. Kleiza, B. Dainys, N. Stanaitytė, A. Rudaitienė, I. Stupelis. – Santr. rus., angl. – Bibliogr.: p. 10–11 // Sveikatos apsauga. – 1971, Nr. 1, p. 7–10.

74. О состоянии эндокринологической службы в Литовской ССР / В. Клейза, Ш. Сидерайте // Вопросы эндокринологии. – Вильнюс–Шяуляй, 1971. – С. 73–79.

75. Mūsų sveikatos apsaugos penkmetiniai žingsniai / V. Kleiza // Sveikatos apsauga. – 1971, Nr. 2, p. 3–9.

76. Процесс сложный, многогранный. Трибуна организатора здравоохранения [Литовской ССР] / В. Клейза // Медицинская газета. – 1971, 5 октября.

1972

77. Piktybinių navikų diagnostika ir gydymas. – Vilnius: Mintis, 1965–1972. – 2 d.: iliustr. – (Gydytojo praktiko biblioteka).

[D. 2] / [A. Telyčėnas, B. Bautrėnaitė, P. Černiauskas, A. Jackevičius, P. Kasperiušas, V. Kleiza, B. Luchtanas, M. Stukonis, M. Šneideris, A. Šuminas, J. Vaitkevičius]. – 1972. – 206 p.: iliustr.. – Bibliogr.: p. 197–204.

78. Skydliaukės vėžys / V. Kleiza // Piktybinių navikų diagnostika ir gydymas. – Vilnius, 1972. – D. 2, p. 74–89.

79. Опыт организации онкологической помощи в Литовской ССР / В.Ю. Клейза, А.И. Теличенас // II Всесоюзный съезд онкологов: материалы. – Москва, 1972. – С. 30–32.

80. Apie Lietuvos TSR Sveikatos apsaugos įstatymą / V. Kleiza // Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos (aštuntojo šaukimo) antroji sesija. Stenogramos. – Vilnius, 1972. – P. 136–144.

81. Blaivumas – tai sveikata, sėkmė darbe, kūryba: [apie alkoholizmą] / V. Kleiza // Komunistas. – 1972, Nr. 10, p. 22–26.

82. Das Gesundheitswesen in Litauen / V. Kleiza. – Vilnius, 1972. – 102 S.

83. Gydomos atsilikimo žaizdos: [apie Etiopijos sveikatos apsaugą] / V. Kleiza // Tiesa. – 1972, gruodžio 12.

84. Health services in Lithuania / V. Kleiza. – Vilnius: Gintaras, 1972. – 99 p.: iliustr.

85. Kai kurie samprotavimai dėl Lietuvos TSR kaimo rajonų gyventojų sveikatos apsaugos vystymo perspektyvos 1970–1985 metais / V. Kleiza, J. Žilinskas. – Santr. rus. – Bibliogr.: p. 39 // Sveikatos apsauga. – 1972, Nr. 6, p. 33–40.

86. Lietuvos TSR Sveikatos apsauga, Tarybų sąjungos penkiasdešimtmetį pasitinkant / V. Kleiza. – Santr. rus. // Sveikatos apsauga. – 1972, Nr. 12, p. 3–9.

87. Medicinos socialinės problemos / V. Kleiza. – Santr. rus. – Bibliogr.: p. 7 // Sveikatos apsauga. – 1972, Nr. 3, p. 3–7.

88. Забота о здоровье человека в Литовской ССР / В.Ю. Клейза // Здравоохранение (Кишинев). – 1972, № 1, с. 58–60.

89. Закон Литовской ССР о здравоохранении / В. Клейза // Вторая сессия Верховного совета Литовской ССР. (Восьмой созыв). Стенографический отчет. – Вильнюс, 1972. – С. 158–167.

90. Практика специализации: [опыт Литовской ССР в области здравоохранения] / В. Клейза // Медицинская газета. – 1972, 26 мая.

91. Успехи здравоохранения Советской Литвы / В. Клейза // Советское здравоохранение. – 1972, № 11, с. 3–9.

92. Чтобы здоров был человек: [о санитарном просвещении населения республики] / В. Клейза // Советская Литва. – 1972, 5 января.

1973

93. Kuo remiantis pamatuotai galima tikėtis, kad, rezekavus difužiškai padidėjusią skyd liaukę, bus palikta pakankamai pajėgi liaukos dalis / V. Kleiza, V. Kleiza (sūnus). – Santr. rus. – Bibliogr.: p. 13 // Sveikatos apsauga. – 1973, Nr. 7, p. 9–13.

94. Некоторые особенности перспективного развития сельского здравоохранения в Литовской ССР / В. Клейза, Ю. Жилинскас // Материалы объединенной конференции гигиенистов, организаторов здравоохранения, эпидемиологов, микробиологов и инфекционистов МССР. – Кишинев, 1973. – Т. 1: Вопросы гигиены и организации здравоохранения, с. 147–148.

95. Основные проблемы дальнейшего развития медицинской реабилитации в Литовской ССР / В. Клейза, Г. Гуобис // Реабилитация больных на курортах Советской Литвы = Atstatomasis gydymas Tarybų Lietuvos kurortuose: материалы I съезда физиотерапевтов и курортологов Литовской ССР, (Друскининкай, 11 октября 1973 г.). – Вильнюс, 1973. – С. 18–21.

96. Sveikatos sargyboje: [medicinos darbuotojų diena] / V. Kleiza // Tiesa. – 1973, birželio 17.

1974

97. Gūžio chirurginio gydymo tolimieji rezultatai Druskininkų miesto ligoninės duomenimis / V. Kleiza. – Santr. rus. – Bibliogr.: p. 13 // Sveikatos apsauga. – 1974, Nr. 4, p. 12–13.

98. Pramonės dirbančiųjų sergamumas ir jų darbingumo ekspertizė 1973 metais / V. Kleiza, B. Grinbergienė, I. Krasauskaitė. – Santr. rus. // Sveikatos apsauga. – 1974, Nr. 9, p. 28–33.

99. Persodinamųjų vidaus sekrecijos liaukų kraujotakos atstatymo būdas / V. Kleiza. – Santr. rus. p. 32–33 // Lietuvos TSR medikų išradimai ir racionalizaciniai pasiūlymai. – Vilnius, 1974. – P. 8–11.

100. Apie kovos prieš girtavimą ir alkoholizmą medicinos priemonės / V. Kleiza // Pasitarimo kovos su girtavimu ir alkoholizmu pranešimų medžiaga. – Vilnius, 1974. – P. 3–12.

101. Apie medicinos darbuotojų etiką ir deontologiją / V. Kleiza // Komunistas. – 1974, Nr. 10, p. 42–48.

102. Traumos ir profilaktika: [apie vaikų traumatizmą] / V. Kleiza // Tarybinis mokytojas. – 1974, kovo 22.

103. Здоровье человека – достояние народа: [о достижениях системы здравоохранения в Литовской ССР] / В. Клейза // Советская Литва. – 1974, 16 июля.

1975

104. 24 valandų inkstų konservacija / G. Žukauskas, V. Kleiza. – Santr. rus. – Bibliogr.: p. 10 // Sveikatos apsauga. – 1975, Nr. 12, p. 7–10.

105. Konteineris–2 transplantatams vežti: [išradimai ir pasiūlymai] / V. Kleiza, M. Vitkus. – Santr. // Sveikatos apsauga. – 1975, Nr. 12, p. 51–52.

106. Masyvios poliurijos atvejais po lavono inksto transplantacijos / V. Kleiza, B. Dainys, N. Stanaitytė. – Santr. rus. – Bibliogr.: p. 18 // Sveikatos apsauga. – 1975, Nr. 11, p. 16–18.

107. К вопросу о трансплантации органов / В. Клейза // Вопросы гематологии, нефрологии и пульмонологии = Hematologijos, nefrologijos ir pulmonologijos klausimai: материалы съезда терапевтов Литовской ССР, (Паневежис, 22–23 мая 1975 г.) – Вильнюс, 1975. – С. 10–13.

108. Сравнительная оценка результатов консервации почки микро-АИКом / В. Клейза, Р. Пташекас, В. Клейза // Консервация органов. – Москва–Тбилиси, 1975. – С. 65–67.

109. Pradedant baigiamuosius penkmečio metus / V. Kleiza. – Santr. rus. // Sveikatos apsauga. – 1975, Nr. 1, p. 3–6.

110. Здравоохранение Советской Литвы за 30 лет / В. Клейза // Советское здравоохранение. – 1975, № 1, с. 61–64.

111. К вопросу о медицинском обслуживании сельского населения / В. Клейза, Ю. Жилинскас. – Рез. англ. – Библиогр.: 6 назв. // Советское здравоохранение. – 1975, № 10, с. 8–11.

112. Совершенствование медицинской помощи сельскому населению: [опыт Литовской ССР] / В. Клейза, Ю. Жилинскас. – Рез. англ. // Советское здравоохранение. – 1975, № 10, с. 8–11.

113. Состояние эндокринологической службы в Литовской ССР / В. Клейза // Проблемы эндокринологии. – 1975, т. 21, № 1, с. 58–61.

1976

114. Inkstų ir limfoidinio audinio morfologinis tyrimas eksperimentinės alotransplantacijos sąlygomis / L. Vaičiulytė, G. Žukauskas, R. Ptašekas, V. Kleiza. – Santr. rus. – Bibliogr.: p. 28 // Sveikatos apsauga. – 1976, Nr. 10, p. 24–29.

115. Neįprasta komplikacija po pakartotinės inksto alotransplantacijos / V. Kleiza, N. Stanaitytė, B. Dainys. – Santr. rus. – Bibliogr.: p. 29 // Sveikatos apsauga. – 1976, Nr. 5, p. 25–29.

116. Psichologinės, moralinės ir juridinės organų transplantacijos problemos / V. Kleiza, B. Dainys. – Santr. rus. – Bibliogr.: p. 12–13 // Sveikatos apsauga. – 1976, Nr. 6, p. 3–13.

117. Ангиохирургические аспекты гемодиализа / В. Клейза, Б. Дайнис, М. Гутаускас // Актуальные вопросы гастроэнтерологической и сердечно-сосудистой хирургии: материалы 2-й научно-практической конференции хирургов Эстонской, Латвийской и Литовской ССР. – Таллин, 1976. – Ч. 2, с. 125–127.

118. Ангиохирургические вопросы пересадки почки / В. Клейза, Б. Дайнис, М. Гутаускас, А. Кудаба // Актуальные вопросы гастроэнтерологической и сердечно-сосудистой хирургии: материалы 2-й научно-практической конференции хирургов Эстонской, Латвийской и Литовской ССР. – Таллин, 1976. – Ч. 2, с. 124–125.

119. Влияние компонентов на выживаемость почки после 24-часовой консервации перфузионным методом / Г. Жукаускас, В. Клейза // Трансплантация органов и тканей: тезисы докладов к VII всесоюзной конференции по пересадке органов и тканей. – Ростов на Дону, 1976. – С. 124.

120. Исследование гемодинамики почек методом реографии и флоуметрии после аутотрансплантации в эксперименте / А. Мирончикене, В. Клейза // Ранние проявления тканевой несовместимости: тезисы докладов II Всесоюзного симпозиума. – Москва, 1976. – С. 68–69.

121. Некоторые аспекты развития реабилитационной системы в Литовской ССР / В. Клейза // Биологические, психологические и социальные аспекты реабилитации = Biologiniai, psichologiniai ir socialiniai reabilitacijos aspektai: материалы объединенного пленума республиканских научных медицинских обществ клинического профиля, посвященного организационным и методологическим аспектам реабилитации больных и инвалидов, (Вильнюс, 25 марта 1976 г.). – Вильнюс, 1976. – С. 6–8.

122. Разрыв почечного аллотрансплантата как раннее послеоперационное осложнение / В. Клейза, Н. Станайтите, Д. Денюшите, Д. Слапшите, Б. Дайнис // Ранние проявления тканевой несовместимости: тезисы докладов II Всесоюзного симпозиума. – Москва, 1976. – С. 48–49.

123. Ургентные состояния после аллотрансплантации почки / В. Клейза, Н. Станайтите, Д. Денюшите, Д. Слапшите, Б. Дайнис // Трансплантация органов и тканей: тезисы докладов к VII всесоюзной конференции по пересадке органов и тканей. – Ростов на Дону, 1976. – С. 13.

124. Gyvybės sargybiniai: [apie endokrinologijos vystymąsi] / J. Danys, V. Kleiza // Tiesa. – 1976, sausio 19.

125. Lietuvos TSR gydytojų socialhigienistų ir sveikatos apsaugos organizatorių kvalifikacijos kėlimas 1972 m. / B. Balkevičius, V. Kleiza, J. Sabonis. – Santr. rus. – Bibliogr.: p. 30 // Sveikatos apsauga. – 1976, Nr. 2, p. 24–30.

126. Socialinės dorovės normos – mūsų gyvenimo būtinybė / V. Kleiza. – Santr. rus. // Sveikatos apsauga. – 1976, Nr. 10, p. 3–6.

127. Troska o największe bogactwo człowieka: [o ochronie zdrowia w republice] / W. Kleiza // Czerwony sztandar. – 1976, 23 kwietnia.

128. Vaikas po automobilio ratais: [apie vaikų traumatizmą respublikoje] / V. Kleiza, V. Leipus // Kalba Vilnius. – 1976, Nr. 43, p. 15.

129. Полнее использовать резервы: [об успехах и перспективах работы медиков Советской Литвы] / В. Клейза // Медицинская газета. – 1976, 31 марта.

1977

130. Kai kurios psichologinės ir moralinės transplantacijos problemos mūsų respublikoje / V. Kleiza. – Santr. rus. – Bibliogr.: 3 pavad. // Sveikatos apsauga. – 1977, 12, p. 32–37.

131. Sėkmingas dauginės inksto alotransplantacijos atvejis / V. Kleiza, N. Stanaitytė, N. Šekštelienė, B. Dainys. – Santr. rus. – Bibliogr.: p. 30 // Sveikatos apsauga. – 1977, Nr. 4, p. 25–30.

132. Šimtas inksto alotransplantacijų Vilniuje / V. Kleiza. – Santr. rus. // Sveikatos apsauga. – 1977, Nr. 10, p. 27–30.

133. Ангиографические признаки реакции отторжения аллотрансплантата почки / В. Клейза, Б. Дайнис, Е. Косинскас // Тезисы докладов II конференции урологов Литовской ССР, 10–11 ноября 1977 г.: (осложнения в хирургии новообразований предстательной железы и др.). – Каунас, 1977. – С. 122–125.

134. Антигены системы HLA, гемодиализы, судьба почечного трансплантата / В. Клейза, Н. Шякштелене, О. Циценене, В. Лапшите, Н. Станайтите, Д. Денюшите, Б. Дайнис // Тезисы докладов II конференции урологов Литовской ССР, 10–11 ноября 1977 г.: (осложнения в хирургии новообразований предстательной железы и др.). – Каунас, 1977. – С. 116–118.

135. Выбор раствора для консервации почки методом гипотермической перфузии / В. Клейза, Г. Жукаускас // Тезисы докладов II конференции урологов Литовской ССР, 10–11 ноября 1977 г.: (осложнения в хирургии новообразований предстательной железы и др.). – Каунас, 1977. – С. 130.

136. Исследование почечного кровотока в эксперименте / В. Клейза, Г. Жукаускас, Е. Гинкас // Тезисы докладов II конференции урологов Литовской ССР, 10–11 ноября 1977 г.: (осложнения в хирургии новообразований предстательной железы и др.). – Каунас, 1977. – С. 119–120.

137. К изучению механизма возникновения лимфом после аллотрансплантации почки / В. Клейза, Б. Юрвичюс, Б. Дайнис // Тезисы докладов II конференции урологов Литовской ССР, 10–11 ноября 1977 г.: (осложнения в хирургии новообразований предстательной железы и др.). – Каунас, 1977. – С. 125–127.

138. Морфологические изменения почечных аллотрансплантатов

при сверхостром отторжении / В. Клейза, Б. Юрвичюс, Б. Дайнис // Тезисы докладов II конференции урологов Литовской ССР, 10–11 ноября 1977 г.: (осложнения в хирургии новообразований предстательной железы и др.). – Каунас, 1977. – С. 128–129.

139. Наш опыт в области трансплантации почки / В. Клейза, Н. Станайтите, Д. Денюшите, Д. Слапшите, Н. Извольская, Н. Шякштялене, Б. Дайнис // Тезисы докладов II конференции урологов Литовской ССР, 10–11 ноября 1977 г.: (осложнения в хирургии новообразований предстательной железы и др.). – Каунас, 1977. – С. 111–114.

140. Некоторые аспекты иммунодепрессии при сверхостром и ускоренном отторжении аллотрансплантата почки / В. Клейза, Н. Станайтите, Н. Шекштелене, Б. Дайнис // Иммуносупрессия при аллотрансплантации: тезисы научных докладов и сообщений на I Всесоюзном симпозиуме, октября 1977 г.). – Ташкент, 1977. – С. 16–18.

141. Новый метод формирования подкожного артериовенозного свища для гемодиализа / В. Клейза, Б. Дайнис // Патогенез и лечение трофических нарушений при хронической артериальной, венозной и лимфо-венозной недостаточности конечностей: тезисы VI симпозиума по клинической ангиологии, 21–22 апреля. – Москва, 1977. – С. 246–247.

142. О патогенезе лимфокист после операции на подвздошных сосудах / В. Клейза, Б. Дайнис // Патогенез и лечение трофических нарушений при хронической артериальной, венозной и лимфо-венозной недостаточности конечностей: тезисы VI симпозиума по клинической ангиологии. – Москва, 1977. – С. 165–166.

143. Осложнения иммунодепрессивной терапии у больных после пересадки почки / Н. Станайтите, В. Клейза, Н. Шекштелене, Б. Дайнис // Иммуносупрессия при аллотрансплантации: тезисы научных докладов и сообщений на I Всесоюзном симпозиуме. – Ташкент, 1977. – С. 82–83.

144. Особенности реакции на психогенные факторы у больных с хронической почечной недостаточностью до и после пересадки почки / В. Клейза, Н. Станайтите, Д. Денюшите, Д. Слапшите, Н. Н. Извольская, Б. Дайнис // Модели и методы изучения экспериментальных эмоциональных стрессов. – Волгоград, 1977. – С. 136–137.

145. Периодический гемодиализ у больных хронической почечной недостаточностью / В. Клейза, Н. Станайтите, Д. Денюшите, Д. Слапшите, Н. Извольская, Б. Дайнис // Тезисы докладов II конференции урологов Литовской ССР, 10–11 ноября 1977 г.: (осложнения в хирургии новообразований предстательной железы и др.). – Каунас, 1977. – С. 114–116.

146. Реоренография в эксперименте / В. Клейза, Г. Жукаускас, Е. Гинкас // Тезисы докладов II конференции урологов Литовской ССР, 10–11

ноября 1977 г.: (осложнения в хирургии новообразований предстательной железы и др.). – Каунас, 1977. – С. 130–132.

147. Реоренография, импеданс и объемный кровоток почек в эксперименте / В. Клейза, Г. Жукаuskас, Е. Гинкас // Тезисы докладов II конференции урологов Литовской ССР, 10–11 ноября 1977 г.: (осложнения в хирургии новообразований предстательной железы и др.). – Каунас, 1977. – С. 121–122.

148. Сравнительная оценка результатов, консервируя почки имерсионным и перфузионным способом / В. Клейза, Г. Жукаuskас // Тезисы докладов II конференции урологов Литовской ССР, 10–11 ноября 1977 г.: (осложнения в хирургии новообразований предстательной железы и др.). – Каунас, 1977. – С. 120–121.

149. Суточная консервация почек комбинированным способом / В. Клейза, Г. Жукаuskас // Тезисы докладов II конференции урологов Литовской ССР, 10–11 ноября 1977 г.: (осложнения в хирургии новообразований предстательной железы и др.). – Каунас, 1977. – С. 118–119.

150. Урологические осложнения после пересадки почек / С. Мичялите, В. Клейза, Н. Станайтите, Б. Дайнис // Тезисы докладов II конференции урологов Литовской ССР, 10–11 ноября 1977 г.: (осложнения в хирургии новообразований предстательной железы и др.). – Каунас, 1977. – С. 132–134.

151. Didysis mūsų jubiliejus: [Didžiojo spalio 60-osios metinės] / V. Kleiza. – Santr. rus. // Sveikatos apsauga. – 1977, Nr. 10, p. 3–7.

152. Kovoje su žalingais įpročiais: rytoj – Sveikatos diena / V. Kleiza // Tiesa. – 1977, liepos 10.

153. Прогресс здравоохранения Литвы / В. Клейза // Советское здравоохранение. – 1977, № 8, с. 8–13.

154. Сельский центр здоровья: [опыт Литовской ССР] / В. Клейза // Известия. – 1977, 22 ноября.

1978

155. Ilgai užsitęsęs ūminis inkstų funkcijos nepakankamumas / V. Kleiza, G. Deveikienė, B. Dainys. – Santr. rus. – Bibliogr.: p. 22 // Sveikatos apsauga. – 1978, Nr. 4, p. 21–22.

156. Organų persodinimas : problemos ir perspektyvos : medžiaga lektoriui / V.–A. Kleiza, B. Dainys; LTSR "Žinijos" draugija. – Vilnius: Žinija, 1978. – 22 p. – Bibliogr.: p. 22.

157. Patomorfologiniai inkstų pakitimai po autotransplantacijos ir alotransplantacijos / L. Viščiulytė, R. Ptašekas, V. Kleiza, G. Žukauskas. – Santr. rus. – Bibliogr.: 6 pavad. // Sveikatos apsauga. – 1978, Nr. 8, p. 21–25.

158. Transplantuojamo inksto rezistometrijos aparatas / V. Kleiza, B. Dainys. – Santr. rus. // Sveikatos apsauga. – 1978, Nr. 3, p. 40.

159. Ангиохирургические проблемы у больных с ХПН, длительно находившихся на регулярном гемодиализе / В. Клейза, Б.Э. Дайнис, В.М. Хачатуров, А.Ю. Римантас // Трансплантация почки: материалы II Всесоюзного симпозиума по пересадке почки (30–31 мая 1978 г.) / Институт трансплантации органов и тканей МЗ СССР, Министерство здравоохранения Литовской ССР, Вильнюсский государственный университет им. В. Капсукаса; [редакционная коллегия: В.И. Шумаков, В.Ю. Клейза, М.Б. Мирский, Н.А. Лопаткин, Н.Е. Савченко, Э.Р. Левицкий, Б.Э. Дайнис]. – Вильнюс, 1978. – С. 19–20.

160. Вильнюсский центр пересадки почки – участник программы „интертранспланта“ / В. Клейза, Н. Станайтите, Д. Денюшите, Д. Слапшите, Г. Девейкене, Б. Дайнис, В. Хачатуров, А. Римантас, Н. Извольская // Тезисы докладов научно-практической конференции Вильнюсской городской клинической больницы, Вильнюс, 5–6 декабря 1978 г. / Министерство здравоохранения Литовской ССР. – Вильнюс, 1978. – С. 110–112.

161. Влияние продолжительности перфузии и гипотермического пропитывания перфузирующей жидкостью на сохраняемость ультраструктуры консервируемой почки / В. Клейза, Р. Пташекас, Г. Жукаускас, Л. Вищюлите. – Рез. англ. – Библиогр.: 18 назв. // Урология и нефрология. – 1978, № 6, с. 36–40.

162. Гемодиализ и трансплантация почки у детей / В. Клейза, Д. Денюшите, Н. Станайтите, Б. Дайнис. – Библиогр.: с. 50 // Программный гемодиализ и трансплантация почки. – Рига, 1978. – С. 44–50.

163. Значение сосудистой архитектоники верхних и нижних конечностей при наложении артериовенозных шунтов для гемодиализа / В. Клейза, Н. Станайтите, Б. Дайнис, В. Хачатуров // Тезисы докладов научно-практической конференции Вильнюсской городской клинической больницы, Вильнюс, 5–6 декабря 1978 г. / Министерство здравоохранения Литовской ССР. – Вильнюс, 1978. – С. 109–110.

164. Иммуноморфологическое изучение ауто трансплантации почек и лимфойдной ткани у собак / Р. Пташекас, В. Клейза, А. Мицкис // Труды / Ленинградское научное общество патологоанатомов. – [Ленинград], 1978, вып. 19: протоколы научных заседаний за 1977 г., с. 56–59.

165. Исследование кровотока печени и ее консервация перфузионным методом / В. Клейза, А. Станкунас, Г. Жукаускас // Трансплантация почки: материалы II Всесоюзного симпозиума по пересадке почки (30–31 мая 1978 г.) / Институт трансплантации органов и тканей МЗ СССР, Министерство здравоохранения Литовской ССР, Вильнюсский госу-

дарственный университет им. В. Капсукаса; [редакционная коллегия: В.И. Шумаков, В.Ю. Клейза, М.Б. Мирский, Н.А. Лопаткин, Н.Е. Савченко, Э.Р. Левицкий, Б.Э. Дайнис]. – Вильнюс, 1978. – С. 134.

166. К вопросу „гуморального отторжения“ почечных трансплантатов / В. Клейза, Н. Шекштелене, Б. Юрвичюс, Б. Дайнис // Гемологические и другие актуальные вопросы лабораторной диагностики: тезисы научных докладов и сообщений на II республиканской конференции врачей–лаборантов Литвы, Вильнюс, 23 ноября 1978 г. – Вильнюс, 1978. – С. 43–45.

167. К вопросу ретрансплантации почки / В. Клейза, Б. Дайнис // Трансплантация почки: материалы II Всесоюзного симпозиума по пересадке почки (30–31 мая 1978 г.) / Институт трансплантации органов и тканей МЗ СССР, Министерство здравоохранения Литовской ССР, Вильнюсский государственный университет им. В. Капсукаса; [редакционная коллегия: В.И. Шумаков, В.Ю. Клейза, М.Б. Мирский, Н.А. Лопаткин, Н.Е. Савченко, Э.Р. Левицкий, Б.Э. Дайнис]. – Вильнюс, 1978. – С. 38–39.

168. К изучению механизма сверхострого и ускоренного отторжения почечных трансплантатов / В. Клейза, Н. Шекштелене, Н. Станайтите, Б. Дайнис // Актуальные вопросы урологии и нефрологии. – Ташкент, 1978. – С. 89–100.

169. Консервация печени иммерсионным методом / В. Клейза, А. Станкунас, Г. Жукаускас // Трансплантация почки: материалы II Всесоюзного симпозиума по пересадке почки (30–31 мая 1978 г.) / Институт трансплантации органов и тканей МЗ СССР, Министерство здравоохранения Литовской ССР, Вильнюсский государственный университет им. В. Капсукаса; [редакционная коллегия: В.И. Шумаков, В.Ю. Клейза, М.Б. Мирский, Н.А. Лопаткин, Н.Е. Савченко, Э.Р. Левицкий, Б.Э. Дайнис]. – Вильнюс, 1978. – С. 135.

170. Лимфомы после аллотрансплантации почки / В. Клейза, Н. Станайтите, Б. Дайнис. – Рез. англ. – Библиогр.: с. 58 // Урология и нефрология. – 1978, № 2, с. 54–59.

171. Мочевые свищи после аллотрансплантации почки / С. Мичелите, В. Клейза, Н. Станайтите, Д. Денюшите, В. Хачатуров, Н. Извольская // Трансплантация почки: материалы II Всесоюзного симпозиума по пересадке почки (30–31 мая 1978 г.) / Институт трансплантации органов и тканей МЗ СССР, Министерство здравоохранения Литовской ССР, Вильнюсский государственный университет им. В. Капсукаса; [редакционная коллегия: В.И. Шумаков, В.Ю. Клейза, М.Б. Мирский, Н.А. Лопаткин, Н.Е. Савченко, Э.Р. Левицкий, Б.Э. Дайнис]. – Вильнюс, 1978. – С. 70.

172. Нарушение минерального обмена у больных до и после пересадки почки / В. Клейза, Н. Станайтите, Д. Денюшите, Д. Слпашите, Н. Извольская, Г. Девейкене, Б. Дайнис // Трансплантация почки: материалы II Всесоюзного симпозиума по пересадке почки (30–31 мая 1978 г.) / Институт трансплантации органов и тканей МЗ СССР, Министерство здравоохранения Литовской ССР, Вильнюсский государственный университет им. В. Капсукаса; [редакционная коллегия: В.И. Шумаков, В.Ю. Клейза, М.Б. Мирский, Н.А. Лопаткин, Н.Е. Савченко, Э.Р. Левицкий, Б.Э. Дайнис]. – Вильнюс, 1978. – С. 31.

173. Наш первый опыт трансплантации почки у детей / В. Клейза, Н. Станайтите, Д. Денюшите, Б. Дайнис. – Рез. англ. – Библиогр.: с. 85 // Педиатрия. – 1978, № 3, с. 82–85.

174. Некоторые аспекты механизма сверхострого и ускоренного отторжения почечных трансплантатов / В. Клейза, О. Циценене, Н. Станайтите, Б. Дайнис // Трансплантация органов в клинике и эксперименте и искусственные органы: научные труды / Институт трансплантации органов и тканей. – Москва, 1978. – С. 21–23.

175. Некоторые неспецифические морфологические изменения после аутотрансплантации почек в эксперименте / В. Клейза, Р. Пташекас // Клиническая нефрология: сборник научных статей / Рижский медицинский институт. – Рига, 1978. – С. 44–47.

176. О возможности антителосорбции / В. Клейза, Б. Дайнис, В. Хачатуров, Н. Шекстелене // Трансплантация почки: материалы II Всесоюзного симпозиума по пересадке почки (30–31 мая 1978 г.) / Институт трансплантации органов и тканей МЗ СССР, Министерство здравоохранения Литовской ССР, Вильнюсский государственный университет им. В. Капсукаса; [редакционная коллегия: В.И. Шумаков, В.Ю. Клейза, М.Б. Мирский, Н.А. Лопаткин, Н.Е. Савченко, Э.Р. Левицкий, Б.Э. Дайнис]. – Вильнюс, 1978. – С. 93–94.

177. О механизме секвестрации форменных элементов крови реципиента при сверхостром отторжении почечных трансплантатов / В. Клейза, Н. Шекстелене, Б. Юрвичюс, Б. Дайнис // Гематологические и другие актуальные вопросы лабораторной диагностики: тезисы научных докладов и сообщений на II Республиканской конференции врачей–лаборантов Литвы, Вильнюс, 23 ноября 1978 г. – Вильнюс, 1978. – С. 45–48.

178. О причинах пассивной полиурии после аллотрансплантации почки / В. Клейза, Н. Станайтите, Б. Дайнис // V Всесоюзная конференция по физиологии почек и водно–солевого обмена, 28–30 марта 1978 г. – Ленинград, 1978. – С. 151–152.

179. О факторах, повышающих резистентность к ишемии почечных трансплантатов / В. Клейза, Б. Дайнис // Острая ишемия органов и ранние постишемические расстройства: тезисы докладов II Всесоюзного симпозиума (20–21 ноября 1978 г.). – Москва, 1978. – С. 415–416.

180. Особенности обезболивания во время операции пересадки почки / В. Клейза, В. Юркувенас, А. Чекуолис, Б. Дайнис // Трансплантация почки: материалы II Всесоюзного симпозиума по пересадке почки (30–31 мая 1978 г.) / Институт трансплантации органов и тканей МЗ СССР, Министерство здравоохранения Литовской ССР, Вильнюсский государственный университет им. В. Капсукаса; [редакционная коллегия: В.И. Шумаков, В.Ю. Клейза, М.Б. Мирский, Н.А. Лопаткин, Н.Е. Савченко, Э.Р. Левицкий, Б.Э. Дайнис]. – Вильнюс, 1978. – С. 51–52.

181. Пересадка органов: проблемы и перспективы: (материалы для лектора) / В. Клейза, Б. Дайнис. – Вильнюс, 1978. – 22 с.

182. Применение реогепатографии в консервации и трансплантации печени / В. Клейза, Г. Жукаускас, Е. Гинкас // Трансплантация почки: материалы II Всесоюзного симпозиума по пересадке почки (30–31 мая 1978 г.) / Институт трансплантации органов и тканей МЗ СССР, Министерство здравоохранения Литовской ССР, Вильнюсский государственный университет им. В. Капсукаса; [редакционная коллегия: В.И. Шумаков, В.Ю. Клейза, М.Б. Мирский, Н.А. Лопаткин, Н.Е. Савченко, Э.Р. Левицкий, Б.Э. Дайнис]. – Вильнюс, 1978. – С. 136.

183. Реконструкция сосудистой ножки почечных аллотрансплантатов / В. Клейза, Б. Дайнис. – Рез. англ. – Библиогр.: 10 назв. // Хирургия. – 1978, № 8, с. 90–94.

184. Сравнение ультраструктуры почек, консервируемых для трансплантации путем перфузии и иммерсии / Р.С. Пташекас, В. Клейза, Г.Ю. Жукаускас, Л.А. Вишюлите // Труды / Ленинградское научное общество патологоанатомов. – [Ленинград], 1978, вып. 19: протоколы научных заседаний за 1977 г., с. 60–62.

185. Сравнительная патоморфологическая оценка 4-часовой консервации печени иммерсионным и перфузионным способом / В. Клейза, Л. Вишюлите, Г. Жукаускас // Трансплантация почки: материалы II Всесоюзного симпозиума по пересадке почки (30–31 мая 1978 г.) / Институт трансплантации органов и тканей МЗ СССР, Министерство здравоохранения Литовской ССР, Вильнюсский государственный университет им. В. Капсукаса; [редакционная коллегия: В.И. Шумаков, В.Ю. Клейза, М.Б. Мирский, Н.А. Лопаткин, Н.Е. Савченко, Э.Р. Левицкий, Б.Э. Дайнис]. – Вильнюс, 1978. – С. 137.

186. Упрощенный метод ретрансплантации почки / В. Клейза,

Б. Дайнис // Трансплантация почки: материалы II Всесоюзного симпозиума по пересадке почки (30–31 мая 1978 г.) / Институт трансплантации органов и тканей МЗ СССР, Министерство здравоохранения Литовской ССР, Вильнюсский государственный университет им. В. Капсукаса; [редакционная коллегия: В.И. Шумаков, В.Ю. Клейза, М.Б. Мирский, Н.А. Лопаткин, Н.Е. Савченко, Э.Р. Левицкий, Б.Э. Дайнис]. – Вильнюс, 1978. – С. 43–44.

187. Antroji Pabaltijo urologų konferencija: [Vilnius, 1977 m. lapkričio 10–11 d.] / V. Kleiza, S. Mičelytė, Č. Sinkevičius // Sveikatos apsauga. – 1978, Nr. 4, p. 52–54.

188. Tarptautinė konferencija pirminės medicininės-sanitarinės pagalbos klausimais: [Alma-Ata, 1978 m. rugsėjo 6–12 d.] / V. Kleiza, I. Krasauskaitė // Sveikatos apsauga. – 1978, Nr. 11, p. 50–52.

189. Выступление в прениях о здравоохранении СССР / В. Клейза // Седьмая сессия Верховного Совета Литовской ССР (девятого созыва), 23 ноября 1977 г.: стенографический отчет. – Вильнюс, 1978. – С. 54–59.

190. Народное здравоохранение: [к дню медицинского работника] / В. Клейза // Советская Литва. – 1978, 18 июня.

1979

191. Sėkmingas plaučių tuberkuliozės chirurginio gydymo po pakartotinės inksto transplantacijos atvejis / V. Kleiza, A. Pronckus, J. Stankus, N. Izvol'skaja, B. Dainys. – Santr. rus. – Bibliogr. 5 pavad. // Sveikatos apsauga. – 1979, Nr. 8, p. 40–44.

192. Ангиографическая диагностика реакции отторжения почечных трансплантатов / В. Клейза, Б. Дайнис, Е. Косинкас. – Рез. англ. – Библиогр.: с. 43 // Вестник рентгенологии и радиологии. – 1979, № 2, с. 39–44.

193. К вопросу о посттрансплантационной полиурии / В. Клейза, Н. Станайтите, Б. Дайнис, В. Хачатуров, Е. Гинкас, Н. Извольская, Д. Слапшите, Д. Денюшите, Г. Девейкене, Г. Жукаускас, З. Чекаускас // Клиническая физиология и эпидемиология заболеваний почек и легких = Inkstų ir plaučių ligų klinikinė fiziologija ir epidemiologija: тезисы докладов республиканской научной конференции терапевтов, посвященной 400-летию Вильнюсского университета (Паневежис, 17–18 мая 1979 г.) / Министерство здравоохранения Литовской ССР, Республиканское научное общество терапевтов. – Вильнюс, 1979. – С. 214–215.

194. Наш опыт пункционной биопсии почек / В. Клейза, Б. Дайнис, В. Хачатуров, С. Мичелите, В. Вилимас, Н. Станайтите, А. Валинскас,

А. Мешкаускене // Клиническая физиология и эпидемиология заболеваний почек и легких = *Inkstų ir plaučių ligų klinikinė fiziologija ir epidemiologija*: тезисы докладов республиканской научной конференции терапевтов, посвященной 400-летию Вильнюсского университета (Паневежис, 17–18 мая 1979 г.) / Министерство здравоохранения Литовской ССР, Республиканское научное общество терапевтов. – Вильнюс, 1979. – С. 209–210.

195. Некоторые биохимические показатели почки во время ее отмывки / В. Клейза, Д. Бражюнас, П. Стакенас, Г. Жукаускас // Трансплантация органов и тканей: тезисы докладов VIII Всесоюзной конференции по пересадке органов и тканей (Баку, 2–4 октября 1979 г.). – Тбилиси, 1979. – С. 268.

196. О механизме полиурии пересаженной почки / В. Клейза, Н. Станайтите, Б. Дайнис, В. Хачатуров, Н. Извольская, Д. Слапшите, Г. Девейкене, Д. Денюшите // Клиническая патофизиология почек и водно-солевого обмена: тезисы докладов Всесоюзной конференции по клинической патофизиологии почек и водно-солевого обмена (г. Тула, 6–7 декабря 1979 г.). – Москва, 1979. – С. 77–78.

197. О факторах, влияющих на функцию трансплантата в ближнем и отдаленном послеоперационном периоде / В. Клейза, Н. Станайтите, Б. Дайнис, Д. Денюшите, Г. Девейкене, Н. Извольская, Д. Слапшите // Клиническая физиология и эпидемиология заболеваний почек и легких = *Inkstų ir plaučių ligų klinikinė fiziologija ir epidemiologija*: тезисы докладов республиканской научной конференции терапевтов, посвященной 400-летию Вильнюсского университета (Паневежис, 17–18 мая 1979 г.) / Министерство здравоохранения Литовской ССР, Республиканское научное общество терапевтов. – Вильнюс, 1979. – С. 212–213.

198. Особенности хирургической техники при ретрансплантации почки / В. Клейза, Б. Дайнис, В. Хачатуров // Трансплантация органов и тканей: тезисы докладов VIII Всесоюзной конференции по пересадке органов и тканей (Баку, 2–4 октября 1979 г.). – Тбилиси, 1979. – С. 15–16.

199. Острые хирургические осложнения органов брюшной полости у больных после аллотрансплантации почки / В. Клейза, Б. Дайнис, В. Хачатуров, Н. Станайтите // Трансплантация органов и тканей: тезисы докладов VIII Всесоюзной конференции по пересадке органов и тканей (Баку, 2–4 октября 1979 г.). – Тбилиси, 1979. – С. 65.

200. Перевязка наружной подвздошной артерии в гнойной ране / В. Клейза, В.М. Хачатуров, Б.Э. Дайнис, Н.И. Станайтите // Военно-медицинский журнал. – 1979, № 6, с. 55.

201. Перикардиотомия в комплексе лечебных мероприятий при экс-

судативном перикардите у больных с хронической почечной недостаточностью / А.М. Марцинкявичюс, В. Клейза, Б.Э. Дайнис, Г.П. Уждавинис, В.М. Хачатуров, Н.И. Станайтите // Трансплантация органов и тканей: тезисы докладов VIII Всесоюзной конференции по пересадке органов и тканей (Баку, 2–4 октября 1979 г.). – Тбилиси, 1979. – С. 63.

202. Сравнительная оценка различных растворов для отмывки аутотрансплантируемой почки в эксперименте / В. Клейза, Д. Бражюнас, Г. Жукаускас // Трансплантация органов и тканей: тезисы докладов VIII Всесоюзной конференции по пересадке органов и тканей (Баку, 2–4 октября 1979 г.). – Тбилиси, 1979. – С. 291.

203. Тактика лечения урологических осложнений у больных после пересадки почки / В. Клейза, С. Мичелите, Н. Станайтите, Б. Дайнис, В. Хачатуров // Трансплантация органов и тканей: тезисы докладов VIII Всесоюзной конференции по пересадке органов и тканей (Баку, 2–4 октября 1979 г.). – Тбилиси, 1979. – С. 61.

204. Частота осложнений в послеоперационном периоде после трансплантации почки / В. Клейза, Н. Станайтите, Д. Денюшите, Н. Извольская, Д. Слапшите, Г. Девейкене // Клиническая физиология и эпидемиология заболеваний почек и легких = Inkstų ir plaučių ligų klinikinė fiziologija ir epidemiologija: тезисы докладов республиканской научной конференции терапевтов, посвященной 400-летию Вильнюсского университета (Паневежис, 17–18 мая 1979 г.) / Министерство здравоохранения Литовской ССР, Республиканское научное общество терапевтов. – Вильнюс, 1979. – С. 210–212.

205. Частота туберкулезных осложнений после пересадки почки / В. Клейза, Н. Станайтите, Н. Извольская, Д. Слапшите, Д. Денюшите, Г. Девейкене // Трансплантация органов и тканей: тезисы докладов VIII Всесоюзной конференции по пересадке органов и тканей (Баку, 2–4 октября 1979 г.). – Тбилиси, 1979. – С. 62.

206. Blogybė, kurią galime ir turime įveikti: kai kurie kovos su girtavimu ir alkoholizmu klausimai / V. Kleiza // Tiesa. – 1979, liepos 4.

207. Medicininės etikos pažeidėjams – visų nepakantumą / V. Kleiza // Sveikatos apsauga. – 1979, Nr. 1, p. 3–9.

208. Pranešimas Sveikatos apsaugos ministerijos kolegijai LTSR sveikatos apsaugos ministro, kolegijos pirmininko V. Kleizos, 22.8.1979 m. / V. Kleiza. – Vilnius, 1979. – 10 p.

209. Transplantologija ir technika: [apie audinių ir organų transplantaciją] / V. Kleiza // Mokslas ir technika. – 1979, Nr. 1, p. 6–8.

210. Медицинская помощь сельскому населению в свете новых за-

дач аграрной политики партии / В. Клейза // Советское здравоохранение. – 1979, № 12, с. 3–6.

1980

211. Apie organų persodinimą / V. Kleiza, B. Dainys; LTSR sveikatos apsaugos ministerija. Respublikiniai sanitarinio švietimo namai. – Vilnius: Mokslas, 1980. – 30 p.

212. Ангиохирургические аспекты подготовки больного к гемодиализу / В. Клейза, Б. Дайнис. – Вильнюс: Мокслас, 1980. – 204 с.

213. Вопросы реваскуляризации при ретрансплантации почки / В. Клейза, Б. Дайнис // Актуальные вопросы сердечно–сосудистой хирургии: тезисы третьей конференции Прибалтики и пятнадцатой конференции хирургов Литовской ССР, 2–4 октября 1980 года / Министерство здравоохранения Литовской ССР ... [et al.]; [редакционная коллегия: П. Норкунас, А. Марцинкявичюс, Й. Казакиявичюс, А. Пронцкус, В. Лапинкас, Д. Каволюнас, Г. Калуйна]. – Вильнюс, 1980. – С. 281–283.

214. К технике повторного и многократного формирования артериовенозных шунтов и фистул для гемодиализа / В. Клейза, Б. Дайнис, Г. Жукаускас, З. Чекаускас // Актуальные вопросы сердечно–сосудистой хирургии: тезисы третьей конференции Прибалтики и пятнадцатой конференции хирургов Литовской ССР, 2–4 октября 1980 года / Министерство здравоохранения Литовской ССР ... [et al.]; [редакционная коллегия: П. Норкунас, А. Марцинкявичюс, Й. Казакиявичюс, А. Пронцкус, В. Лапинкас, Д. Каволюнас, Г. Калуйна]. – Вильнюс, 1980. – С. 276–278.

215. Кровоточащие язвы гастродуоденальной зоны у больных в терминальной стадии хронической почечной недостаточности / В. Клейза, П. Нарбутас, Г. Калуйна, Б. Дайнис, Г. Жукаускас, З. Чекаускас // Актуальные вопросы сердечно–сосудистой хирургии: тезисы третьей конференции Прибалтики и пятнадцатой конференции хирургов Литовской ССР, 2–4 октября 1980 года / Министерство здравоохранения Литовской ССР ... [et al.]; [редакционная коллегия: П. Норкунас, А. Марцинкявичюс, Й. Казакиявичюс, А. Пронцкус, В. Лапинкас, Д. Каволюнас, Г. Калуйна]. – Вильнюс, 1980. – С. 153–155.

216. Наш опыт в области трансплантации и ретрансплантации почки / В. Клейза, Н. Станайтите, Н. Шекштелене, Д. Денюшите, Д. Слапшите, Н. Извольская, Г. Девейкене, Б. Дайнис, А. Гинкас, Г. Жукаускас, З. Чекаускас // Актуальные вопросы сердечно–сосудистой хирургии: тезисы третьей конференции Прибалтики и пятнадцатой конференции хирургов Литовской ССР, 2–4 октября 1980 года / Министерство

здравоохранения Литовской ССР ... [et al.]; [редакционная коллегия: П. Норкунас, А. Марцинкявичюс, Й. Казакиявичюс, А. Пронцкус, В. Лапинскас, Д. Каволюнас, Г. Калуйна]. – Вильнюс, 1980. – С. 278–281.

217. О возможности применения перидуральной анестезии во время операции аллотрансплантации почки / В. Клейза, В. Юркувенас, Б. Дайнис // Актуальные вопросы анестезиологии и реаниматологии: тезисы III конференции анестезиологов–реаниматологов Литовской ССР (11–12 декабря 1980 г.) / Министерство здравоохранения Литовской ССР... [et al.]; [редакционная коллегия: А. Баублис, А. Лукошевичюте]. – Вильнюс, 1980. – С. 39–41.

218. О первой пересадке почки на сосудистой ножке в эксперименте / В. Клейза, Б. Дайнис. – Библиогр.: 23 назв. // Диализ и трансплантация: сборник научных статей / Рижский медицинский институт и др. – Рига, 1980. – С. 121–124.

219. Особенности общего обезболивания во время операции аллотрансплантации почки / В. Клейза, В. Юркувенас, Б. Дайнис // Актуальные вопросы анестезиологии и реаниматологии: тезисы III конференции анестезиологов–реаниматологов Литовской ССР (11–12 декабря 1980 г.) / Министерство здравоохранения Литовской ССР... [et al.]; [редакционная коллегия: А. Баублис, А. Лукошевичюте]. – Вильнюс, 1980. – С. 41–43.

220. Отмывка аутоотрансплантируемой почки в эксперименте / В. Клейза, Д. Бражюнас, Г. Жукаускас // Диализ и трансплантация: сборник научных статей / Рижский медицинский институт и др. – Рига, 1980. – С. 125–128.

221. Первичная недостаточность консервированного почечного аллотрансплантата / В. Клейза, Н. Станайтите, Д. Денюшите, Д. Слапшите, Б. Дайнис // Актуальные вопросы теоретической и клинической медицины: материалы юбилейной научной конференции "Вильнюсскому университету 400 лет", 27–29 марта 1979 г. / Министерство здравоохранения Литовской ССР ... [et al.]; [ответственный редактор: М. Сакалинскас; редактор: П. Кальтянис, Э. Сакалинскене, И. Яутаке-не]. – Вильнюс, 1980. – С. 124–125.

222. Показания сорбционной детоксикации в клинике интенсивной терапии / В. Клейза, Б. Дайнис, Н. Станайтите, Е. Гинкас // Актуальные вопросы анестезиологии и реаниматологии: тезисы III конференции анестезиологов–реаниматологов Литовской ССР (11–12 декабря 1980 г.) / Министерство здравоохранения Литовской ССР... [et al.]; [редакционная коллегия: А. Баублис, А. Лукошевичюте]. – Вильнюс, 1980. – С. 151–152.

223. Предварительные данные применения гемосорбции у больных с печеночной недостаточностью / В. Клейза, Б. Дайнис, Н. Станайтите, Л. Иовайша, О. Мацкин, Е. Гинкас // Актуальные вопросы анестезиологии и реаниматологии: тезисы III конференции анестезиологов-реаниматологов Литовской ССР (11–12 декабря 1980 г.) / Министерство здравоохранения Литовской ССР... [et al.]; [редакционная коллегия: А. Баублис, А. Лукошевичюте]. – Вильнюс, 1980. – С. 152–154.

224. Состояние обмена консервированными почечными аллотрансплантатами между центрами пересадки почки Европейской части СССР / В. Клейза, Б. Дайнис // Актуальные вопросы теоретической и клинической медицины: материалы юбилейной научной конференции "Вильнюсскому университету 400 лет", 27–29 марта 1979 г. / Министерство здравоохранения Литовской ССР ... [et al.]; [ответственный редактор: М. Сакалинскас; редактор: П. Кальтянис, Э. Сакалинскене, И. Яутакене]. – Вильнюс, 1980. – С. 122–124.

225. Урологические осложнения после аллотрансплантации почки / В. Клейза, С. Мичелите, Б. Дайнис, В. Хачатуров // Актуальные вопросы урологии и нефрологии: сборник научных трудов / Ташкентский государственный медицинский институт. – Ташкент, 1980. – С. 62–67.

226. Darbo žmonių sveikatos sargyboje: [apie sveikatos apsaugos vystymąsi respublikoje 1940–1980 metais] / V. Kleiza // Tiesa. – 1980, birželio 15.

227. Mes gyvename gamtoje: [apie sanitarines ir ekologines problemas respublikoje] / V. Kleiza // Mūsų gamta. – 1980, Nr. 11, p. 6–7.

228. Rūkymas arba sveikata – pasirink pats / V. Kleiza // Sveikatos apsauga. – 1980, Nr. 4, p. 6–8.

229. Sveikatos apsaugos ir medicinos pasiekimai Tarybų Lietuvoje (sutiniant Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje 40–metį): medžiaga gydytojui-lektoriui / V. Kleiza. – Vilnius, 1980. – 11 p.

230. Sveikatos apsaugos laimėjimai ir uždaviniai Tarybų Lietuvoje / V. Kleiza // Medicinos mokslo pažanga ir darbo žmonių auklėjimo uždaviniai: konferencijos pranešimų tezės / Lietuvos TSR „Žinijos“ draugija, Lietuvos TSR Sveikatos apsaugos ministerija; [redakcinė kolegija: M. Zaikauskas, S. Pavilonis, V. Kviklys, A. Vidugiris]. – Vilnius : Žinija, 1980. – P. 2–3.

231. Žvelgiant į ateitį / V. Kleiza // Laikas ir įvykiai. – 1980, Nr. 18, p. 2–3.

1981

232. Akademikas V. Kuzma – mokslinės transplantologijos pradininkas Lietuvoje / V. Kleiza, B. Dainys // Sveikatos apsauga. – 1981, Nr. 2, p. 42–47.

233. Hemosorbcija ūminių apsinuodijimų grybais atveju / V. Kleiza,

B. Dainys, N. Stanaitytė, E. Ginkas, T. Buruškina, V. Aleinikovas // Sveikatos apsauga. – 1981, Nr. 5, p. 16–18.

234. Мочевые свищи после аллотрансплантации почки / В. Клейза, С. Мичелите, Б. Дайнис, В. Хачатуров. – Рез. англ. – Библиогр.: 11 назв. // Урология и нефрология. – 1981, № 2, с. 11–15.

235. Опыт обмена почечными трансплантатами между региональными центрами на основе тканевого типирования / Р. Розенталь, В. Клейза, А.М. Сочнева, Т. Райнене, Б. Дайнис. – Текст англ.: с. 82 // Материалы VII международного совещания по тканевому типированию, Ленинград, 18–25 ноября 1981 г. – [Ленинград, 1981]. – С. 81.

236. Повторная пересадка почки / В. Клейза, Б. Дайнис. – Рез. англ. – Библиогр.: 9 назв. // Вестник хирургии им. Грекова. – 1981, т. 126, № 3, с. 109–113.

237. Пути повышения эффективности подготовки печени к консервации / В. Клейза, Л. Вицюлите, Г. Жукаускас. – Рез. англ. – Библиогр.: 14 назв. // Вестник АМН СССР. – 1981, № 10, с. 52–57.

238. Судьба аллотрансплантата кадаверной почки в зависимости от совместимости антигенов донора и реципиента по системе HLA и ABO / Н. Шекштелене, В. Клейза, Н. Станайтите, Б. Дайнис. – Текст англ.: с. 92 // Материалы VII международного совещания по тканевому типированию, Ленинград, 18–25 ноября 1981 г. – [Ленинград, 1981]. – С. 115.

239. Туберкулез у больных, находящихся на программном гемодиализе и перенесших аллотрансплантацию почки / В. Клейза, Н. Станайтите, Н. Извольская, Б. Дайнис. – Рез. англ. – Библиогр.: 6 назв. // Проблемы туберкулеза. – 1981, № 4, с. 28–32.

1982

240. Išplitusio prostatos vėžio ir jo hormonorezistentiškų formų polichemoterapija / P. Breivis, V. Kleiza, V. Lazutka, T. Petraitis. – Santr. rus., p. 62. – Bibliogr.: 8 pavad. // Sveikatos apsauga. – 1982, Nr. 8, p. 37–40.

241. Влияние гистонесовместимости между донорами на результаты трансплантации почки / В. Клейза, Б. Дайнис, Н. Станайтите, Н. Шекштелене // Трансплантация органов и тканей: тезисы докладов IX Всесоюзной конференции по пересадке органов и тканей (Тбилиси, 5–6 октября 1982 г.). – Тбилиси, 1982. – С. 8.

242. Влияние интраоперационной массивной гемотрансфузии на характер индукции иммунологической агрессии / В. Клейза, Б. Дайнис // Трансплантация органов и тканей: тезисы докладов IX Всесоюзной конференции по пересадке органов и тканей (Тбилиси, 5–6 октября 1982 г.). – Тбилиси, 1982. – С. 73.

243. Воспитанник Тартуского (Юрьевского) университета В. Кузьма – основоположник научной трансплантологии в Литве / В. Клейза, Л. Кузмайте, Б. Дайнис. – Библиогр.: 1 назв. // История развития, подготовка кадров, научные исследования: тезисы докладов Всесоюзной (XIII Прибалтийской) конференции по истории науки, посвященная 350-летию Тартуского государственного университета. – Тарту, 1982. – Т. 3: медицина, биология, физическая культура, с. 74–81.

244. Консервация почек бесперфузионным методом / В.И. Шумаков, В. Клейза, Н.А. Онищенко, Г. Жукаускас. – Библиогр.: 16 назв. // Хирургия. – 1982, № 3, с. 73–77.

245. Опыт применения гемосорбции у больных с печеночной недостаточностью / В. Клейза, Б. Дайнис, Л. Иовайша, Е. Гинкас // Сорбционные методы детоксикации и иммунокоррекции в медицине: тезисы докладов первой всесоюзной конференции (28–30 июня 1982 г.). – Харьков, 1982. – С. 72–73.

246. Осложнения со стороны органов пищеварения после аллотрансплантации почки / В. Клейза, П. Нарбутас, Г. Калуйна, Б. Дайнис. – Библиогр.: 6 назв. // Хирургия. – 1982, № 4, с. 88–90.

247. Показания к комбинированному применению методов гемосорбции и гемодиализа / В. Клейза, Е. Гинкас // Сорбционные методы детоксикации и иммунокоррекции в медицине: тезисы докладов первой всесоюзной конференции (28–30 июня 1982 г.). – Харьков, 1982. – С. 71–72.

248. 48-мая бесперфузионная консервация почек / Г. Жукаускас, В. Клейза. – Рез. англ. – Библиогр.: 5 назв. // Вестник хирургии им. Грекова. – 1982, т. 129, № 7, с. 108–111.

249. Persodintas inkstas – sensacija ar kasdienybė? / V. Kleiza // Tiesa. – 1982, balandžio 11.

1983

250. Hemosorbcijos patirtis / E. Ginkas, V. Kleiza. – Santr. rus, p. 62. – Bibliogr.: 11 pavad. // Sveikatos apsauga. – 1983, Nr. 5, p. 31–35.

251. Išplitusio priešinės liaukos vėžio ir jo hormonorezistentiškų formų chemoterapija: (metodinės rekomendacijos) / Lietuvos TSR Sveikatos apsaugos ministerija. Onkologijos mokslinio tyrimo institutas; [paruošė: P. Breivis, V. Kleiza, T. Petraitis, V. Lazutka]. – Vilnius, 1983. – 7, [1] p.

252. Onkourologinių ligų diagnozavimas ultragarsu / N. Balčiūnas, V. Kleiza. – Santr. rus. – Bibliogr.: 5 pavad. // Onkologija: mokslo darbai / Onkologijos MTI. – Vilnius, 1983. – T. 5, p. 102–106.

253. Вильнюсский центр пересадки почки / В. Клейза, Б. Дайнис // Актуальные вопросы медицины: материалы республиканской конфе-

ренции „Научная медицинская мысль в вузах республики“, посвященной 200-летию Медицинского факультета / Министерство высшего и среднего специального образования Литовской ССР, Вильнюсский Ордена Трудового Красного Знамени и Ордена Дружбы Народов государственный университет им. В. Капсукаса. – Вильнюс, 1983. – С. 7–9.

254. Владас Кузьма – основоположник научной трансплантологии в Литве / В. Клейза, Б. Дайнис // Актуальные вопросы медицины: материалы республиканской конференции „Научная медицинская мысль в вузах республики“, посвященной 200-летию Медицинского факультета / Министерство высшего и среднего специального образования Литовской ССР, Вильнюсский Ордена Трудового Красного Знамени и Ордена Дружбы Народов государственный университет им. В. Капсукаса. – Вильнюс, 1983. – С. 38–40.

255. Гипотермическая перфузионная консервация кадаверных почек / В. Клейза, Б. Дайнис, Г. Жукаускас. – Библиогр.: 8 назв. // Криобиология и криомедицина: Республиканский межведомственный сборник научных трудов / Институт проблем криобиологии и криомедицины АН УССР. – Киев, 1983. – Вып. 13, с. 60–63.

256. Заготовка почек для трансплантации: методические рекомендации/ подготовили В.Ю. Клейза, Б.Э. Дайнис. – Москва, 1983. – 16 с.

257. Наш опыт профилактики нагноительного процесса послеоперационных ран у больных после аллотрансплантации почки / В. Хачатуров, В. Клейза, Б. Дайнис // Тезисы докладов научно-практической конференции Вильнюсской городской клинической больницы, Вильнюс, 5–6 декабря 1983г. / Министерство здравоохранения Литовской ССР; [редакционная комиссия: Р. Даумантас, А. Венцкаускас, А. Винграс, Э. Гайдамонис, С. Маркене, С. Мичелите, Д. Парейгите, А. Плюшкис, В. Трипонис]. – Вильнюс, 1983. – С. 246–248.

258. Острая почечная недостаточность у больных с политравмой / В. Клейза, Б. Дайнис, С. Мичелите, Н. Станайтите, В. Разукас, А. Валинскас, В. Хачатуров // Тезисы докладов III конференции урологов Литовской ССР, 14–15 октября 1982 г. / [под редакцией Ч. Синкевичуса]. – Каунас, 1982. – С. 21–23.

259. Ультроструктура клубочков и канальцев почек, подготавливаемых к аллотрансплантации при различной продолжительности перфузии / Р. Пташекас, В. Клейза, Л. Вищюлите // Актуальные вопросы медицины : материалы республиканской конференции „Научная медицинская мысль в вузах республики“, посвященной 200-летию Медицинского факультета / Министерство высшего и среднего специального образования Литовской ССР, Вильнюсский Ордена Трудового

Красного Знамени и Ордена Дружбы Народов государственный университет им. В. Капсукаса. – Вильнюс, 1983. – С. 218–219.

1984

260. Dėl sergančių inkstų vėžiu prognozės / V. Kleiza, V. Lazutka, T. Petraitis. – Santr. angl., rus. – Bibliogr.: 6 pavad. // Onkologija: mokslo darbai / Lietuvos onkologijos centras. – Vilnius, 1984. – T. 10, p. 139–143.

261. Inkstų navikai / V. Kleiza, V. Lazutka, T. Petraitis, R. Ambrozaitis, F. Jankevičius. – Santr. angl., rus. – Bibliogr.: 10 pavad. // Onkologija: mokslo darbai / Lietuvos onkologijos centras. – Vilnius, 1984. – T. 10, p. 133–139.

262. Kraujo ir jo pakaitalų perpylimas / V. Kleiza // Urgentinė chirurgija: (krūtinės ląstos ir pilvo organų) / [J. Brėdikis ... [et al.]. – Vilnius: Mokslas, 1984. – P. 42–46.

263. Pirmosios medicininės pagalbos organizavimas / V. Kleiza // Urgentinė chirurgija: (krūtinės ląstos ir pilvo organų) / [J. Brėdikis ... [et al.]. – Vilnius: Mokslas, 1984. – P. 4–5.

264. Priešinės liaukos vėžio diagnostikos ir gydymo problemos / V. Lazutka, V. Kleiza, T. Petraitis, F. Jankevičius, A. Ulys, A. Zykus. – Santr. angl., rus. – Bibliogr.: 7 pavad. // Onkologija: mokslo darbai / Lietuvos onkologijos centras. – Vilnius, 1984. – T. 10, p. 121–127.

265. Urgentinė chirurgija: (krūtinės ląstos ir pilvo organų) / [J. Brėdikis, Pr. Norkūnas, A. Lukoševičiūtė, J. Stanaitis, E. Bagdonas, J. Šošas, V. Kleiza]. – Vilnius: Mokslas, 1984. – 215 p.: iliustr. – Aut. nurodyti antr. lap. kt. pusėje. – Bibliogr.: p. 209–210. – Dalyk. r–klė: p. 211–214.

266. Сравнительная оценка результатов промывания почки разными растворами при подготовке ее к бесперфузионной консервации в эксперименте / Г. Жукаускас, В. Клейза, Я. Ильгявичюте. – Рез. англ. – Библиогр.: 10 назв. // Урология и нефрология. – 1984, № 1, с. 60–63.

267. К вопросу трансплантации почки / В. Клейза // Достижения медицинской науки в республике и внедрение результатов в здравоохранение: (тезисы республиканской научной конференции), 31 мая 1984 г. – Каунас, 1984. – С. 103–104.

268. О проблемах заготовки почечных трансплантатов в Литовской ССР / В. Клейза, Б. Дайнис // Достижения медицинской науки в республике и внедрение результатов в здравоохранение: (тезисы республиканской научной конференции), 31 мая 1984 г. – Каунас, 1984. – С. 106–107.

269. О факторах, влияющих на результаты ретрансплантации почки / В. Клейза // Трансплантация почки: тезисы III всесоюзного симпозиума (Рига, ноябрь 1984 г.). – Рига, 1984. – С. 31–32.

270. Оптимизация метода гипотермической перфузионной консервации почек / Я. Илгявичюте, В. Клейза, Г. Жукаускас // Достижения медицинской науки в республике и внедрение результатов в здравоохранение: (тезисы республиканской научной конференции), 31 мая 1984 г. – Каунас, 1984. – С. 100–101.

271. Предэмболизационная перфузионная химиотерапия запущенных опухолей почек / Р. Амброзайтис, В. Клейза, В. Лазутка, Т. Петraitис // Лучевая диагностика и рентгенодиагностика заболеваний печени и почек: тезисы докладов всесоюзной конференции, г. Ленинград, октябрь 1984. – Ленинград, 1984. – С. 42–43.

272. 100 ретрансплантаций почки в Вильнюсском центре / В. Клейза, Б. Дайнис // Достижения медицинской науки в республике и внедрение результатов в здравоохранение (тезисы республиканской научной конференции), 31 мая 1984 г. – Каунас, 1984. – С. 104–106.

273. 100 ретрансплантаций почки в одном центре / В. Клейза, Н. Станайтите, Н. Извольская, Б. Дайнис, Е. Гинкас // Трансплантация почки: тезисы III всесоюзного симпозиума (Рига, ноябрь 1984 г.). – Рига, 1984. – С. 12–13.

274. Тургор почки как критерий ее жизнедеятельности / В. Клейза, Я. Илгявичюте, Г. Жукаускас, К. Дапшис. – Библиогр.: 18 назв. // Хирургия. – 1984, № 10, с. 113–115.

1985

275. Возможность восстановления функции почек после критических сроков тепловой ишемии методом перфузии / Я. Илгявичюте, В. Клейза, Н. Онищенко, Г. Жукаускас. – Рез. англ. – Библиогр.: 11 назв. // Вестник АМН СССР. – 1985, № 4, с. 58–61.

276. Допустимые сроки гипотермической перфузии почек альбумино-солевыми растворами / Я. Илгявичюте, В. Клейза, Н. Онищенко, Г. Жукаускас. – Рез. англ. – Библиогр.: 9 назв. // Вестник АМН СССР. – 1985, № 4, с. 61–65.

277. Полихимиотерапия рака предстательной железы четвертой стадии и экстрогенорезистентных форм / В. Лазутка, В. Клейза, Т. Петraitис // Профилактика, ранняя диагностика и лечение злокачественных новообразований. Ч. 2: Диагностика и лечение опухолей различных локализаций: тезисы докладов VI конференции онкологов Латвийской ССР, Литовской ССР, Эстонской ССР и XIII республиканской конференции онкологов Латвийской ССР, 27–28 декабря 1985 г. – Рига, 1985. – С. 173–174.

1986

278. Eksperimentinis ortotopinis kepenų transplantavimas / V. Klei-

za, G. Žukauskas. – Lent. – Santr. rus., p. 63 // Sveikatos apsauga. – 1986, Nr. 7, p. 32–36.

279. Inkstų navikai / V. Kleiza, R. Ambrozaitis, T. Petraitis. – Lent. – Santr. rus. – Bibliogr.: 5 pavad. // Onkologija. – 1986, t. 7, p. 151–156.

280. Išplitusių prostatos vėžio formų polichemoterapija / V. Kleiza, V. Lazutka, T. Petraitis, M. Garkavis. – Lent. – Santr. rus., p. 63. – Bibliogr.: 10 pavad. // Sveikatos apsauga. – 1986, Nr. 8, p. 30–33.

281. Nefrologinių ligonių dispanserizacija: (metodinės rekomendacijos) / LTSR aukštojo ir specialiojo vidurinio mokslo ministerija ... [et al.] parengė V. Kirsnyš, B. Dainys, V. Kleiza, I. Misevičius, V. Razukas, G. Žvinklienė. – Vilnius: [s.n.], 1986. – 21 p. – Santr. rus.

282. Иммунологические показатели при нарушении портального кровотока в эксперименте / В. Клейза, В. Асеев, Т. Райнене, Л. Пикелите // Актуальные проблемы лечения недостаточности почек: тезисы докладов конференции, посвященной 20-летию центра гемодиализа Тартуской клинической больницы. – Тарту, 1986. – С. 53–54.

283. Корреляция электрофизиологических показателей с функциональными и гемодинамическими изменениями при нарушенном портальном кровотоке в эксперименте / В. Клейза, В. Асеев // Актуальные проблемы лечения недостаточности почек: тезисы докладов конференции, посвященной 20-летию центра гемодиализа Тартуской клинической больницы. – Тарту, 1986. – С. 51–52.

284. Меры профилактики острой недостаточности функции пересаженной почки в ближайшем послеоперационном периоде / В. Клейза, Б. Дайнис, Р. Маркаускас // Актуальные проблемы лечения недостаточности почек: тезисы докладов конференции, посвященной 20-летию центра гемодиализа Тартуской клинической больницы. – Тарту, 1986. – С. 44–46.

285. Нарушение портального кровотока в экспериментальном моделировании патологии некоторых органов пищеварения / В. Клейза, В. Асеев // Актуальные проблемы лечения недостаточности почек: тезисы докладов конференции, посвященной 20-летию центра гемодиализа Тартуской клинической больницы. – Тарту, 1986. – С. 52–53.

286. Особенности общего обезболивания во время операции пересадки почки / В. Клейза, Р. Маркаускас // Актуальные проблемы лечения недостаточности почек: тезисы докладов конференции, посвященной 20-летию центра гемодиализа Тартуской клинической больницы. – Тарту, 1986. – С. 47–48.

287. Повторная и многократная аллотрансплантация почки / В. Клейза, Б. Дайнис // Актуальные проблемы лечения недостаточности почек:

тезисы докладов конференции, посвященной 20-летию центра гемодиализа Тартуской клинической больницы. – Тарту, 1986. – С. 49–50.

288. Ретрансплантация почки / В. Клейза, Б. Дайнис // XXXI Всесоюзный съезд хирургов: тезисы докладов и сообщений (17–19 сентября 1986 г., г. Ташкент). – Ташкент, 1986. – С. 272–273.

289. Состояние печени у больных с заболеваниями органов гепатопанкреатодуоденальной зоны / В. Клейза, В. Асеев // Актуальные проблемы лечения недостаточности почек: тезисы докладов конференции, посвященной 20-летию центра гемодиализа Тартуской клинической больницы. – Тарту, 1986. – С. 55–56.

290. Технические особенности при повторной и многократной пересадке почки / В. Клейза, Б. Дайнис // Актуальные проблемы лечения недостаточности почек: тезисы докладов конференции, посвященной 20-летию центра гемодиализа Тартуской клинической больницы. – Тарту, 1986. – С. 46–47.

1987

291. Inkstų akmenligė / V. Kleiza. – Santr. rus., p. 62. – Bibliogr.: 14 pavad. // Sveikatos apsauga. – 1987, Nr. 8, p. 26–28.

292. Некоторые данные проведенных нефрэктомий у больных почечнокаменной болезнью в Литовской ССР / А. Тулаба, Д. Бумблис, П. Черняускас, А. Валинскас, К. Йоцюс, А. Аугустинас, А. Римшялис, А. Стакенас, В. Клейза, И. Кимантас // Тезисы докладов IV конференции урологов Литовской ССР, 11–12 декабря 1987 г. – Каунас, 1987. – С. 91–92.

1988

293. Диспансеризация и реабилитация больных после трансплантации почки / Д. Святикене, Н. Станайтите, В. Клейза // Материалы VI научной конференции хирургов Прибалтийских республик, 30 сентября–2 октября 1988 г., Г. Паланга. – Вильнюс, 1988. – Ч. 2: Современные вопросы торакальной хирургии и трансплантологии. – С. 84–85.

294. Значение трансуретральной резекции в лечении опухолей мочевого пузыря / Т. Петraitис, В. Лазутка, В. Клейза, Ф. Янкявичюс // VIII Пленум Всесоюзного научного общества урологов: тезисы докладов, Вильнюс, 24–25 ноября 1988 г. – Вильнюс, 1988. – С. 162–163.

295. Проблемы донорских почек в Литовской ССР / В. Клейза, С. Мияускас, В. Стапуленис, В. Дзедзюль // Материалы VI научной конференции хирургов Прибалтийских республик, 30 сентября–2 октября 1988 г., г. Паланга. – Вильнюс, 1988. – Ч. 2: Современные вопросы торакальной хирургии и трансплантологии. – С. 92–93.

296. Проблемы и перспективы развития пересадки органов в Ли-

товской ССР / В. Клейза, С. Миняускас // Материалы VI научной конференции хирургов Прибалтийских республик, 30 сентября–2 октября 1988 г., Г. Паланга. – Вильнюс, 1988. – Ч. 2: Современные вопросы торакальной хирургии и трансплантологии. – С. 86–88.

297. Трансплантация почки в Литве / В. Клейза, Т. Райнене // Материалы VI научной конференции хирургов Прибалтийских республик, 30 сентября–2 октября 1988 г., Г. Паланга. – Вильнюс, 1988. – Ч. 2: Современные вопросы торакальной хирургии и трансплантологии. – С. 85–86.

1989

298. Inksto arterijos embolizavimas / V. Kleiza, R. Ambrozaitis, Z. Mackevičius, T. Petraitis, V. Lazutka. – Santr. rus., p. 60. – Bibliogr.: 7 pavad. // Sveikatos apsauga. – 1989, Nr. 8, p. 29–33.

299. Transplantologija Lietuvoje / V. Kleiza. – Lent. – Santr. rus., p. 60. – Bibliogr.: 3 pavad. // Sveikatos apsauga. – 1989, Nr. 1, p. 12–15.

1990

300. Pirmieji transplantologiniai eksperimentai Lietuvoje / V. Kleiza, B. Dainys // VII Lietuvos gydytojų suvažiavimas, 1990 gegužės 20–24: pranešimų tezės. – Kaunas, 1990. – P. 110.

301. Использование трансуретральной резекции в комплексном лечении рака предстательной железы / В. Лазутка, Е. Петraitис, В. Клейза // Актуальные вопросы клинической и теоретической онкологии: материалы 7 конференции онкологов Литовской ССР, Латвийской ССР, Эстонской ССР, 28–30 марта 1990 г., Паланга. – Вильнюс, 1990. – Ч. 2, с. 75–76.

302. К вопросу эмболизации почечной артерии у больных раком почки / В. Клейза, Р. Амброзайтис, В. Лазутка, Т. Петraitис // Актуальные вопросы клинической и теоретической онкологии: материалы 7 конференции онкологов Литовской ССР, Латвийской ССР, Эстонской ССР, 28–30 марта 1990 г., Паланга. – Вильнюс, 1990. – Ч. 2, с. 72–73.

303. Эмболизация опухолей почки / Р. Амброзайтис, В. Клейза, Т. Петraitис, В. Лазутка // Вестник рентгенологии и радиологии. – 1990, № 5–6, с. 172.

1991

304. Inkstų navikai / V. Kleiza, V. Lazutka, T. Petraitis, R. Ambrozaitis, F. Jankevičius. – Lent. – Santr. angl., p. 80. – Bibliogr.: 10 pavad. // Lietuvos medicina: „Sveikatos“ žurnalo priedas. – 1991, Nr. 2, p. 69.

1992

305. Onkologija: vadovėlis aukštųjų medicinos mokyklų studentams / [A. Jackevičius ... [et al.]; vadovėlis parengtas vadovaujant A. Jackevičiui]. – Vilnius: Mokslas, 1992. – 368 p.: iliustr. – Kiti aut.: P. Breivis, L. Gričiūtė, V. Jakelevičienė, J. Juknevičius, K. Katilius, V. Kleiza, M. Stukonis. J. Vaitkevičius, K. Valuckas. – Bibliogr.: p. 359–361. – R–klė: p. 362–364.

306. Šlapimo ir lytinių organų navikai / V. Kleiza // Onkologija: vadovėlis aukštųjų medicinos mokyklų studentams / [A. Jackevičius ... [et al.]; vadovėlis parengtas vadovaujant A. Jackevičiui]. – Vilnius: Mokslas, 1992. – P. 225–248.

1993

307. Distancinė gamaterapija vietiškai išplitusio inksto vėžio gydyme / V. Kleiza, E. Aleknavičius, V. Lazutka, T. Petraitis // Onkologinių ligų spindulinės diagnostikos ir spindulinės terapijos optimizacija: Lietuvos radiologų kongresas, Palanga, 1993 balandžio 26–30 d.: [pranešimai]. – Palanga, 1993. – P. 57.

308. Inkstų navikai: Lietuvos onkologijos centro urologijos skyriaus dešimties metų duomenys ir gydymo rezultatai / V. Kleiza, V. Lazutka, T. Petraitis. – Vilnius: Lietuvos onkologijos centras, 1993. – 29 p.: iliustr. – Bibliogr.: p. 19–20.

309. Transuretrinė šlapimo pūslės navikų rezekcija / T. Petraitis, V. Lazutka, V. Kleiza, A. Ulys, A. Zykus, S. Žilys // 18–asis Lietuvos chirurgų suvažiavimas ir tarptautinis satelitinis endourologijos simpoziumas, Vilnius, spalio 25–26: [programa ir pranešimų tezės]. – Vilnius: [s.n.], 1993. – P. 9.

1994

310. Dėl sergančiųjų inkstų vėžiu prognozės / V. Kleiza, V. Lazutka, T. Petraitis. – Santr. angl., rus. – Bibliogr.: 6 pavad. // Onkologija: mokslo darbai / Lietuvos onkologijos centras. – Vilnius, 1994. – T. 10, p. 139–143.

311. Inkstų navikai / V. Kleiza, V. Lazutka, T. Petraitis, R. Ambrozaitis, F. Jankevičius. – Santr. angl., rus. – Bibliogr.: 10 pavad. // Onkologija: mokslo darbai / Lietuvos onkologijos centras. – Vilnius, 1994. – T. 10, p. 133–139.

312. Priešinės liaukos vėžio diagnostikos ir gydymo problemos / V. Lazutka, V. Kleiza, T. Petraitis, F. Jankevičius, A. Ulys, A. Zykus. – Santr. angl., rus. – Bibliogr.: 7 pavad. // Onkologija: mokslo darbai / Lietuvos onkologijos centras. – Vilnius, 1994. – T. 10, p. 121–127.

1995

313. Onkourologinių ligonių paliatyvus gydymas ir slauga / V. Kleiza, V. Lazutka // Paliatyvus onkologinių ligonių gydymas: [straipsnių rinkinys]. – Vilnius, 1995. – P. 60–62.

314. Paliatyvus onkologinių ligonių gydymas / [M. Aizenas, P. Breivis, V. Čepulis, J. Galinauskas, L. Griciūtė, L. Gudelienė-Gudelevičienė, E. Karosienė, E. Katinas, A. Kriščiūnas, V. Kleiza, V. Lazutka, P. Miliauskas, Z. Rudienė, K. Valuckas]; redagavo K. Valuckas, E. Karosienė; Lietuvos onkologijos centras. – Vilnius: Sodra-Press, 1995 (Vilnius: Spauda). – 148 p.: iliustr.

315. Vėžys – klastinga liga / V. Kleiza // Pozicija, nuomonės. – 1995, Nr. 4, p. 21.

1996

316. Išgyvenamumas po nefrektomijos dėl inkstų vėžio / V. Kleiza, V. Lazutka, T. Petraitis, J. Kleiza, A. Zykus, S. Žilys, A. Ulys, A. Sruogis, F. Jankevičius. – Santr. angl. – Bibliogr.: 8 pavad. // Medicina. – 1996, t. 32, priedas 2, p. 89–93.

317. Išplitusio inkstų vėžio gydymas interferono- α ir 5-fluorouracilo deriniu / D. Characiejus, T. Petraitis, V. Kleiza, V. Lazutka, P. Breivis, A. Sruogis, A. Ulys, A. Zykus, S. Žilys, V. Pašukonienė, N. Kazlauskaitė, G. Narbutienė, M. Mauricas. – Bibliogr.: 9 pavad. // Piktybinių navikų chemoterapija Lietuvoje: (mokslo darbai, pateikti I-oje Lietuvos onkologų-chemoterapeutų konferencijoje, 1996.05.03–05) / Lietuvos onkologijos centras, Klaipėdos miesto ligoninė, Lietuvos kovos su vėžio liga draugija; sudarytojai: Paulius Breivis, Janina Didžiapetrienė, Alvydas Česas. – Vilnius; Klaipėda: [Lietuvos onkologijos centras], 1996. – P. 81–83.

318. Išplitusio inkstų vėžio gydymas interferono- α ir 5-fluorouracilo deriniu / D. Characiejus, T. Petraitis, V. Kleiza, V. Lazutka, P. Breivis, A. Sruogis, A. Ulys, A. Zykus, S. Žilys, V. Pašukonienė, N. Kazlauskaitė, G. Narbutienė, M. Mauricas. – Santr. angl. – Bibliogr.: 9 pavad. // Medicina. – 1996, t. 32, priedas 2, p. 84–88.

319. Priešinės liaukos vėžiu sergančiųjų gydymas Lietuvos onkologijos centro Urologijos skyriuje. Rezultatai ir rekomendacijos / V. Lazutka, T. Petraitis, V. Kleiza, A. Sruogis, A. Zykus, A. Ulys, S. Žilys. – Santr. angl. – Bibliogr.: 6 pavad. // Medicina. – 1996, t. 32, priedas 2, p. 48–55.

320. Ultragarsu kontroliuojamos perkutaninės biopsijos reikšmė inkstų navikų diagnostikoje / A. Ulys, T. Petraitis, V. Kleiza, V. Lazutka, D. Characiejus. – Bibliogr.: 7 pavad. // Šiuolaikinės spindulinės diagnostikos ir spindulinės terapijos optimizacija = Optimization in modern diagnostic radiology and radiation therapy : II Lietuvos onkoradiologų ir radioterapeutų kongresas / Lietuvos onkologijos centras, Lietuvos spindulinės terapijos sąjunga ; [leidinio redakcinė kolegija: V. Mamontovas (vyr. redaktorius) ... et al.]. – Šventoji : Lietuvos onkologijos centras, 1996. – P. 89-90.

1997

321. Pagrindinių piktybinių navikų lokalizacijų diagnostikos ir gydymo pagrindai: mokymo priemonė / Lietuvos onkologijos centras; [recenzavo V. Lapinskas, L. Gričiūtė]. – Vilnius: Lietuvos onkologijos centras, 1997. – 194 p. – Aut. nurodyti antr. lapo kt. pusėje. – Aut.: B. Aleknavičienė, E. Aleknavičius, A. Burneckis, Z. Baranauskas, P. Breivis, S. Bružas, S. Cicėnas, A. Jackevičius, V. Jakelevičienė, L. Jazukevičius, V. Kleiza, A. Kriščiūnas, V. Lazutka, D. Meškauskienė, R. Meškauskas, G. Narbutienė, V. Ostapenko, T. Petraitis, T. Pipirienė, E. Stratilaitovas, J. Vaitkevičius, J. Žilinskas.

1998

322. Inkstų vėžys / Vytautas Kleiza; Valstybinė mokslo įstaiga Lietuvos onkologijos centras; [atskirus skyrius parašė: L. Gričiūtė, V. Lazutka, R. Ambrozaitis, D. Characiejus. – Vilnius, 1998. – 51 p. : iliustr. – Bibliogr.: p. 49–50.

323. Lietuvos mokslinės transplantologijos istorija / Balys Dainys, Vytautas Kleiza, Darius Rakšnys. – Santr. angl.. – Bibliogr.: 5 pavad. // Medicina. – ISSN 1648–9233. – T. 34, priedas 6 (1998), p. 106–111.

1999

324. Iš sveikatos apsaugos Lietuvoje istorijos / V. Kleiza // Gydytojų žinios. – 1999, sausio 29, p. 3.

2001

325. Apie organų transplantaciją / V. Kleiza // Sveikata. – 2001, Nr. 1, p. 28–29.

2002

326. Akademikas V. Kuzma – mokslinės transplantologijos pradininkas Lietuvoje / V. Kleiza, B. Dainys // Gyvenimo prasmė: biografinė apybraiža apie chirurgą Vladą Kuzmą / V. Kuzmaitė-Kivilšienė; [literatūrinė bendraautorė I. Vaičekauskaitė]. – Kaunas: Kauno medicinos universiteto Spaudos ir leidybos centro leidykla, 2002. – P. 227–233.

2006

327. Endokrinologinės tarnybos būklė Lietuvoje / V. Kleiza. – Iliustr. // Lietuvos endokrinologijos ištakos ir raida: kas yra kas / Kauno medicinos universitetas. Endokrinologijos institutas, Lietuvos endokrinologų draugija; [sudarytojas ir vyriausiasis redaktorius: L. Lašas; atsakingoji redaktorė: A. Šeibokaitė; mokslo redaktorė: D. Lašienė; redakcinė taryba: A. Norkus, A. Gendrolis, V. Matulevičius, R. Ostrauskas; recenzavo: T. Mekas, V. Siudikas]. – Kaunas: Sveikatos ir medicinos informacijos agentūra, 2006. – P. 29–31.

IŠRADIMAI IR RACIONALIZACINIAI PASIŪLYMAI

1973

328. Būdas pooperacinei gūžinės liaukos funkcijai nustatyti / V. Kleiza: rac. pasiūlymo pažymėjimo Nr. 624, 1973.

329. Intraveninė smulkiųjų venų anastomozė eksperimente / V. Kleiza: rac. pasiūlymo pažymėjimo Nr. 623, 1973.

1974

330. Persodinamųjų vidaus organų sekrecijos liaukų kraujotakos atstatymo būdas / V. Kleiza. – Santr. rus., p. 32–33 // Lietuvos TSR medikų išradimai ir racionalizaciniai pasiūlymai. – Vilnius, 1974. – P. 8–11.

1975

331. Konteineris transplantatams vežti / V. Kleiza, M. Vitkus: rac. pasiūlymo pažymėjimo Nr. 840, 1975.

332. Konteineris–2 transplantatams vežti / V. Kleiza, M. Vitkus: rac. pasiūlymo pažymėjimo Nr. 84, 1975. – Santr. rus. // Sveikatos apsauga. – 1975, Nr. 12, p. 51–52.

1976

333. Polietileniniai maišeliai inkstų transplantatams pervežti / V. Kleiza, B. Dainys: rac. pasiūlymo pažymėjimo Nr. 929, 1976.

334. V. basilica transpozicija / V. Kleiza, B. Dainys: rac. pasiūlymo pažymėjimo Nr. 943, 1976.

1977

335. Inksto transplantacijos būdas / V. Kleiza, B. Dainys: rac. pasiūlymo pažymėjimo Nr. 1100, 1977.

336. Prietaisas poodinei arterijos–venos jungčiai suformuoti / V. Kleiza, B. Dainys: rac. pasiūlymo pažymėjimo Nr. 1107, 1977.

337. Sterilaus ledo gamybos būdas / V. Kleiza, B. Dainys: rac. pasiūlymo pažymėjimo Nr. 1065, 1977.

338. Веноэкстрактор / В.И. Клейза, Б. Э. Дайнис: rac. pasiūlymo pažymėjimo Nr. 2498064/28–13.

1978

339. Aparatas transplantuojamojo inksto rezistometrijai / V. Kleiza, B. Dainys: rac. pasiūlymo pažymėjimo Nr. 1078, 1977 // Sveikatos apsauga. – 1978, 3, p. 40.

340. Išorinė šlaunies arterinė–veninė jungtis / V. Kleiza, B. Dainys: rac. pasiūlymo pažymėjimo Nr. 1187, 1987.

341. Transplantuojamo inksto rezistometrijos aparatas: [išradimai, pasiūlymai] / V. Kleiza, B. Dainys. – Santr. rus. // Sveikatos apsauga. – 1978, Nr. 3, p. 40.

342. Vietinės inksto hipotermijos būdas / V. Kleiza, B. Dainys: rac. pasiūlymo pažymėjimo Nr. 1172, 1978.

1979

343. Venodisektorius: [išradimai, pasiūlymai] / V. Kleiza, B. Dainys. – Santr. rus. // Sveikatos apsauga. – 1979, Nr. 7, p. 50–51.

344. Virkštelės venos panaudojimas arterijos–venos jungimui / V. Kleiza, B. Dainys, G. Žukauskas: rac. pasiūlymo pažymėjimo Nr. 1344, 1979.

345. Веноэкстрактор: авторское свидетельство № 651802 / В. Клейза, Б. Дайнис // Открытия, изобретения, промышленные образцы, товарные знаки. – 1979, № 10, с. 16.

1980

346. Aparatas hipoterminei perfuzinei inkstų konservacijai / V. Kleiza, G. Žukauskas: rac. pasiūlymo pažymėjimo Nr. 1454, 1980.

347. Aparatas hipoterminei perfuzinei kepenų konservacijai / V. Kleiza, G. Žukauskas: rac. pasiūlymo pažymėjimo Nr. 1453, 1980.

348. Aparatas transplantuojamojo inksto rezistometrijai / V. Kleiza, B. Dainys. – Santr. rus., p. 157 // Lietuvos medikų išradimai ir racionalizaciniai pasiūlymai (1974–1978). – Vilnius, 1980. – P. 13 – 14.

349. Kraujo magistralių perjungėjas / V. Kleiza, V. Burlakovas, B. Dainys: rac. pasiūlymo pažymėjimo Nr. 1345, 1979 // Sveikatos apsauga, 1980. – Nr. 10, p. 47.

350. Modifikuoto VNIKECh tirpalo panaudojimas perfuzinei inksto konservacijai / V. Kleiza, G. Žukauskas: rac. pasiūlymo pažymėjimo Nr. 1456, 1980.

351. Perfuzatas hipoterminei perfuzinei kepenų konservacijai / V. Kleiza, G. Žukauskas: rac. pasiūlymo pažymėjimo Nr. 1452, 1980.

352. Persodinamų vidaus sekrecijos liaukų kraujotakos atstatymo būdas / V. Kleiza. – Santr. rus., p. 162 // Lietuvos medikų išradimai ir racionalizaciniai pasiūlymai (1974–1978). – Vilnius, 1980. – P. 10– 12.

353. Poodinė kilpinė arterijos–venos jungtis dilbyje / V. Kleiza, G. Žukauskas: rac. pasiūlymo pažymėjimo Nr. 1451, 1980.

354. Premedikacija prieš hipoterminę imersinę kepenų konservaciją / V. Kleiza, G. Žukauskas: rac. pasiūlymo pažymėjimo Nr. 1455, 1980.

355. V. basillae transplantacija / V. Kleiza, B. Dainys. – Santr. rus., p. 157 // Lietuvos medikų išradimai ir racionalizaciniai pasiūlymai (1974–1978). – Vilnius, 1980. – P. 12–13.

356. Virkštelės venos panaudojimas arterijos–venos jungčiai suformuoti: [išradimai, pasiūlymai] / V. Kleiza, B. Dainys, G. Žukauskas. – Santr. rus., p. 62–63 // Sveikatos apsauga. – 1980, Nr. 8, p. 47–48.

1981

357. Aparatas eksperimentinių gyvulių organams perfuzuoti nepulsuojančia srove / V. Kleiza, G. Žukauskas: rac. pasiūlymo pažymėjimo Nr. 1593, 1981.

358. Instrumentas kraujagyslių anastomozėms padaryti / V. Kleiza: rac. pasiūlymo pažymėjimo Nr. 1450, 1980 // Sveikatos apsauga. – 1981, Nr. 7, p. 49.

359. Kepenų atšaldymas in situ plaunant kartu per a.hepatica ir v.per-tae / V. Kleiza, G. Žukauskas: rac. pasiūlymo pažymėjimo Nr. 1616, 1981.

360. Kepenų atšalimo pagreitinimas plaunant jas in situ / V. Kleiza, G. Žukauskas: rac. pasiūlymo pažymėjimo Nr. 1617, 1981.

361. Kraujagyslių anastomozių instrumentas: [išradimai, pasiūlymai] / V. Kleiza. – Santr. rus., p. 63 // Sveikatos apsauga. – 1981, Nr. 7, p. 49.

362. Lavono inkstų praplovimo metodika / V. Kleiza, B. Dainys, G. Žukauskas: rac. pasiūlymo pažymėjimo Nr. 1592, 1981.

363. Sistema lavono inksto praplovimui / V. Kleiza, B. Dainys, G. Žukauskas: rac. pasiūlymo pažymėjimo Nr. 1591, 1981.

1984

364. Portatyvus hemosorbcijos aparatas: [išradimai, pasiūlymai] / V. Kleiza, E. Ginkas, V. Aleinikovas. – Santr. rus., p. 63 // Sveikatos apsauga. – 1984, Nr. 3, p. 52.

1987

365. Kraujagyslių anastomozių instrumentas / V. Kleiza. – Santr. rus., p. 150 // Lietuvos TSR medikų išradimai ir racionalizaciniai pasiūlymai (1979 m. – 1985 m.). – Vilnius, 1987. – P. 12–13.

366. Kraujo magistralių perjungiklis / V. Kleiza, V. Burlakovas, B. Dainys. – Santr. rus., p. 148–149 // Lietuvos TSR medikų išradimai ir racionalizaciniai pasiūlymai (1979 m. – 1985 m.). – Vilnius, 1987. – P. 8.

367. Portatyvus hemosorbcijos aparatas / V. Kleiza, E. Ginkas, V. Aleinikovas. – Santr. rus., p. 208 // Lietuvos TSR medikų išradimai ir racionalizaciniai pasiūlymai (1979 m. – 1985 m.). – Vilnius, 1987. – P. 140–141.

368. Venodisektorius / V. Kleiza, B. Dainys. – Iliustr. – Santr. rus., p. 147 // Lietuvos TSR medikų išradimai ir racionalizaciniai pasiūlymai (1979 m. – 1985 m.). – Vilnius, 1987. – P. 5–6.

369. Virkštelės venos panaudojimas arterijos–venos jungčiai suformuo-

ti / V. Kleiza, B. Dainys, G. Žukauskas. – Santr. rus., p. 148 // Lietuvos TSR medikų išradimai ir racionalizaciniai pasiūlymai (1979 m. – 1985 m.). – Vilnius, 1987. – P. 7–8.

MOKSLINIS VADOVAS

370. Balkevičius, B. Lietuvos TSR gydytojų pasiskirstymo, jų panaudojimo bei kvalifikacijos kėlimo būklės tyrimai [Rankraštis] : disertacija medicinos mokslų kandidato laipsniui įgyti / LTSR SAM Eksperimentinės ir klinikinės medicinos mokslinio tyrimo institutas ; moksliniai vadovai: V. Kleiza, J. Sabonis. – Vilnius, 1975. – 127, [33] lap. : diagr., lent. – Bibliogr. disert. gale.

371. Žilinskas, Juozas Jurgis. Kaimo gyventojų medicinos pagalbos poreikiai, jų patenkinimo etapiškumas ir perspektyvos (Lietuvos TSR trijų rajonų duomenimis) [Rankraštis]: disertacija medicinos mokslų kandidato laipsniui įgyti / Lietuvos TSR sveikatos apsaugos ministerija. Eksperimentinės ir klinikinės medicinos mokslinio tyrimo institutas; moksliniai vadovai: V. Kleiza, L. Gargasas. – Vilnius, 1975. – 183, [39] lap.: iliustr. – Bibliogr.: lap. 151–182.

OPONENTAS

372. Želvys, Arūnas. Сравнительная оценка различных способов инициальной перфузии органов брюшной полости: 14.00.27 – хирургия: 14.00.41 - трансплантология и искусственные органы : автореферат диссертации на соискание ученой степени кандидата медицинских наук / Арунас Желвис ; [научный руководитель: Б. Дайнис ; официальные оппоненты: Н.А. Снищенко, В. Клейза]. - Вильнюс, 1990. – 20 p. – Aut. darbų sąrašas: p. 19–20

REDAKTORIUS. REDAKCINĖS KOLEGIJOS NARYS

373. Актуальные вопросы клинической и теоретической онкологии : материалы 7 конференции онкологов Литовской ССР, Латвийской ССР, Эстонской ССР, 28–30 марта 1990 г., Паланга / НИИ онкологии Минздрава Литовской ССР ; [редакционная коллегия: Л. Грицютė, Я. Диджепетрене, Е. Катинас, В. Клейза, В. Мамонтовас, М. Стуконис]. – Вильнюс, 1990. – 2 d.

Ч. 1. – 1990. – 189, [1] с.

Ч. 2. – 1990. – 130, [1] с.

374. Трансплантация почки : материалы II Всесоюзного симпозиума по пересадке почки / Институт трансплантации органов и тканей МЗ СССР, Министерство здравоохранения Литовской ССР, Вильнюсский государственный университет им. В. Капсукаса ; [редакционная коллегия: В.И. Шумаков, В.Ю. Клейза, М.Б. Мирский, Н.А. Лопаткин, Н.Е. Савченко, Э.Р. Левицкий, Б.Э. Дайнис]. – Вильнюс, 1978. – 156, [1] p.

POKALBIAI. MINTYS. DISKUSIJOS

1960

375. Поликлиника – важнейшее звено: (выступление министра здравоохранения Литовской ССР на Всесоюзном совещании актива работников здравоохранения, Москва, 6–8 декабря 1960 г.) // Медицинский работник. – 1960, 9 декабря.

1961

376. LTSR Sveikatos apsaugos ministro drg. V. Kleizos pranešimas. Apie TSKP Centro komiteto ir TSRS Ministrų tarybos nutarimo „Dėl priemonių TSRS gyventojų mediciniam aptarnavimui ir sveikatos apsaugai toliau gerinti“ vykdymą Tarybų Lietuvoje: [Respublikinis medicinos darbuotojų aktyvo pasitarimas] // Sveikatos apsauga. – 1961, Nr. 4, p. 6–24.

377. Su sveikatos apsaugos ministru V. Kleiza: [interviu] // Švyturys. – 1961, Nr. 15, p. 5.

378. Друзья учатся у друзей: [из беседы с министром здравоохранения Литовской ССР В. Клейзой о предстоящем конгрессе медиков в Дрездене] // Советская Литва. – 1961, 28 ноября.

1962

379. Vėžys bus nugalėtas: [pasikalbėjimas su Lietuvos TSR sveikatos apsaugos ministru V. Kleiza ryšium su VIII Tarptautiniu kongresu kovai su vėžiu] // Tiesa. – 1962, rugpjūčio 11; Vakarinės naujienos. – 1962 rugpjūčio 7; Tarybinė Klaipėda. – 1962, rugpjūčio 12.

1963

380. LTSR VI šaukimo Aukščiausiosios tarybos II-oji sesija. Diskusijos dėl pranešimo apie LTSR valstybinį planą liaudies ūkiui vystyti ir apie valstybinį biudžetą 1964–1965 metams. Deputato V. Kleizos kalba // Tiesa. – 1963, gruodžio 29.

381. Речь министра здравоохранения В. Клейзы [на IX сессии Верховного совета Литовской ССР] // Советская Литва. – 1963, 12 января.

1964

382. Ligos traukiasi: [į „Komjaunimo tiesos“ korespondento klausimus atsako Lietuvos TSR sveikatos apsaugos ministras V. Kleiza] // Komjaunimo tiesa. – 1964, gegužės 24.

383. Nesulyginami dalykai: [apie rūpinimąsi gyventojų sveikata buržuazinėje Lietuvoje ir tarybinės valdžios metais] / V. Kleiza // Tiesa. – 1964, balandžio 30.

384. Septyni milijonai rublių Lietuvos medikams: [pasikalbėjimas su Lietuvos TSR sveikatos apsaugos ministru V. Kleiza] // Komjaunimo tiesa. – 1964, rugpjūčio 7.

385. Постоянная забота партии и правительства о здоровье советского народа: [об охране здоровья детей в Литовской ССР. Выступление] // Труды VIII Всесоюзного съезда детских врачей. – Москва, 1964. – С. 46–47.

1965

386. Gyvensime 140–160 metų?: [iš pasikalbėjimo su Lietuvos RSR sveikatos apsaugos ministru V. Kleiza apie respublikos medikų pasiekimus / užrašė] A. Semaška // Komjaunimo tiesa. – 1965, gegužės 5.

387. Здравоохранение в Литве: [рассказывает министр здравоохранения В. Клейза] // За Родину. – 1965, 26 августа.

1966

388. Brangiausias turtas: [į „Komjaunimo tiesos“ korespondento klausimus atsako Lietuvos TSR sveikatos apsaugos ministras V. Kleiza] // Komjaunimo tiesa. – 1966, kovo 18.

1967

389. Grumtynės už žmogaus sveikatą / V. Kleiza. – Diag. // Tiesa. – 1967, birželio 18.; Sovietskaja Litva. – 1967, 18 ijunia.

390. Lietuvos TSR sveikatos apsauga / V. Kleiza // Sveikatos apsauga. – 1967, Nr. 11, p. 3–12.

1968

391. Medikų ir pedagogų rūpesčiai: [pasikalbėjimas su sveikatos apsaugos ministru V. Kleiza mokytojų bei mokinių sveikatingumo gerinimo klausimais] // Tarybinis mokytojas. – 1968, balandžio 5.

392. Reabilitacija / V. Kleiza, H. Guobys. – Santr. rus., angl. – Bibliogr.: p. 14 // Sveikatos apsauga. – 1968, Nr. 5, p. 8–14.

393. Sveikatos apsauga Lietuvoje (1917–1967): [medžiaga lektoriui] / V. Kleiza. – Vilnius, 1968. – 15, [1] p. – Bibliogr.: p. 15.

1972

394. Mūsų gyvenimo būdas ir prasmė: [pasikalbėjimas su LTSR sveikatos apsaugos ministru V. Kleiza] // Gimtasis kraštas. – 1972, lapkričio 30.

1973

395. Sveikata – brengiausias mūsų turtas! O kokie jos sargybiniai?: [pasikalbėjimas su LTSR sveikatos apsaugos ministru V. Kleiza / užrašė] J. Tesecas. – Nuotr. // Švyturys. – 1973, Nr. 24, p. 8–9.

396. Šiandien ir artimiausiais metais: [pasikalbėjimas su LTSR sveikatos apsaugos ministru V. Kleiza / užrašė] J. Šikšnius // Tarybinė Klaipėda. – 1973, rugsėjo 29.

1975

397. Здоровье человека – народное достояние: [беседа с министром здравоохранения Литовской ССР В. Клейзой / записали] Л. Балткальнис, З. Борисас, Ж. Наумов // Советская Литва. – 1975, 10 января.

1976

398. Kalbamės su Lietuvos TSR sveikatos apsaugos ministru Lietuvos TSR nusipelnusiu gydytoju medicinos mokslų kandidatu Vytautu Kleiza: [apie medikų kalbą]. – Nuotr. // Mūsų kalba. – 1976, Nr. 3, p. 3–6.

399. Sveikatos sargyboje: [LTSR sveikatos apsaugos ministro V. Kleizos pasakojimas] // Laikas ir įvykiai. – 1976, Nr. 6, p. 2–3.

1977

400. Kaune, kardiologiniame ...: [pasikalbėjimas su LTSR sveikatos apsaugos ministru doc. V. Kleiza apie naują kardiologinės pagalbos centrą / užrašė] V. Petrauskaitė // Gimtasis kraštas. – 1977, birželio 23.

401. Littera docet, littera nocet: [pasikalbėjimas su LTSR sveikatos apsaugos ministru V. Kleiza apie medicininių švietimą / užrašė] A. Staponkus // Kultūros barai. – 1977, Nr. 3, p. 2–6.

402. Mūsų sveikatos anatomija: [LTSR sveikatos apsaugos ministro doc. V. Kleizos interviu žurnalistei V. Petrauskaitei]. – Nuotr. // Lietuvos žvejys (Klaipėda). – 1977, birželio 19.

403. Penkmetis, sveikata ir mes: [pasakoja LTSR sveikatos apsaugos ministras V. Kleiza] // Tarybinė Klaipėda. – 1977, birželio 19.

404. Petrauskaitė V. Ar prakalbės sfinksai?: [pasikalbėjimas su respublikos sveikatos apsaugos ministru V. Kleiza apie organų persodinimą]. – Iliustr. // Švyturys. – 1977, Nr. 5, p. 7–11.

1978

405. Liaudies sveikatai – nuolatinį dėmesį: [pasikalbėjimas su LTSR sveikatos apsaugos ministru V. Kleiza / užrašė] A. Gineitis // Laikas ir įvykiai. – 1978, Nr. 6, p. 11–12.

406. [Выступление в прениях о здравоохранении СССР / В. Клейза] // Седьмая сессия Верховного совета Литовской ССР (девятого созыва), 23 ноября 1977 г.: стенографический отчет. – Вильнюс, 1978. – С. 54–59.

407. На страже здоровья трудящихся: [беседа с министром здравоохранения Литовской ССР В. Клейзой]. – Советская Литва. – 1978, 27 сентября.

1996

408. Ilgiausiai valdęs ministras: [pokalbis su gyd. V. Kleiza / užrašė] R. Plumpienė // Veidas. – 1996, Nr. 27, p. 82.

1998

409. Ar reikia su ligoniu žaisti vilties žaidimą?: [pasisako gyd. prof. Laima Griciūtė, doc. Vytautas Antanas Kleiza, dr. Eugenijus Stratilovas, Radiologijos sk. ved. Arvydas Burneckis, vyr. ordinatorius Vytautas Čepulis, gyd. Žalvyras Sinkevičius, SAM vyr. onkologas Jonas Tutkus, Abdominalinės chirurgijos sk. ved. Juozas Mickevičius, prof. Petras Norikūnas, doc. Zofija Stukonienė / užrašė] A. Šėmienė // Respublika. – 1998, vasario 23, p. 13.

1999

410. Aukojimasis, trunkąs 80 metų: [apie Lietuvos sveikatos departamentą 80-mečio minėjimą; pasisakymai / užrašė] V. Beinaras // Lietuvos sveikata. – 1999, sausio 21–27 (Nr. 3), p. 4. – Aut.: A. Šidlauskas, V. Kleiza, J. Platūkis, A. Vinkus, J. Olekas, J. Brėdikis, M. Stankevičius, M. Garmus, N. Misiūnienė.

411. Docentas Vytautas Kleiza: „Visada buvau gydytojas“: [pokalbis / užrašė] J. Kastys. – Nuotr. // Lietuvos sveikata. – 1999, sausio 21–27, p. 5.

412. Kaitalioji kadros – ne tik neracionalu ...: [pokalbis su V. Kleiza / kalbėjosi] K. Janulaitis // Gydytojų žinios. – 1999, rugpjūčio 20, p. 3.

413. Kaunas yra Kaunas, bet Vilniui geriau ...: [pasisakymai / užrašė] J. Kastys // Lietuvos sveikata. – 1999, kovo 3–9 (Nr. 9), p. 3. – Aut.: A. Vinkus, V. Kleiza, V. Grabauskas, V. Gurauskas.

414. Lietuvos sveikatos departamentui – 80 metų: [jubilineinis minėjimas, Kaunas 1999 m. sausio mėn. 15 d.; pasisakymai / užrašė] S. Daktaravičius // Ave vita. – 1999, sausio 20, p. 1, 6. – Aut.: M. Stankevičius, V. Grabauskas, A. Lignugarienė, V. Kleiza, J. Platūkis, A. Vinkus, J. Olekas, J. Brėdikis, J. Galdikas, S. Šedbaras, A. Matulas, K. Starkevičius.

2002

415. Dviejų dešimtmečių ministras / Vytautas Antanas Kleiza ; kalbėjosi Audrė Srėbalienė // Ekstra. – ISSN 1392–348X. – 2002, Nr. 24, p. 50.

Pokalbis su buvusiu sveikatos apsaugos ministru Vytautu Antanu Kleiza; minimi prof. A. Marcinkevičius, Santariškių klinikų generalinis direktorius Antanas Vinkus.

416. Eilių poliklinikose netirpdo metų laikų kaita: [pateikiamos buvusio sveikatos ministro Vytauto Kleizos, Vilniaus Šeškinės poliklinikos dir. Jono Kairio, bendrosios praktikos gyd. Vilijos Švedienės nuomonės; minima gyd. Eglė Žėbienė] / A. Srėbalienė // Ekstra. – ISSN 1392–348X. – 2002, Nr. 22, p. 38–39.

2004

417. Ministro veikla su pliuso ženklu : [pasisakymai]. – Iliustr. – Aut.: Vytautas Kleiza, Vida Augustinienė, Gediminas Paviržis, Audrius Matikiūnas, Juozas Raistenskis // Respublika. – 2004, kovo 15, p. 26.

418. Skaudūs užsimiršimai ir malonūs prisiminimai: [į redakcijos klausimus atsako prof. A. Mickis, gyd. A. Bareišis ir gyd. V. Kleiza / parengė] J. Elekšis // Gydytojų žinios. – 2004, sausio 29, p. 5, 7.

2006

419. Vytautui Kleizai 20 metų – lemtingas skaičius : [pokalbis su buvusiu SAM ministru Vytautu Kleiza ir Lietuvos ambasadoriumi Latvijoje Antanu Vinkumi / užrašė] Jolanta Babiliūtė // Lietuvos sveikata. – ISSN 1648–1437. – 2006, gruod. 14–20 (Nr. 50), p. 3.

APIE VYTAUTĄ KLEIZĄ

1960

420. Kavaliauskas A. Chirurgų konferencija Rokiškyje // Sveikatos apsauga. – 1960, Nr. 8, p. 64.

Konferencijoje pranešimą „Antikoagulantų taikymas chirurgijoje“ skaitė Respublikinės Vilniaus ligoninės vyr. gydytojas V. Kleiza.

421. LTSR sveikatos apsaugos ministerijoje // Sveikatos apsauga. – 1960, Nr. 8, p. 59.

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos š.m. [1960] birželio 28 d. Įsaku gyd. Kleiza Vytautas Antanas paskirtas Lietuvos TSR sveikatos apsaugos ministru.

422. Lietuvos TSRS veikatos apsaugos ministerijoje // Sveikatos apsauga. – 1960, Nr. 11, p. 61.

Lietuvos TSR Ministrų Tarybos š.m. [1960] rugpjūčio 25 d. nutarimu Nr. 443 drg. Kleiza Vytautas Antanas patvirtintas Lietuvos TSR sveikatos apsaugos ministerijos kolegijos pirmininku.

1961

423. Lietuvos TSR Sveikatos apsaugos ministerijoje: kronika // Sveikatos apsauga. – 1961, Nr. 1, p. 62.

Minimas sveikatos apsaugos ministras Vytautas Kleiza mediko dienos proga pareiškęs padėką 39 medicinos darbuotojams.

1962

424. Raudonojo Kryžiaus draugijos CK plenumas // Sveikatos apsauga. – 1962, 4, p. 61. *Pranešimą padarė Lietuvos Raudonojo kryžiaus draugijos Centro Komiteto pirmininkas Vytautas Kleiza.*

425. Sveikatos apsaugos ministerijos kolegijoje ir Medicinos darbuotojų profsąjungos Respublikinio komiteto prezidiume: kronika // Sveikatos apsauga. – 1962, Nr. 3, p. 57.

Minimas sveikatos apsaugos ministras Vytautas Kleiza.

1963

426. Lietuvos TSR Sveikatos apsaugos ministro V. Kleizos kalba Lietuvos TSR penktojo šaukimo Aukščiausiosios Tarybos IX sesijoje // Tiesa. – 1963, sausio 12.

427. LTSR VI šaukimo Aukščiausiosios Tarybos II sesija. Diskusijos dėl pranešimų apie LTSR valstybinį planą liaudies ūkiui vystyti. Deputato V. Kleizos kalba // Tiesa. – 1963, gruodžio 29.

428. IV Lietuvos Raudonojo Kryžiaus draugijos suvažiavimas: [1963 m. vasario 26 d.] // Sveikatos apsauga. – 1963, Nr.4, p. 57.

Suvažiavimą atidarė Lietuvos Raudonojo Kryžiaus draugijos Centro Komiteto pirmininkas Vytautas Kleiza.

429. Речь министра здравоохранения В. Клейзы (на IX сессии Верховного Совета Литовской ССР) // Советская Литва. – 1963, 12 января.

1964

430. Selelionis Ed. Šiaulių ligoninei – 120 metų. – Pav. // Sveikatos apsauga. – 1964, Nr. 2, p. 30–33.

1963 metų gruodžio 21 d. Šiaulių ligoninėje įvyko jubiliejinė mokslinė konferencija, kurią atidarė LTSR sveikatos apsaugos ministras V. Kleiza.

431. Tumas A. Naujas Korpusas Romainiuose // Sveikatos apsauga. – 1964, Nr. 6, p. 63.

Naująjį Romainių tuberkuliozės ligoninės korpusą atidarė sveikatos apsaugos ministras V. Kleiza.

1965

432. Davidavičienė G. Pediatrų suvažiavimas Druskininkuose // Sveika-

tos apsauga. – 1965, Nr. 12, p. 56–57.

Druskininkuose vykusį (rugsėjo 30–spalio 1 d.) II Lietuvos pediatrių suvažiavimą atidarė sveikatos apsaugos ministras V. Kleiza.

433. Murza V., Rugienius J. Mokslinė konferencija Medicinos fakultete, skirta Tarybų Lietuvos 25–osioms metinėms paminėti // Sveikatos apsauga. – 1965, Nr. 6, p. 59–60.

Konferencijoje dalyvavęs sveikatos apsaugos ministras V. Kleiza savo pranešime apžvelgė respublikos sveikatos apsaugos raidą ir jos pasiekimus.

434. Žiurlienė I. Respublikinis felčerių–akušerių punktų darbuotojų pasitarimas // Sveikatos apsauga. – 1965, Nr. 6, p. 60–61.

Pasitarime dalyvavęs sveikatos apsaugos ministras V. Kleiza pasakojo apie pokario metais pasiektus laimėjimus medicinoje.

1966

435. Miničius V. Ftiziatrių suvažiavimas // Sveikatos apsauga. – 1966, Nr. 12, p. 51–52.

Vilniuje vyko (spalio 25–26 d.) III respublikos ftiziatrių suvažiavimas, kuriame, atidarydamas suvažiavimą, kalbėjo sveikatos apsaugos ministras V. Kleiza.

1967

436. Raginis V. Vytautas Kleiza // Pergalės vėliava (Mažeikiai). – 1967, kovo 16, p. 2.

1968

437. Ambraška K. Terapeutų konferencija // Sveikatos apsauga. – 1968, Nr. 12, p. 52–53.

1968 m. spalio 3–4 d. Druskininkuose įvyko respublikinė terapeutų konferencija. Konferenciją atidarė LTSR sveikatos apsaugos ministras V. Kleiza.

438. Balčiūnas K. Jubiliejinė farmacininkų konferencija // Sveikatos apsauga. – 1968, Nr. 3, p. 63.

1967 m. gruodžio 20–21 d. Kauno medicinos institute įvyko Lietuvos TSR farmacijos darbuotojų jubiliejinė konferencija. Konferenciją atidarė LTSR sveikatos apsaugos ministras V. Kleiza.

439. Kleiza Vytautas Antanas: [chirurgas, medicinos mokslų kandidatas] // Mažoji lietuviškoji tarybinė enciklopedija. – Vilnius: Mintis, 1968. – T. 2, p. 161.

440. Lietuvos TSR chirurgų plenumo programa: (Kaunas, 1968 m. gruod. 19–20 d.d.) / LTSR sveikatos apsaugos ministerija; [plenumo organizacinis komitetas: V. Kleiza, P. Norkūnas, A. Smailys, V. Vaškelis, V. Černiauskas, J. Gaurylius, V. Tamošiūnas, V. Zykas, J. Olekas]. – Kaunas, 1968. – 20 p. – Gretut. tekstas liet., rus.

441. Stankus A. Medikų šventė // Sveikatos apsauga. – 1968, Nr. 7, p. 61–62.
1968 m. birželio 14 d. Vilniuje įvyko iškilmingas posėdis skirtas sveikatos apsaugos penkiasdešimtmečiui. Pranešimą apie tarybinės sveikatos apsaugos vystymąsi ir laimėjimus padarė sveikatos apsaugos ministras V. Kleiza.

1969

442. Neniškis J. Respublikinė akušerių konferencija // Sveikatos apsauga. – 1969, Nr. 2, p. 62.

1968 m. rugsėjo 23–24 d. Kaune įvyko Respublikos akušerių konferencija, kurią atidarė sveikatos apsaugos ministras V. Kleiza.

443. Gargasas L. Simpoziumai Eksperimentinės ir klinikinės medicinos institute // Sveikatos apsauga. – 1969, Nr. 10, p. 62–63.

1969 m. liepos 7–8 d. Vilniuje vyko du simpoziumai – “Fizinių ir kurortinių faktorių įtaka neuroendokrininei sistemai” ir “Saulė – biosfera”. Simpoziumo darbe dalyvavo ir sveikatos apsaugos ministras V. Kleiza.

444. Smailys A., Vaškelis V., Prancėvičius S. Respublikos chirurgų plenumas // Sveikatos apsauga. – 1969, Nr. 5, p. 59–61.

1968 m. gruodžio 19–20 d. Kaune įvyko respublikinis Chirurgų mokslinės draugijos plenumas. Plenumą atidarė LTSR sveikatos apsaugos ministras V. Kleiza.

445. Zaikauskas M., Telyčėnas A., Seelionis E. Gyvenimo tikslas: [Vytauto Kleizos 50–mečiui] // Sveikatos apsauga. – 1969, Nr. 2, p. 57–58.

446. Žmogaus sveikata – visų rūpestis (Respublikos sveikatos apsaugos darbuotojų aktyvo pasitarimas). – Pav. // Sveikatos apsauga. – 1969, Nr. 2, p. 3–21.

Pasitarime pranešimą padarė Lietuvos TSR sveikatos apsaugos ministras V. Kleiza.

447. Поздравляем юбиляра: [к 50–летию со дня рождения министра здравоохранения Литовской ССР В. Клейзы] // Медицинская газета. – 1969, 4 февраля.

1970

448. Šuminas M. Medicinos mokslinių tarybų jungtinis plenumas // Sveikatos apsauga. – 1970, Nr. 1, p. 63.

1969 m. spalio 9–10 d. Vilniuje įvyko Estijos, Latvijos ir Lietuvos respublikų Sveikatos apsaugos ministerijų Medicinos mokslinių tarybų jungtinis plenumas. Pranešimą perskaitė Lietuvos sveikatos apsaugos ministras V. Kleiza.

1973

449. Отчет о II Всесоюзном съезде онкологов (г. Таллин, 18–22 октября 1972 г.) Ж [имеются краткие изложения докладов В. Клейзы,

А. Тяличенаса, А. Яцкявичюса, К. Юшкявичюса, П. Яшинскаса с соавторами, Л. Грицюте / Е.А. Валдина, Н.Я. Шабанова, В.А. Александров] // Вопросы онкологии. – 1973, т. 19, вып. 3, с. 104–118.

450. Первая линия – первый врач. Заметки с объединенного пленума советов по кадрам и НОТ при Министерстве здравоохранения РСФСР: [имеется краткое изложение выступления В. Клейзы] / И. Борич, П. Славуцкий // Медицинская газета. – 1973, 14 сентября.

1979

451. Kleiza Vytautas Antanas. – Portr. // Lietuviškoji tarybinė enciklopedija. – Vilnius: Mokslas, 1979. – Т. 5, p. 564–565.

1981

452. Inkstų transplantacija = Трансплантация почек : bibliografinė rodyklė, (1977–1978) / LTSR sveikatos apsaugos ministerija. Valstybinė mokslinė medicinos biblioteka ; [sudarė: B. Stankevičienė, B. Dainys; redagavo: T. Dragūnienė; pratarė V. Kleizos p. 3–6]. – Vilnius : VVMB, 1981. – 120 p. – Pavardžių r–klė: p. 107–119.

1983

453. May G. IX. Wissenschaftliche Allunionskonferenz über Organ- und Gewebetransplantation in der UdSSR Tbilisi vom 5. Bis 6. Oktober 1982: [minimas Vilnius kaip inkstų transplantacijos centras ir gyd. V. Kleiza] // Zeitschrift für Urologie und Nephrologie. – 1983, Bd. 76, H. 2, S. 109–110.

454. Балакирев Э.М., Мирский М.Б. IX Всесоюзная конференция по пересадке органов и тканей, [Тбилиси, 5–6 октября 1982 г. С изложением доклада В. Клейзы и Б. Дайниса] // Клиническая медицина. – 1983 т. 61, № 7, с. 150–15.

455. Мирский М.Б., Балакирев Э.М. Успехи трансплантологии: (IX Всесоюзная конференция по пересадке органов и тканей, [Тбилиси, 5–6 октября 1982 г. С кратким изложением выступлений В. Клейзы, Б. Дайниса, Н. Станайтите, Н. Шекштелене] // Хирургия. – 1983, № 7, с. 142–144.

1986

456. Kleiza Vytautas. – Portr. // Tarybų Lietuvos enciklopedija. – Vilnius: Vyriausioji enciklopedijų redakcija, 1986. – Т. 2, p. 338–339.

1987

457. Лучевая диагностика и дистанционная гамма-терапия местно распространенного рака предстательной железы : (методические реко-

мендации) / Министерство здравоохранения Литовской ССР. Научно-исследовательский институт онкологии ; [подготовили: К. Валуцкас, В. Атокчюс, Р. Амброзайтис, А. Шуминас, В. Лазутка ; рецензенты: И. Мисюнас, В. Клейза]. - Вильнюс, 1987. - 10, [2] p. : iliustr.

1989

458. Kai kurie chirurginės pagalbos šiauliuose bruožai: [straipsnyje minimi: gyd. D. Jasaitis, prof. P. Norkūnas, med. m. k. A. Stakėnas, gyd. Z. Vaišvila, V. Kleiza, V. Grinkevičius, med. m. k. J. Vasaitis, gyd. L. Gerasimenko, F. Ruplėnienė, D. Reipa, A. Griganavičius, P. Milašius, R. Mikalauskas, V. Mačiulis, S. Kelpša ir kiti] / A. Stakėnas, A. Griganavičius // Aktualūs chirurgijos klausimai: chirurgų plenumo pranešimų tezės / Lietuvos TSR sveikatos apsaugos ministerija, Chirurgų mokslinė draugija. - Šiauliai, 1989. - P. 2-8.

1993

459. Kleiza Vytautas. - Portr. // Medicinos enciklopedija. - Vilnius: Mokslo ir enciklopedijų leidykla, 1993. - [T.] 2: M-Ž, p. 489.

1994

460. Marcinkevičius A. Gerbiami svečiai, mieli bendradarbiai! [sveikininimas Vilniaus universiteto Širdies chirurgijos klinikos 30-mečio proga; yra minimas doc. V. Kleiza] // Gydytojų žinios. - 1994, spalio 1-31, p. 1.

1995

461. Krūtinės ląstos chirurgija ir jos perspektyvos Lietuvoje: [straipsnyje minimi: A. Koganas, Pr. Norkūnas, J. Jocius, A. Dirsė, Vl. Kuzma, V. Stropus, V. Kleiza, B. Efrosas, A. Pronckus, A. Zimnickis, Vl. Miničius, J. Stanaitis, A. Jackevičius, Pr. Naujokaitis, J. Šerpytis [et al.] / A. Sučila, R. Janilionis, V. Nekrašas, A. Kybartas, J. Narbutas. - Bibliogr.: 8 pavad. // Lietuvos širdies ir krūtinės ląstos chirurgijos istorija. - Vilnius : Lietuvos širdies ir krūtinės ląstos chirurgų draugija, 1995. - P. 65-68.

1996

462. Daktaravičius S. Daugiau optimizmo: [susirinkimas Kauno klinikoje; minimi V. Kleiza, J. Platūkis, J. Olekas, J. Šiaudikis, V. Kriauza, E. Varpiotas, P. Jašinskas, A. Damkus, L. Valius]. - Nuotr. // Ave vita. - 1996, kovo 15, p. 1, 2.

1997

463. Lignugarienė A., Siudikas V. Sveikatos apsaugos ministrai: nuo pirmojo iki dabartinio ...: Jurgis Alekna, Juozas Bagdonas, Eliziejus Draugelis,

Bronius Sipavičius, Alfonsas Šidlauskas, Juozas Maciūnas, Matas Mickus, Moisiejus Leonas Koganas, Vytautas Girdzijauskas, Ksaveras Vencius, Balys Matulionis, Stanislovas Banaitis, Bronislavas Penkauskas, Alfonsas Diršė, Vytautas Kleiza, Jonas Platūkis, Jurgis Brėdikis, Juozas Olekas, Vytautas Kriauza, Antanas Vinkus, Juozas Galdikas. – Portr. // Sveikata. – 1997, Nr. 9, p. 63–71.

1999

464. Docentas medicinos mokslų daktaras Vytautas Kleiza. – Nuotr. // Gydytojų žinios. – 1999, sausio 29, p. 2.

465. Elekšis J. Gydytojas humanistas: [Vytautas Kleiza] // Mokslo Lietuva. – 1999, kovo 4–17 (Nr. 5), p. 13.

466. Elekšis J. Vytautas Kleiza – gydytojas humanistas // Gydytojų žinios. – 1999, sausio 29, p. 2.

467. Pamištieji mūsų gydytojai, arba keletas pastabų apie knygą "Mūsų gydytojai": [į šią knygą nepatekusių gydytojų: Vytauto Kleizos, Juozo Cipliausko, Vytauto Damijonaičio trumpos biografijos] / K. Labanauskas // Medicina. – 1999, t. 35, Nr. 11, p. 1117–1118.

468. Srėbaliienė A. Santariškių ligoninės kieme pastatytas Vinco Kudirkos paminklas: [mintim dalijasi gyd. doc. V. Kleiza]. – Nuotr. // Lietuvos aidas. – 1999, lapkričio 17, p. 8.

469. Valentas A. Vincas Kudirka tautą žadins iš Santariškių klinikų parko: [minimi R. Alekna, I. Degutienė, S. Janonis, A. Vinkus, V. Kleiza, L. Leščinskienė]. – Nuotr. // Lietuvos sveikata. – 1999, lapkričio 17–23 (Nr. 46), p. 2.

2000

470. Potapovienė S. Santariškių transplantologai – ant kepenų persodinimo slenksčio: [mintimis dalijasi pilvo chirurgai prof. L. Noreika, V. Sokolovas, Nefrourologijos klinikos vadovas prof. B. Dainys, prof. A. Bubnys; minimi profesoriai A. Marcinkevičius, V. Sirvydis, V. Triponis, V. Kleiza, A. Želvys, A. Irnius, doc. D. Speičienė, J. Jakutienė]. – Ilustr. // Lietuvos sveikata. – 2000, rugsėjo 20–26 (Nr. 38), p. 18.

2001

471. Apie organų transplantaciją / V. Kleiza: [su redakcijos priedu apie autorių] // Sveikata. – 2001, Nr. 1, p. 28–29.

472. Barkauskaitė V. Dviguba šventė Medicinos farmacijos istorijos muziejuje: [minimi V. Naginevičius, prof. K. Oželis, prof. J. Blažys, M. Nasvytis, J. Alekna, V. Ingelevičius, dr. A. Jurgelionis, prof. A. Žiugžda, prof. V. Kleiza, J. Gulbinas] // Ave vita. – 2001, gegužės 16, p. 6.

473. Filimanavičienė A. Gailėjo skalbykles remontuojančių gydytojų: so-

vietinį ministrą pasvaliečiai pamalonino senomis istorijomis ir kvietimu į zuikių medžioklę: [pateikiamos medikų V. Kleizos, Pasvalio PASPC vyr. gyd. pavad. A. Sudavičiaus nuomonės] // Panevėžio rytas. – 2001, rugsėjo 28, p. 10.

474. „Labiausiai nemėgstu drumsto vandens“: [pokalbis su dr. A. Blažiu; minimas buvęs sveikatos apsaugos ministras V. Kleiza / kalbėjosi] V. Kiburytė. – Iliustr. // Gydytojų menas. – 2001, Nr. 9, p. 126–127.

475. Stukaitė D. Niekados negalėsiu pamiršti: [minimi Žmogaus anatomijos dėstytoja J. Dobrovolskytė–Tiknienė, doc. Z. Januškevičius, A. Mickis, tuometinis sveikatos apsaugos ministras V. Kleiza] // Ave vita. – 2001, gruodžio 5, p. 3.

476. Šėmienė A. 25 metus su persodintu inkstu gyvenanti moteris tiki medicinos pažanga: [minimi medikai N. Slapšytė, B. Dainys, V. Kleiza]. – Iliustr. // Respublika. – 2001, vasario 5, p. 23.

2002

477. Apie atsiminimų autorius // Gyvenimo prasmė: biografinė apybraiža apie chirurgą Vladą Kuzmą / Vida Kuzmaitė–Kivilšienė; [literatūrinė bendraautorė Inga Vaičekauskaitė]. – Kaunas: Kauno medicinos universiteto Spaudos ir leidybos centro leidykla, 2002. – P. 237–241.

Minimi B. Dainys, L. Griciūtė, M. Krikštopaitis, V. Kleiza, V. Lašas, A. Maciūnas, V. Paprockas, B. Samsonaitė, A. Stonienė–Ratkevičiūtė, V.P. Tu-masonis.

478. Srėbalienė A.S. Eilių poliklinikose netirpdo metų laikų kaita: [pateikiamos buvusio sveikatos ministro V. Kleizos, Vilniaus Šeškinės poliklinikos dir. J. Kairio, bendrosios praktikos gyd. V. Švedienės nuomonės] // Ekstra. – 2002, Nr. 22, p. 38–39.

479. Valdžios kerštas: [pateikiamos gyd. A. Matulo, gyd. A. Varvuolio, Panevėžio TLK dir. J. Narbuto nuomonės; minima VU Medicinos fakulteto doc. oftalmologė G. Jusaitienė, Santariškių ligoninės direktorius A. Vinkus, eksministras V. Kleiza] / J. Kastys // Lietuvos sveikata. – 2002, rugpjūčio 22–28 (Nr. 34), p. 4.

480. Zarasiškis iš prigimties, gamybininkas iš pašaukimo: [pasakoja AB „Sanitas“ dir. prof. H. Dūdėnas; minimas buvęs SA ministras V. Kleiza / užrašė R. Pascevičienė] // Lietuvos sveikata. – 2002, rugpjūčio 29–rugsėjo 4, p. 12.

2003

481. Iškilmėse prisiminta ne tik istorija: [Sveikatos apsaugos ministerijoje paminėta šios institucijos 85 metų veiklos sukaktis] / Kazimieras Valius. – Iliustr. // Gydytojų žinios. – ISSN 1648–1569. – 2003, geg. 16, p. 1, 2.

Minimi J. Olekas, Jurgis Alekna, V. Kleiza.

482. Ministerijos 85 metų jubiliejų paminėjo ir buvę sveikatos apsaugos ministrai // *Slauga. Mokslas ir praktika*. – ISSN 1648–0570. – 2003, Nr. 4, p. 2.

Minimi buvę SA ministrai V. Kleiza, J. Platūkis, V. Kriauza, J. Brėdikis, J. Galdikas, R. Alekna, V. Janušonis, K. R. Dobrovolskis, J. Olekas.

483. Nefrologijai Lietuvoje – keturiasdešimt / I. Spečiūnaitė. – Iliustr. // Lietuvos sveikata. – 2003, gruodžio 18–23 (Nr. 50), p. 20.

Minimi Nefrologijos ir urologijos klinikos dir. prof. B. Dainys, m. dr. S. Mičelytė, docentai V. Kleiza ir V. Razukas.

484. Respublikinė Vilniaus psichiatrijos ligoninė, 1903–2003 / [sudarytojas Valentinas Mačiulis ; redakcinė kolegija: Alina Stigienė (atsakingoji redaktorė) ... [et al.]. – Vilnius : Presvika, [2003] (Vilnius : Sapnų sala). – 264 p. : iliustr.

1969 m. Respublikinėje Naujosios Vilnios psichoneurologinėje ligoninėje tuometinio sveikatos apsaugos ministro doc. V. Kleizos iniciatyva buvo įsteigta Centrinės nervų sistemos tyrimų laboratorija.

485. Senolės amžiaus sulaukusi ministerija nežada senti / Jonas Kastys. – Iliustr. // Lietuvos sveikata. – ISSN 1648–1437. – 2003, bal. 30–geg. 7 (Nr. 17), p. 9.

Minimi SA ministras J. Olekas, V. Kleiza, J. Basanavičius, S. Kairys, J. Staugaitis, J. Alekna.

2004

486. Būti ministru verta ir antrą kartą. – Iliustr. // Lietuvos sveikata. – ISSN 1648–1437. – 2004, lapkričio 18 – 24 (Nr. 46), p. 10.

Apie naujos ministrų parašytos knygos "Gyva medicinos istorija" pristatymą; minimi SA eksministrai V. Kleiza, J. Brėdikis, J. Platūkis, A. Vinkus.

487. "Mano gyvenimo prasmė..." / V. Kleiza. – Iliustr. // Gyvoji medicinos istorija / [sudarytojas J. Olekas; redaktorė G. Vadlugaitė]. – Vilnius: Petro ofsetas, 2004. – P. 20–27.

2005

488. Evoliuciniu reformos keliu: [pokalbis su gyd. Edmundu Baltakiu] / kalbėjosi D. Andrijauskaitė. – Portr. // Gydymo menas. – 2005, Nr. 8, p. 12–13.

Minimi sveikatos apsaugos ministras Ž. Padaiga, eksministrai V. Kleiza, J. Platūkis, A. Vinkus, V. Janušonis, doc. S. Gendvilis, Ukmergės ligoninės vyr. gyd. K. Navakauskas, Kėdainių ligoninės vyr. gyd. L. Šimkūnas, Panevėžio ligoninės vyr. gyd. Č. Gutauskas, Vilniaus greitosios pagalbos universitetinės ligoninės dir. L. Streikus, Vilniaus r. centrinės poliklinikos vyr. gyd. V. Žvirblienė.

489. Lietuvos nefrologijos raida // Ūminis inkstų nepakankamumas:

mokslinė monografija / V. Razukas; [recenzentai: P. Kaltenis, S. Vosylius]. – Vilnius: Vaistų žinios, 2005. – P. 12–14.

Minimi med. dr. S. Mičelytė, gyd. K. Gubaris, doc. A. Vidugiris, gyd. G. Žviniklienė, prof. I. Stupelis, gyd. D. Kapėnaitė, doc. Š. Markovičius, prof. L. Laucevičius, doc. V. Kirsnyš, gyd. G. Baležentienė, D. Oželytė, G. Šerpytienė, N. Stanaitytė, L. Korkutienė, V. Razukas, prof. A. Marcinkevičius, B. Dainys, V. Sirvydis, G. Uždavinyš, V. Kleiza, D. Slapšytė, D. Baršauskienė, D. Deniušytė, E. Ginkas, N. Izvolskaja, N. Girdauskienė.

490. Pagerbti nusipelnę sveikatos apsaugai medikai / Kazimieras Vailius. – Iliustr. // Gydytojų žinios. – ISSN 1648–1569. – 2005, birž. 16, p. 2–3.

Minimi prof. A. Baublys, sveikatos apsaugos eksministras V. Kleiza, KMU kancleris V. Grabauskas, medikas Z. Januševičius ir prof. A. Baubinienė.

491. Tautos kultūros ir dvasingumo puoselėtojas - garbės kanauninkas Antanas Balaišis / Aldona Vasiliauskienė. - Iliustr.. - Tęs. Pradžia: Nr. 268 // Lietuvos aidas. - ISSN 1648-4215. - 2005, lapkričio 21, p. 6.

Minimas sveikatos ministras V. Kleiza.

2006

492. Chirurgija Šiaulių ligoninėje / K. Knizikevičius. – Iliustr. // Šiaulių krašto medicinos istorija / K. Knizikevičius. – Šiauliai: Saulės delta, 2006. – D. 2, p. 68–79.

Apie Šiaulių ligoninės Chirurgijos skyriaus sveikatos apsaugos sistemos vystymąsi, str. minimi gydytojai: P. Daraškevičius, Z. Vaišvila, A. Griganavičius, V. Kleiza, A. Virbickas, V. Grinkevičius, Leonidas Gerasimenko, M. Stukonis, E. Katinas, A. Jančys, J. Blonskis, A. Šantaris, J. Grigiškis, B. Čižiūnas ... [et al.].

493. Kleiza Vytautas Antanas // Visuotinė lietuvių enciklopedija. – Vilnius: Mokslo ir enciklopedijų leidybos inst., 2006. – [T.] 10, p. 253.

494. Pirmasis pokario penkmetis. 1946-1950 m. / Kazimieras Knizikevičius. - Bibliogr. išnašose // Šiaulių krašto medicinos istorija. - Šiauliai : Saulės delta, 2006-. - D. 2, p. 20-23.

Apie Šiaulių sveikatos apsaugos sistemos vystymąsi, straipsnyje minimi: stomatologė A. Rudzinskienė, gyd. A. Kuzminskas, gyd. Kazimieras Petraitis, gyd. O. Volkovas, gyd. M. Nikelbergas, chirurgas V. Kleiza, pediatrė Č. Kleizaitė, terapeutas H. Surgailis, ginekologas P. Vanagas.

495. Kraujo perpylimo skyrius / K. Knizikevičius. – Bibliogr.: išnašose // Šiaulių krašto medicinos istorija / K. Knizikevičius. – Šiauliai: Saulės delta, 2006. – D. 2, p. 102–107.

Apie Kraujo perpylimo skyriaus istoriją Šiaulių ligoninėje, str. minimi gydytojai: V. Kuzma, Pr. Mažylis, J. Stasiūnas, N. Tumašova, E. Grybauskaitė-Pulputienė, V. Vosylius, A. Jančys, L. Žilienė, A. Jančienė, D. Jakštonienė, P. Vanagas, V. Kleiza, N. Mikalauskienė.

496. Respublikinės Šiaulių ligoninės 1975 metų bei penkmečio veiklos apžvalga / Kazimieras Knizikevičius // Šiaulių krašto medicinos istorija. - Šiauliai : Saulės delta, 2006-. - D. 2, p. 26-41.

Straipsnyje minimi gydytojai: V. Kleiza, H. Surgailis, A. Gulbinas, E. Gri-nienė, J. Daulenskienė, N. Valantinas, A. Verbickienė, A. Rauličkis, J. Va-saitis, P. Daraševičius, A. Stakėnas, R. Šalkevičienė, V. Zažeckas, P. Erelis, E. Katinas ...[et al.]

497. Šiaulių srities onkologijos dispanserio veikla / P. Jurkus, A. Žla-bienė. - Iliustr. // Šiaulių krašto medicinos istorija. - Šiauliai : Saulės delta, 2006-. - D. 2, p. 175-183.

Straipsnyje minimi gydytojai: M. Stukonis, S. Markuzaitė, J. Milaknis, O. Tumašovaitė, L. Kilius, K. Knizikevičius, A. Lesickaitė, V. Grinkevičius, V. Kleiza, J. Vasaitis, E. Grabauskaitė, A. Virbickas, K. Ostrovskaja, V. Ma-žutavičius, A. Verbickienė ... [et al.]

498. Šiaulių srities Sveikatos apsaugos skyrius / Kazimieras Knizikevi-čius. - Iliustr. // Šiaulių krašto medicinos istorija. - Šiauliai : Saulės delta, 2006-. - D. 2, p. 255-268.

Apie Sveikatos apsaugos skyriaus vystymosi istoriją, straipsnyje minimi gydytojai: K. Knizikevičius, M. Karvauskaitė-Burneikienė, V. Kleiza, P. Vana-gas, H. Surgailis, H. Bieliauskas, J. Čepinskis, J. Petraitytė-Bieliauskienė, Č. Kleizienė, G. Gabrėnaitė, F. Matiukas.

499. Valentinas Mačiulis: "Esu komandos žaidėjas": [pasakojimas / užrašė J. Kastys, A. Valentas // Lietuvos sveikata. - 2006, sausio 19-25 (Nr. 3), p. 12-13.

Minimas sveikatos apsaugos eksministras V. Kleiza.

500. Vieną profesorių pakeis dviese: [pokalbis su prof. B. Dainiu / užrašė] J. Kastys. - Iliustr. // Lietuvos sveikata. - ISSN 1648-1437. - 2006, rugpjū-čio 30 - rugsėjo 6 (Nr. 35), p. 5.

Minimi med. m. dr. F. Jankevičius, sveikatos apsaugos eksministras V. Klei-za, prof. A. Marcinkevičius, doc. M. Miglinas.

2007

501. Mikrochirurgai daro stebuklus / J. Elekšis. - Iliustr. // Mokslas ir gyvenimas. - ISSN 0134-3084. - 2007, Nr. 5, p. 36-38.

Apie prof. Kęstutį ir doc. Mečislovą Vitkus; minimi doc. M. Minderis, med. m. dr. J. Olekas, gyd. A. Narakas, med. m. dr. G. Degutis, prof. Z. A. Kučinskienė, prof. G. Česnys, gyd. V. Burba, prof. A. Venalis, gyd. G. Rauba, gyd. L. Motūzas, gyd. S. Špokevičius, gyd. V. Tutkus, gyd. D. Balčiūnas, gyd. Z. Skvarciany, gyd. N. Jakutis, med. m. dr. V. Klimas, gyd. V. Mačionis, gyd. D. Jauniškis, gyd. Š. Mažeika, doc. V. Kleiza.

502. Ministrui rekordininkui – gėlės nuo įpėdinių. – Iliustr. // Lietuvos sveikata. – 2007, vasario 1–7, p. 2.

Vytautą Kleizą gimtadienio proga sveikina sveikatos apsaugos ministras R. Turčinskas.

503. Transplantacijos dovanoja šimtus naujų gyvenimų / Juozas Elekšis. – Iliustr. // Lietuvos aidas. – ISSN 1648-4215. – 2007, saus. 31, p. 1, 8.

Minimi Nacionalinio organų transplantacijos biuro direktorė gydytoja A. Kubilienė, VU Širdies chirurgijos centro gydytojas G. Rasimavičius, prof. J. Valantinas, doc. R. Ašoklis, med. m. dr. M. Miglinas, prof. L. Kupčinskas, prof. V. Kuzminskis, prof. B. Dainys, prof. A. Marcinkevičius, gyd. V. Kleiza, med. m. dr. L. Jankauskienė

504. Vytautas Kleiza : [biografija] / R. Plumpienė. – Portr. // Žmonės ir darbai / [idėjos autorius, knygos sudarytojas ir leidėjas Juozas Palionis]. – Vilnius : Trys žvaigždutės, 2007–. – [D. 1], p. 172.

2008

505. Kleiza Vytautas Antanas. – Portr. // Lietuva. – Vilnius: Mokslo ir enciklopedijų leidybos institutas, 2008. – [T.] 3, p. 341.

506. Kraujagyslių chirurgijos ištakos su "Kaspino" fabriko protezais: [VU Kraujagyslių chirurgijos centro vadovo prof. V. Triponio pasakojimas / užrašė] S. Potapovienė. – Iliustr. // Lietuvos sveikata. – ISSN 1648-1437. – 2008, kovo 13–19 (Nr.11), p. 6, 12.

Minimi prof. A. Dirsė, prof. J. Brėdikis, prof. A. Marcinkevičius, ministras V. Kleiza, prof. E. Barkauskas.

507. Lietuvos angiochirurgijai – 40 metų / A. Valinskienė. – Iliustr. // Respublika. – ISSN 1392-5873. – 2008, kovo 17, p. 26.

Minimi profesoriai A. Marcinkevičius, V. Triponis ir V. Kleiza.

508. Onkologijai privalu tapti sveikatos apsaugos politikos ir sistemos dalimi (2) : [pokalbis su VU Onkologijos instituto direktoriumi prof. K. P. Valucku ir instituto tarybos pirmininke prof. J. Didžiapetrienė] / kalbėjosi G. Zemlickas. – Pab. Pradžia: Nr. 13 // Mokslo Lietuva. – ISSN 1392-7191. – 2008, liepos 24, p. 10–11.

Minimi sveikatos apsaugos eksministrai J. Olekas, A. Vinkus ir V. A. Kleiza.

509. Tarp medicinos ir gimtinės / J. Adomaitis ; autoriaus nuotrauka. – Iliustr. – Prie Nemuno, Peršėkės ir Ringio: Apie Balbieriškio, seniūnijos darbus ir žmones // Gyvenimas. – ISSN 1648-0392. – 2008, liep. 9, p. 3.

Apie Vaivos kaime (Balbieriškio sen., Prienų r.) gimusį verslininką, vieną Lietuvos Respublikos darbuotojų saugos ir sveikatos įstatymo rengėjų A. Šeškevičių. Minimas V. Kleiza.

510. Vytautas Antanas Kleiza 1919–2007. – Portr. // Lietuvos sveikata. – ISSN 1648–1437. – 2008, sausio 3–9 (Nr.1), p. 2.

511. Vytautas Kleiza / Balys Dainys. – Portr. // Prošvaistė. – ISSN 1648–2700. – 2008, Nr. 1, p. 1–3.

Chirurgo, inkstų transplantologijos Lietuvoje pradininko, ilgamečio sveikatos apsaugos ministro, medicinos mokslų daktaro docento atminimui, 1919–2007.

512. Vytautas Antanas Kleiza (1919–01–30 – 2007–12–27) : [nekrologas]. – Portr. // Gydytojų žinios. – ISSN 1648–1569. – 2008, sausio 14, p. 9.

2009

513. "Norėjau daryti gera žmonėms" / Loreta Giedraitienė. – Iliustr. // Ave vita. – ISSN 1648–620X. – 2009, gegužės 8, p. 1, 3.

Apie akademiko Jurgio Brėdikio 80-mečio paminėjimą. Pateikiamos prof. R. Benečio ir akademiko J. Brėdikio pasisakymų ištraukos bei prof. V. Graubauskio, dr. S. Giedraičio, SAM sekretorės R. Vaitkienės, prof. A. Dumčiaus nuomonės, minimi chirurgai doc. A. Stropus, V. Kleiza, prof. R. Žebrauskas, prof. R. Žaliūnas, ambasadorius Rusijoje A. Vinkus.

2011

514. Organų persodinimas: kodėl audinių suderinamumas iki šiolei svarbus / R. Malickaitė. – Iliustr. // Spectrum. – ISSN 1822–0347. – 2011, Nr. 1, p. 27–29.

Minimi pirmąsias transplantacijos operacijas Lietuvoje atlikęs prof. A. Marcinkevičius, jo mokiniai V. Sirvydis, B. Dainys, V. Kleiza, G. Uždavins, V. Tripo-nis, D. Kavoliūnas, ilgametė imunologų vadovė doc. N. Šekštelienė.

2012

515. Viktoras Grinkevičius / Jurgis Brėdikis. – Pav. // Likimas leido.... – Vilnius: Santara, 2012-. – [Kn. 1], p. 59–63.

Minimas chirurgas Vytautas Kleiza.

2013

516. Universitetinės plastinės ir rekonstrukcinės chirurgijos plėtra Kau-ne / Rytis Rimdeika // Universitetinė plastinė ir rekonstrukcinė chirurgija Kaune 1972-2012 metais. - Kaunas: Lietuvos sveikatos mokslų universiteto Leidybos namai, 2013. - P. 33-40.

Apie mikrochirurgijos istoriją Respublikinėje Kauno klinikinėje ligoninėje, str. minimi gydytojai: V. Kleiza, L. Merksaitienė, A. Tumėnas, A. Sincevičius, R. Ūselienė, P. Paulauskas, J. Klebanovas, J. Brėdikis, T. Norkus, S. Vikšraitis, T. Aštrauskas, J. Pundzius, V. Kaikaris, R. Mickevičius, R. Žaliūnas ... [et al.]

2014

517. Padėka donorams ir gydytojams / Kazimieras Valius. – Iliustr. // Gydytojų žinios. – ISSN 1648–1569. – 2014, gruodžio 31, p. 6, 7.

Asociacija „Gyvastis“ organizavo renginį „Ačiū už gyvenimą“, kuris skirtas transplantacijų iš gyvo donoro 40–mečiui, gydymo peritonine dialize 20–mečiui paminėti (str. minimi Lietuvos inkstų fondo vadovas M. Miglinas, inksto persodinimo operacijų pradininkas prof. B. Dainys, Vilniaus miesto klinikinės ligoninės Antakalnio filialo nefrologė D. Slapšytė, VU ligoninės Santariškių klinikų Laboratorinės medicinos centro gydytoja alergologė-klinikinė imunologė T. Rainienė, prof. A. Marcinkevičius, gydytojas V. Kleiza, prof. V. Triponis, prof. V. Sirvydis, VU ligoninės Santariškių klinikų nefrologas L. Rimševičius).

2015

518. Minint inkstų transplantacijos 45–metį pasakyta ne viskas // Gydytojų žinios. – ISSN 1648–1569. – 2015, lapkričio 16, p. 12.

Valdovų rūmuose asociacijos „Gyvastis“ iniciatyva iškilmingai paminėtas inkstų transplantacijos 45–metis (str. minimi prof. A. Marcinkevičius, doc. V. Kleiza, prof. B. Dainys, doc. dr. M. Šerpytis, nefrologė E. Ašakienė, m. dr. S. Kybartienė–Mačiulaitė, gyd. T. Tamošaitis, slaugytojos P. Palubeckienė, O. Karveckienė ir V. Savickienė, prof. I. Bumblytė, prof. V. Kuzminskis, prof. D. Jankauskienė, prof. M. Miglinas).

519. Šiuolaikinei anesteziologijai – 60 metų : [Kauno klinikų buvusios Anesteziologijos klinikos vadovės doc. Irenos Agnietės Marchertienės pasakojimas] / [užrašė] Džiuljeta Kulvietienė. – Iliustr. // Ave vita. – ISSN 1648–620X. – 2015, geg. 15, p. 9, 11.

Straipsnyje rašoma apie dabartinės anesteziologijos raidą Kauno klinikoje (str. minimi chirurgai V. Mikalauskas, A. Stropus, J. Braknys, J. Jocius, V. Kleiza ir P. Naujokaitis, buvęs Fakultetinės ir hospitalinės chirurgijos katedros vedėjas J. Jaržemskas, med. sesuo S. Liesytė, pirmasis anesteziologas J. Gumauskas, gydytoja V. Arčiulienė, stomatologiją baigusios T. Jokimienė ir A. Morkuvienė, prof. Z. Januškevičius, buvusi Anesteziologijos ir reanimatologijos katedros vedėja kardiologė prof. A. Lukoševičiūtė, gyd. A. Smailys, prof. J. Blužas, akademikas J. Brėdikis, perfuziologas I. Glikas, dr. I. Marchertienė, dr. Z. Dulevičius, dr. A. Karbonskienė, prof. A. Macas, prof. D. Reingardienė, prof. V. Pilvinis, Centrinio anesteziologijos skyriaus vadovas dr. D. Trepėnaitis, Akušerijos ir ginekologijos anesteziologijos ir intensyviosios terapijos skyriaus vadovas prof. K. Rimaitis, Neurochirurgijos anesteziologijos skyriaus vadovė doc. D. Bilskienė, Kauno klinikų filialo Onkologijos ligoninės anesteziologijos poskyrio vadovė I. Semakina, Širdies, krūtinės ir kraujagyslių chirurgijos

klinikos Kardioanesteziologijos ir intensyviosios terapijos sk. vadovas prof. E. Širvinskas).

2016

520. Įvadas ir istorija / A. Macas. – Pav. – Bibliogr.: 4 pavad. // Anesteziologijos įvadas: ūminis skausmas ir jo malšinimas: vadovėlis / A. Macas, I. Marchertienė, A. Gelmanas, Z. Dulevičius, J. Gudaitytė, K. Rimaitis, D. Trepenaitis, R. Tamošiūnas, L. Juozapavičienė, D. Bilskienė, A. Vilkė, G. Zinkevičiūtė-Žarskienė, V. Traškaitė; Lietuvos sveikatos mokslų universitetas, Anesteziologijos klinika. – Kaunas: Lietuvos sveikatos mokslų universiteto Leidybos namai, 2016. – P. 6–12.

Apie anesteziologijos pradininkus Lietuvoje ir jos vystymąsi, str. minimi Č. Kunevičius, prof. V. Kuzma, chirurgai: A. Stropus, J. Jocius, J. Brakns, V. Kleiza, V. Mikalauskas [et al.].

521. Mano ryšiai su Lietuvos kardiologijos mokslu / Eliyahu Stoupel // Lietuvos Jeruzalės medikai / sudarė Davidas Ščupakas. – [Vilnius] : R. Paknio leidykla, [2016]. – P. 426–428.

Apie autoriaus ryšius su Lietuvos kardiologais, (str. minimi: chirurgas A. Pronckus, prof. A. Marcinkevičius, prof. P. Norkūnas, prof. L. Laucevičius, prof. A. Sučila, buvęs sveikatos apsaugos mimistras doc. V. Kleiza, prof. V. Sirvydis, prof. D. Kalibatienei, prof. D. Žemaitytei).

522. Transplantacinės imunologijos ir organų persodinimo raida Lietuvoje ir pasaulyje / Tatjana Rainienė. – Pav.. – Santr. angl.. – Bibliogr.: 71 pavad. // Imunologijos raida Lietuvoje. – Vilnius : Lietuvos mokslų akademijos Vrublevskių biblioteka, 2016. – P. 386–403.

Apie transplantacinės imunologijos ir organų persodinimo pradžią Lietuvoje, (str. minimi prof. V. Kuzma, prof. A. Marcinkevičius, dr. K. Žemaitis, dr. N. R. Šekštelienė, dr. Ž. Stanaitienė, dr. J. Čepaitienė, dr. O. Cicėnienė, prof. V. A. Kleiza, prof. B. Dainys, prof. V. Triponis, V. J. Sirvydis).

2017

523. Norima prisiminti kolegą // Gydytojų žinios. – ISSN 1648–1569. – 2017, balandžio 18, p. 7.

Lietuvos medicinos bibliotekoje įvykusiame susitikime kartu su bibliotekos darbuotojais buvo aptariama, kaip bus paminėtas Lietuvos gydytojo chirurgo, biomedicinos mokslų daktaro, mokslininko, pedagogo V. A. Kleizos artėjančis šimtmetis (str. minimi VŠĮ Jiezo pirminės sveikatos priežiūros centro direktorius P. Rimkus, Radiacinės saugos centro vadovas A. Mastauskas, buvęs Vilniaus Sapiegos ligoninės vadovas G. Rimdeika, Vilniaus miesto klinikinės ligoninės Antakalnio filialo vadovas A. Berūkštis, prof. B. Dainys, doc. D. Triponienė, parlamentaras J. Olekas, Lietuvos medicinos bibliotekos direktorė S. Kocienė).

2018

524. Ministras su skalpeliu / Darius Indrišionis, Indrė Daukšaitė ; [su gydytojo Povilo Rimkaus ir prof. Balio Dainio komentarais]. – Iliustr. // Lietuvos sveikata. – ISSN 1648–1437. – 2018, saus. 18–24 (Nr.3), p. 17.

Apie buvusį ilgametį Lietuvos SSR sveikatos apsaugos ministrą ir vieną inkstų transplantacijų Lietuvoje pradininką Vytautą Antaną Kleizą.

525. Norėta pagerinti medikų darbo sąlygas. – Iliustr. // Gydytojų žinios. – ISSN 1648–1569. – 2018, sausio 31, p. 12, 13.

Lietuvos medicinos bibliotekoje vyko prisiminimų popietė, skirta buvusio sveikatos apsaugos ministro Vytauto Antano Kleizos 10-osioms mirties metinėms. Renginyje pasisakė: gydytojas P. Rimkus, Seimo narys, buvęs sveikatos apsaugos ministras gydytojas J. Olekas, Seimo Sveikatos reikalų komiteto narys, buvęs sveikatos apsaugos ministras gydytojas A. Vinkus, prof. B. Dainys, gydytojai A. Blažys ir G. Rimdeika.

526. Vytautas Antanas Kleiza (1919-2007) : 10-ųjų mirties metinių minėjimas Lietuvos medicinos bibliotekoje / Janina Valančiūtė. - Iliustr. // Mokslo Lietuva. - ISSN 1392-7191. - 2018, sausio 18, p. 7

527. Vytautas Kleiza – ministras, žmogus, valstybės pilietis: 10-ųjų mirties metinių minėjimas Lietuvos medicinos bibliotekoje // <https://www.youtube.com/watch?v=VxppXrvF1b4>

ASMENVARDŽIŲ RODYKLĖ

- A**domaitis J. 509
Aizenas M. 314
Aleinikovas V. 233, 364, 367
Alekna J. apie jį 463, 472, 481, 485
Alekna R. apie jį 469, 482
Aleknavičienė B. 321
Aleknavičius E. 307, 321
Ambraška K. 437
Ambrozaitis R. 261, 279, 298, 304, 311, 322
Andrijauskaitė D. apie ją 488
Arčiulienė V. apie ją 519
Astrauskas I. 64
Ašakienė E. apie ją 518
Augustinienė V. 417
- B**abiliūtė J. apie ją 419
Bagdonas E. 265
Bagdonas J. apie jį 463
Balaišis A. apie jį 491
Balčiūnas D. apie jį 501
Balčiūnas K. 438
Balčiūnas N. 252
Baležentienė G. apie ją 489
Balkevičius B. 125, 370
Banaitis S. apie jį 463
Baranauskas Z. 321
Bareišis A. apie jį 418
Barkauskaitė V. 472
Barkauskas E. 66; apie jį 506
Baršauskienė D. apie ją 489
Basanavičius J. apie jį 476
Baubinienė A. apie ją 481
Baublys A. apie jį 490
Bautrėnaitė B. 77
Beinaras V. 410
Benetis R. apie jį 513
Berūkštis A. apie jį 523
Bilskienė D. 520; apie ją 519
Blažys A. apie jį 474, 525
Blažys J. apie jį 472
Blonskis J. apie jį 492
Blužas J. apie jį 519
Braknys J. apie jį 519, 520
Brėdikis J. 262, 263, 265, 410, 414, 515; apie jį 463, 482, 486, 506, 513, 516, 519
Brevis P. 240, 251, 305, 314, 317, 318, 321
Bružas S. 321
Bubnys A. apie jį 470
Bumblytė I. apie ją 518
Burba V. apie jį 501
Burlakovas V. 349, 366
Burneckis A. 321, 409
Buruškina T. 233
- C**haraciejus D. 317, 318, 320, 322
Cicėnas S. 321
Cicėnienė O. apie ją 522
Ciplijauskas J. apie jį 467
- Č**epulis V. 314; apie jį 409, 404
Černiauskas P. 77
Černiauskas V. apie jį 440
Česas A. 314
Česnys G. apie jį 501
Čižiūnas B. apie jį 492
- D**ainys B. 73, 106, 115, 116, 131, 155, 156, 158, 191, 211, 232, 233, 281, 300, 323, 326, 333, 334, 335, 336, 337, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 348, 349, 355, 356, 362, 363, 366, 368, 369, 452, 511; apie jį 470,

476, 477, 483, 489, 503, 514, 517,
518, 522, 523, 525
Daktaravičius S. 462; apie jį 414
Damijonaitis V. apie jį 467
Damkus A. apie jį 462
Danyš J. 124
Daraškevičius P. apie jį 492
Daukšaitė I. 524
Davidavičienė G. 432
Degutienė I. apie ją 469
Degutis G. apie jį 501
Deniušytė D. apie ją 489
Deveikienė G. 155
Didžiapetrienė J. 317; apie ją 508
Diršė A. apie jį 461, 463, 506
Dobrovolskis K.R. apie jį 482
Dobrovolskytė-Tiknienė J. apie ją
475
Dragūnienė T. apie ją. 452
Draugelis E. apie jį 463
Dūdėnas H. apie jį 480
Dulevičius Z. 520; apie jį 519
Dumčius A. apie jį 513

Efrosas B. apie jį 461
Elekšis J. 465, 466, 501, 503; api jį
418

Filimanavičienė A. 473

Galdikas J. 414; apie jį 463, 482
Galinauskas J. 314
Gargasas L. 443; apie jį 371
Garkavis M. 280
Garmus M. 410
Gaurylius J. apie jį 440
Gelmanas A. 520
Gendrolis A. api jį 327
Gendvilis S. apie jį 488
Gerasimenko L. apie jį 458, 492

Giedraitienė L. 513
Giedraitis S. apie jį 513
Gineitis A. 405
Ginkas E. 233, 250, 364, 367; apie
jį 489
Girdauskienė N. apie ją 489
Girdzijauskas V. apie jį 463
Glikas I. apie jį 519
Grabauskas V. 413, 414; apie jį 490,
513
Grybauskaitė-Pulputienė E. apie
ją 495
Griciūtė L. 305, 314, 322; apie ją
321, 409, 477
Griganavičius A. 458; apie jį 458,
492
Grigiškis J. apie jį 492
Grinbergienė B. 98
Grinkevičius V. apie jį 458, 492,
497, 515
Gubaris K. apie jį 489
Gudaitytė J. 520
Gudėlienė-Gudelevičienė L. 314
Gulbinas A. apie jį 496
Gulbinas J. apie jį 472
Gumauskas J. apie jį 519
Guobys H. 53, 392
Gurauskas V. 413
Gutauskas Č. apie jį 488

Indrišionis D. 524
Ingelevičius V. apie jį 472
Irnius A. apie jį 470
Izvolškaja N. 191; apie ją 489

Jackevičius A. 77, 305, 306, 321;
apie jį 461
Jakelevičienė V. 305, 321
Jakutienė J. apie ją 470
Jakutis N. apie jį 501

Jančienė A. apie ją 495
 Jančys A. apie jį 492, 495
 Jankauskienė D. apie ją 518
 Jankauskienė L. apie ją 503
 Jankevičius F. 261, 264, 304, 311, 312, 316; apie jį 500
 Jakštonienė D. apie ją 495
 Janonis S. apie jį 469
 Janulaitis K. apie jį 412
 Januškevičius Z. apie jį 466, 481, 503
 Janušonis V. apie jį 482, 488
 Jaržemskas J. apie jį 519
 Jasaitis D. apie jį 458
 Jašinskas P. apie jį 463
 Jauniškis D. apie jį 501
 Jazukevičius L. 321
 Jocius J. apie jį 461, 519, 520
 Jokimienė T. apie ją 519
 Juknevičius J. 305
 Juozapavičienė L. 520
 Jurgelionis A. apie jį 472
 Jusaitienė G. apie ją 479

Kaikaris J. apie jį 516
 Kairys J. apie jį 416, 478
 Kairys S. apie jį 4858
 Kalibatienė D. apie ją 521
 Kaltenis P. rec. 489
 Kapėnaitė D. apie ją 489
 Karbonskienė A. apie ją 519
 Karosienė E. 314; red. 314
 Karveckienė O. apie ją 518
 Kasperiūnas P. 77
 Kastys J. 479, 485; apie jį 4140, 413, 499, 500
 Katilius K. 305
 Katinas E. 314; apie jį 492, 496
 Kavaliauskas A. 420
 Kavoliūnas D. apie jį 514

Kazlauskaitė N. 317, 318
 Kelpša S. apie jį 458
 Kybartas A. apie jį 461
 Kybartienė-Mačiulaitė S. apie ją 518
 Kiburytė V. 474
 Kirsnys V. apie jį 281, 489
 Kleiza J. 64
 Klimas V. apie jį 501
 Knizikevičius K. 492, 494, 495, 496, 498; apie jį 497, 498
 Kocienė S. apie ją 523
 Koganas A. apie jį 461
 Koganas Moisiejus Leonas apie jį 463
 Korkutienė L. apie ją 489
 Krasauskaitė I. 98, 188
 Kriauba V. apie jį 462, 463, 482
 Krikštopaitis M. apie jį 477
 Kriščiūnas A. 314, 331
 Kučinskienė Z.A. apie ją 501
 Kudirka V. apie jį 468, 469
 Kulvietienė Dž. apie ją 519
 Kuncevič D. 19
 Kunevičius Č. apie jį 520
 Kuzma V. apie jį 232, 326, 461, 477, 495, 520, 522
 Kuzmaitė-Kivilšienė V. 326, 477
 Kuzminskas A. apie jį 494
 Kuzminskis V. apie jį 503, 518
 Kybartienė-Mačiulaitė S. apie ją 518

Labanauskas K. 467
 Lapinskas V. rec. 321
 Lašas L. red. 327
 Lašas Vl. apie jį 477
 Lašienė D. red. 327
 Laucevičius L. apie jį 489, 521
 Lazutka V. 240, 251, 260, 261, 264,

280, 298, 304, 307, 308, 309, 310,
311, 312, 313, 314, 316, 317, 318, 319,
320, 321, 322
Leipus V. 128
Leščinskienė L. apie ją 469
Lignugarienė A. 414, 463
Liesytė S. apie ją 519
Luchtanas B. 77
Lukoševičiūtė A. 265; apie ją 519

Macas A. 520; apie jį 519
Mačionis V. apie jį 401
Mačiulis V. 484, 499; apie jį 458
Maciūnas A. apie jį 477
Maciūnas J. apie jį 463
Mackevičius Z. 298
Malickaitė R. 514
Marchertienė I. 520; apie ją 519
Marcinkevičius A. 59, 73, 460; apie
jį 415, 470, 489, 500, 503, 506, 507,
514, 517, 518, 521, 522
Markovičius Š. apie jį 489
Mastauskas A. Q. apie jį 523
Matikiūnas A. 417
Matulas A. 414; apie jį 479
Matulevičius V. red. 327
Matulionis B. apie jį 463
Mauricas M. 317, 318
Mažeika Š. apie jį 501
Mažylis Pr. apie jį 495
May G. 453
Mekas T. apie jį. 327
Meškauskas R. 321
Meškauskienė D. 321
Mičelytė S. 187; apie ją 483, 489
Mickevičius J. apie jį 409
Mickevičius R. apie jį 516
Mickis A. apie jį 418, 475
Mickus M. apie jį 463
Miglinas M. apie jį 500, 503, 517, 518

Mikalauskas R. apie jį 458
Mikalauskas V. apie jį 519, 520
Mikalauskienė N. apie ją 495
Milašius P. apie jį 458
Miliauskas P. 314
Minderis M. apie jį 501
Minius V. 435; apie jį 461
Misevičius I. 281
Misiūnienė N. 410
Morkuvienė A. apie ją 5193
Motūzas L. apie jį 501
Murza V. 433

Naginevičius V. apie jį 472
Narakas A. apie jį 501
Narbutas J. apie jį 461, 479
Narbutas P. 65
Narbutienė G. 317, 318, 321
Naujokaitis Pr. apie jį 461, 519
Navakauskas K. apie jį 488
Neniškis J. 442
Noreika L. apie jį 470
Norkūnas P. 409, apie jį 440, 458
Norkūnas Pr. 265; apie jį 461, 521
Norkus A. red. 327
Norkus T. apie jį 516

Olekas J. 410, 414; apie jį 440, 462,
463, 481, 482, 485, 487, 501, 508,
523, 525
Ostapenko V. 321
Ostrauskas R. red. 327
Oželis K. apie jį 472
Oželytė D. apie ją 489

Padaiga Ž. apie jį 488
Palionis J. apie jį 504
Palubeckienė P. apie ją 518
Paprockas V. apie jį 477
Pascevičienė R. apie ją 480

Pašukonienė V. 317, 318
 Paviržis G. 417
 Penkauskas B. apie jį 463
 Petraitis K. apie jį 494
 Petraitis T. 240, 251, 260, 261, 264,
 279, 280, 298, 304, 307, 308, 309,
 310, 311, 312, 316, 317, 318, 319, 320,
 321
 Petrauskaitė V. 404; apie ją 400, 402
 Petraitytė-Bieliauskienė J. apie ją
 498
 Pilvinis V. apie jį 519
 Pipirienė T. 321
 Platūkis J. 410, 414; apie jį 462, 463,
 482, 486, 488
 Plumpienė R. 504; apie ją , 408
 Potapovienė S. 470; apie ją 506, 492
 Prancevičius S. 444
 Pronckus A. 65, 191; apie jį 461, 521
 Ptaškas R. 114, 157

Raginis V. 436

Rainienė T. 522; apie ją 517
 Raistenskis J. 417
 Rakšnys D. 323
 Rauba G. apie jį 501
 Razukas V. 281, 489; apie jį 483,
 489
 Reingardienė D. apie ją 519
 Reipa D. apie jį 458
 Rimdeika G. apie jį 523, 525
 Rimdeika R. 516
 Rimaitis K. 520; apie jį 519
 Rimkus P. apie jį 523, 524, 525
 Rimševičius L. apie jį 517
 Rudaitienė A. 73
 Rudienė Z. 314
 Rugienius J. 433
 Ruplėnienė F. apie ją 458

Sabonis J. 125, 370

Samsonaitė B. apie ją 477
 Savickienė V. apie ją 518
 Selelionis E. 430, 445
 Semakina I. apie ją 519
 Semaška A. apie jį 386
 Sideraitė Š. 65
 Sinkevičius Ž. 187; apie jį 409
 Sipavičius B. apie jį 463
 Sirvydis V. apie jį 470, 489, 514, 517,
 521, 522
 Siudikas V. 463; rec. 327
 Skvarciany Z. apie jį 501
 Slapšytė D. apie ją 489, 517
 Slapšytė N. apie ją 476
 Smailys A. 444; apie jį 440, 519
 Sokolovas V. apie jį 470
 Spečiūnaitė I. 483
 Speičienė D. apie ją 470
 Srėbalienė A. 468, 478; apie ją 415,
 416
 Sruogis A. 316, 317, 318, 319
 Stakėnas A. apie jį 458; apie jį 458
 Stanaitienė Ž. apie ją 522
 Stanaitis J. 265; apie jį 461
 Stanaitytė N. 73, 106, 115, 131, 233;
 apie ją 489
 Stankevičienė B. 452
 Stankevičius M. 410, 414
 Stankus A. 441
 Stankus J. 191
 Staponkus A. apie jį 401
 Starkevičius K. 414
 Stasiūnas J. apie jį 495
 Staugaitis J. apie jį 485
 Stigienė A. red. 484
 Stonienė-Ratkevičiūtė A. apie ją
 477
 Stoupel E. 521
 Stratilaitovas E. 321; apie jį 409

Streikus L. apie jį 488
 Stropus A. apie jį 513, 519, 520
 Stropus V. apie jį 461
 Stukaitė D. 475
 Stukonienė Z. apie ją 409
 Stukonis M. 77, 305; apie jį 492, 497
 Stupelis I. 73; apie jį 489
 Sučila A. apie jį 461, 521
 Sudavičius A. apie jį 473

Šantaris A. apie jį 492
 Ščiupakas D. 551
 Šedbaras S. 414
 Šeibokaitė A. red. 327
 Šekštelienė N. 131; apie ją 514, 522
 Šėmienė A. 476; apie ją 409
 Šerpytienė G. 65; apie ją 489
 Šerpytis J. apie jį 461
 Šerpytis M. apie jį 518
 Šeškevičius A. apie jį 509
 Šiaudikis J. apie jį 462
 Šidlauskas A. 410; apie jį 463
 Šikšnius J. 396
 Šimkūnas L. apie jį 488
 Širvinskas E. apie jį 519
 Šneideris M. 77
 Šošas J. 265
 Špokevičius S. apie jį 501
 Šuminas A. 77
 Šuminas M. 448
 Švedienė V. apie ją 416, 478

Tamošaitis T. apie jį 518
 Tamošiūnas R. 520
 Tamošiūnas V. apie jį 440
 Telyčėnas A. 36, 77, 445
 Teseckas J. apie jį 395
 Traškaitė V. 520
 Trepenaitis D. 520; apie jį 519

Triponienė D. 66; apie ją 523
 Triponis V. 59, 66; apie jį 470, 506, 507, 514, 517, 522
 Tumas A. 431
 Tumasonis V.P. apie jį 477
 Tumašova N. apie ją 495
 Tumašovaitė O. apie ją 497
 Turčinskas R. apie jį 502
 Tutkus J. 409
 Tutkus V. apie jį 501

Ulys A. 264, 309, 312, 316, 317, 318, 319, 320
 Uždavinsys G. apie jį 489, 514

Vaičekauskaitė I. 326, 477
 Vaičiulytė L. 114
 Vaišvila Z. apie jį 458, 492
 Vaitkevičius J. 77, 305, 321
 Vaitkienė R. apie ją 513
 Valentas A. 469; apie jį 499
 Valinskienė A. 507
 Valius K. 481, 490, 517
 Valius L. apie jį 462
 Valuckas K. 305, 314; red. 314; apie jį 508
 Vanagas P. apie jį 494, 495, 498
 Varpiotas E. apie jį 462
 Varvuolis A. apie jį 479
 Vasaitis J. apie jį 458, 496, 497
 Vasiliauskiene A. 491
 Vaškėlis V. 444; apie jį 440
 Venalis A. apie jį 501
 Vencius K. apie jį 463
 Vidugiris A. apie jį 489; red. 230
 Vilkė A. 520
 Vinkus A. 410, 413, 414; apie jį 415, 419, 463, 469, 479, 486, 488, 508, 513, 525
 Virbickas A. apie jį 492

Viščiulytė L. 157
Vitkus M. 105, 331, 332; apie jį 501
Vosylius S. rec. 489; apie jį 495
Zaikauskas M. 445; red 230
Zemlickas G. apie jį 508
Zimnickis A. apie jį 461
Zinkevičiūtė-Žarskienė G. 520
Zykas V. apie jį 440
Zykas A. 264, 309, 312, 316, 317,
318, 319

Žaliūnas R. apie jį 513
Žėbienė E. apie ją 416
Žebrauskas R. apie jį 513
Želvys A. apie jį 470
Žemaitytė D. apie ją 521
Žemaitis K. apie jį 522
Žilienė L. apie ją 495
Žilinskas J. 85, 321, 371
Žilys S. 309, 316, 317, 318, 319
Žiugžda A. apie jį 472
Žiurlienė I. 434
Žukauskas G. 104, 114, 157, 278,
344, 346, 347, 350, 351, 353, 354,
356, 357, 359, 360, 352, 363, 369
Žvinklienė G. 281; apie ją 489
Žvirblienė V. apie ją 488

Александров В.А. 449
Амброзайтис Р. 271, 302, 303, 457
Асеев В. 282, 283, 285, 289
Аугустинас А. 292

Балакирев Э.М. 454, 455
Балткальнис Л. 397
Баублис А. ред. 217, 219, 222, 223
Борисас З. 397
Борич И. 450
Бражюнас Д. 195, 202, 220
Бредикис Ю.И. о нем 37
Бумблис Д. 292

Валдина Е.А. 449
Валинскас А. 194, 258, 292
Венцкаuskas А. ред. 257
Вилимас В. 194
Винграс А. ред. 257
Вицюлите Л. 161, 184, 237, 259

Гайдамонис Э. ред. 257
Гинкас Е. 136, 146, 147, 182, 193,
216, 222, 223, 245, 247, 273
Грицюте Д. ред. 373; о ней 449
Гуобис Г. 95
Гутаускас М. 117, 118

Дайнис Б. 70, 117, 118, 122, 123,
133, 134, 137, 138, 139, 140, 141,
142, 143, 144, 145, 150, 159, 160,
162, 163, 166, 167, 168, 170, 172,
173, 174, 176, 177, 178, 179, 180,
183, 186, 192, 193, 194, 196, 197,
198, 199, 200, 201, 203, 212, 213,
214, 215, 216, 217, 218, 219, 221,
222, 223, 224, 225, 234, 235, 236,
238, 239, 241, 242, 243, 245, 246,
253, 254, 255, 256, 257, 258, 268,

272, 273, 284, 287, 288, 290, 338, 345; ред. 159, 165, 167, 169, 171, 172, 176, 180, 182, 185, 186, 374; о нем 372, 454, 455

Дапшис К. 274

Даумантас Р. ред. 257

Девейкене Г. 160, 172, 193, 196, 197, 204, 205, 216

Денюшите Д. 122, 123, 134, 139, 144, 145, 160, 162, 171, 172, 173, 193, 196, 197, 204, 205, 216, 221

Дзедзюль В. 295

Диджяпетрене Я. ред. 373

Желвис А. 372

Жилинскас Ю. 94, 111, 112

Жукаускас Г. 119, 135, 136, 146, 147, 148, 149, 161, 165, 169, 182, 184, 185, 193, 195, 202, 214, 215, 216, 220, 237, 244, 248, 255, 266, 270, 274, 275, 276

Извольская Н. 139, 144, 145, 160, 171, 172, 193, 196, 197, 204, 205, 216, 239, 273

Ильгявичюте Я. 266, 270, 274, 275, 276

Иовайша Л. 223, 245

Йоцюс К. 292

Каволюнас Д. ред. 213, 214, 215, 216

Казакявичюс Й. ред. 213, 214, 215, 216

Калуйна Г. 215, 246; ред. 213, 214, 215, 216

Кальтянис П. ред. 221, 224

Катинас Е. ред. 373

Кимантас И. 292

Косинскас Е. 133, 192

Кудаба А. 118

Кузмайте Л. 243

Кунцевич Д. Е. 39

Лазутка В. 271, 277, 294, 301, 302, 303, 457

Лاپинскас В. ред. 213, 214, 215, 216

Лапшите В. 134

Левицкий Э.Р. ред. 159, 165, 167, 169, 171, 172, 176, 180, 182, 185, 186, 374

Лопаткин Н.А. ред. 159, 165, 167, 169, 171, 172, 176, 180, 182, 185, 186, 374

Лукошевичюте А. ред. 217, 219, 222, 223

Мамонтовас В. ред. 373

Маркаускас Р. 284, 286

Маркене С. ред. 257

Марцинкявичюс А.М. 70, 201; ред. 213, 214, 215, 216

Мацкин О. 223

Мешкаускаене А. 194

Миняускас С. 295, 296

Мирончикене А. 120

Мирский М.Б. 454, 455; ред. 159, 165, 167, 169, 171, 172, 176, 180, 182, 185, 186, 374

Мицкис А. 164

Мичелите С. 150, 171, 194, 203, 225, 234, 258; ред. 257

Нарбутас П. 215, 246

Наумов Ж. 397

Норкунас П. ред. 213, 214, 215, 216

Онищенко Н.А. 244, 275, 276

Парейгите Д. ред. 257

Пашкявичюс В. Р. 20

Петрайтис Т. 271, 277, 294, 301, 302, 303

Пикелите Л. 282

Плюшкис А. ред. 257

Пронцкус А. ред. 213, 214, 215, 216

Пташекас Р. 108, 161, 164, 175, 184, 259

Разукас В. 258

Райнене Т. 235, 282, 297

Римантас А.Ю. 159, 160

Римшялис А. 292

Розенталь Р. 235

Савченко Н.Е. ред. 159, 165, 167, 169, 171, 172, 176, 180, 182, 185, 186, 374

Сакалинскас М. ред. 221, 224

Сакалинскене Э. ред. 221, 224

Святикене Д. 293

Сидерайте Ш. 74

Славуцкий П. 450

Слапшите Д. 122, 123, 139, 144, 145, 160, 172, 193, 196, 197, 204, 205, 216, 221

Сочнева А.М. 235

Стакенас А. 292

Стакенас П. 195

Станайтите Н. 122, 123, 134, 139, 140, 143, 144, 145, 150, 160, 162, 163, 168, 170, 171, 172, 173, 174, 178, 193, 194, 196, 197, 199, 200, 201, 203, 204, 205, 216, 221, 222, 223, 238, 239, 241, 258, 273, 293; о ней 455

Станкунас А. 165, 169

Стапуленис В. 295

Стуконис М. ред. 373

Суткус А.А. о нем 37

Теличенас А.И. 67, 79; о нем 449

Трипонис В. 70; ред. 257

Тулаба А. 292

Уждавинис Г.П. 201

Хачатуров В.М. 159, 160, 163, 171, 176, 193, 194, 194, 198, 199, 200, 201, 203, 225, 234, 257, 258

Циценене О. 134, 174

Чекаускас З. 193, 214, 215, 216

Чекуолис А. 180

Черняускас П. 292

Шабанова Н.Я. 449

Шекштелене Н. 140, 143, 166, 168, 176, 177, 216, 238, 241; о ней 455

Шумаков В.И. 244; ред. 159, 165, 167, 169, 171, 172, 176, 180, 182, 185, 186, 374

Юркувенас В. 180, 217, 219

Юрjavичюс Б. 137, 138, 166, 177

Юшкявичюс К. о нем 449

Янкявичюс Ф. 294

Яутакене И. ред. 221, 224

Яцкявичюс А. о нем 449

Яшинскас П. о нем 449

DARBO NUOTRAUKOS

Docentas Algirdas Stropus (pirmas iš kairės), gydytojas Vytautas Kleiza (centre) su kolegomis. Kauno medicinos universiteto klinika, 1947 m.

Vytautas Kleiza darbo kabinete. Šiauliai, 1955 m.

„Brangiam ir neužmirštamam skyriaus vedėjui nuo II chirurginio skyriaus kolektyvo“ – jautrus atsisveikinimas su II chirurginio skyriaus kolektyvu.

Pirmoje eilėje (penktas iš kairės) Vytautas Kleiza.

Respublikinė Šiaulių ligoninė, 1956 m.

Šiltas atsisveikinimas su Respublikinės Šiaulių ligoninės kolektyvu. Pirmoje eilėje pirmas iš kairės sėdi Vytautas Kleiza. Šiauliai, 1956 m.

Operacija Onkologijos dispenseryje. Vilnius, 1963 m.

Sveikatos apsaugos ministras Vytautas Kleiza (pirmas iš kairės), Lietuvos Raudonojo Kryžiaus draugijos pirmininkas Viktoras Brigmanas, profesorius Pranas Mažylis, profesorius Vytautas Girdzijauskas. Vilnius, 1964 m.

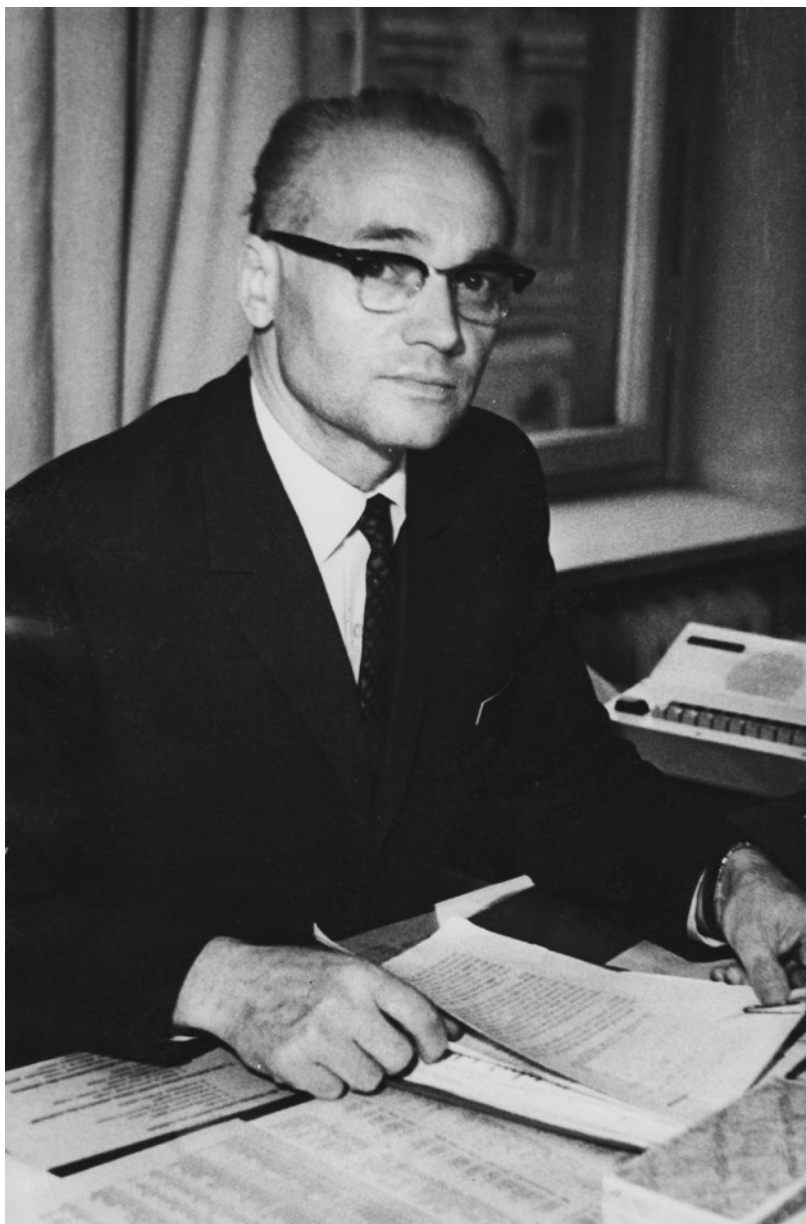
Aptariami Lietuvos sveikatos apsaugos vystymo klausimai – (iš kairės) sveikatos apsaugos ministras Vytautas Kleiza, Lietuvos komunistų partijos pirmasis sekretorius Antanas Sniečkus, TSRS sveikatos apsaugos ministras akademikas Borisas Petrovskis. Vilnius, 1966 m.

Sveikatos apsaugos ministras Vytautas Kleiza (trečias iš kairės) atlieka strumektomijos operaciją. Vilniaus miesto III klinikinė ligoninė, 1966 m.

Sveikatos apsaugos ministras Vytautas Kleiza (antras iš dešinės) ir TSRS sveikatos apsaugos ministras akademikas Borisas Petrovskis (antras iš kairės) mokslinės konferencijos metu. Šveicarija, Ženeva, 1968 m.

Sveikatos apsaugos ministras Vytautas Kleiza darbo kabinete. Vilnius, 1970 m.

Sveikatos apsaugos ministras Vytautas Kleiza apdovanojimo ceremonijoje.
Klaipėda, 1970 m.

Docento Petro Jašinsko apdovanojimo ceremonija – (iš kairės) sveikatos apsaugos ministras Vytautas Kleiza, akademikas Zigmas Januškevičius, docentas Petras Jašinskas. Kaunas, 1971 m.

Respublikinės Kauno klinikinės ligoninės vadovas Petras Jašinskas ir sveikatos apsaugos ministras Vytautas Kleiza. Kaunas, 1973 m.

Paskutinės minutės prieš operaciją. Sveikatos apsaugos ministras Vytautas Kleiza (antras iš kairės) Vilniaus miesto klinikinės ligoninės operacinėje.

Aptariamos onkologijos vystymo perspektyvos Lietuvoje – (iš kairės) Vilniaus meras Algirdas Vileikis, ministro pirmininko pavaduotojas Aleksandras Česnavičius, sveikatos apsaugos ministras Vytautas Kleiza, TSRS sveikatos apsaugos ministras Borisas Petrovskis, Onkologijos mokslinio tyrimo instituto direktorius Albertas Telyčėnas. Vilnius, 1977.

Vytautas Kleiza ir ilgametis sveikatos apsaugos ministro
pavadootojas Mykolas Zaikauskas. Vilnius, 1983 m.

Vytautas Kleiza chirurginės operacijos metu. 1987 m.

Vytauto Kleizos 70-metis. Vilnius, 1989 m.

Prof. L. Laucevičius, S. Tarbūnas, V. Kleiza, Ch. Kibarskis. Vilnius, 1989 m.

Sveikatos apsaugos ministrai.
(Iš kairės) V. Kriauza, J. Platūkis, J. Brėdikis, A. Vinkus, V. Kleiza, J. Olekas.
Vilnius, 1995 m.

Vytautas Kleiza lanko pacientę Onkologijos mokslinio tyrimo instituto klinikose.
Vilnius, 1996 m.

Sveikatos apsaugos ministrai Kaišiadorių vyskupijoje. 1996 m.

Atsisveikinimas su Lietuvos onkologijos institutu. Vilnius, 1999 m.

Paskutiniai gyvenimo metai. Sveikinimai Vytautui Kleizai gimtadienio proga – (iš kairės) Vytautas Kleiza, sveikatos apsaugos ministras Rimvydas Turčinskas, Sapiegos ligoninės direktorius Gediminas Rimdeika. Sapiegos ligoninė. Vilnius, 2007 m.

VYTAUTAS KLEIZA
DVIEJŲ DEŠIMTMEČIŲ MINISTRAS.
ATSIMINIMAI. BIBLIOGRAFIJA

Atsakingas redaktorius Gediminas Rimdeika
Bibliografiją sudarė Danutė Malakauskienė
Kalbos redaktorė Roma Daškevičienė
Viršelio dailininkas Arunas Sakalauskas
Maketavo Arunas Sakalauskas

Knygoje panaudotos nuotraukos iš
V. Kleizos šeimos asmeninio archyvo

Tiražas 200 egz.

Išleido Lietuvos medicinos biblioteka,
Kaštonų g. 7, LT-01107 Vilnius

Spaudai paruošė UAB „Mardosų spaustuvė“,
Jankiškių g. 1-101, LT-02300 Vilnius

Spausdino UAB „Mardosų spaustuvė“,
Jankiškių g. 1-101, LT-02300 Vilnius

